

eul\_wid: ffk-ay

Πλάτων ὁ Ἀθηναῖος · Plato of Athens

## Philebus

Φίληβος

**Period:** Κλασική Classical  
**Dialect:** Φιλοσοφική Ἀττική Attic Philosophical  
**Domain:** Φιλοσοφία Philosophy  
**Format:** Διάλογος Dialogue  
**Affiliation:** Platonist

Phileb.11.b ΣΩ Ὅρα δὴ, Πρώταρχε, τίνα λόγον μέλλεις παρὰ Φιλῆβου δέχεσθαι νυνὶ καὶ πρὸς τίνα τὸν παρ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖν, ἐὰν μή σοι κατὰ νοῦν ἢ λεγόμενος, βούλει συγκεφαλαιωσώμεθα ἐκάτερον;

Phileb.11.b ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb.11.c ΣΩ Φίληβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶναί φησι τὸ χαίρειν πᾶσι ζώοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ἀμφισβήτημά ἐστι μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν καὶ μεμνησθαι καὶ τὰ τούτων αὖ συγγενῇ, δόξαν τε ὀρθὴν καὶ ἀληθεῖς λογισμούς, τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῶω γίνεσθαι σύμπασιν ὅσαπερ αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν· δυνατοῖς δὲ μετασχεῖν ὠφελιμώτατον ἀπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὐσί τε καὶ ἐσομένοις. μὴ οὐχ οὕτω πως λέγομεν, ὦ Φίληβε, ἐκάτεροι;

Phileb.11.c ΦΙ Πάντων μὲν οὖν μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

Phileb.11.c ΣΩ Δέχῃ δὴ τοῦτον τὸν νῦν διδόμενον, ὦ Πρώταρχε, λόγον;

Phileb.11.c ΠΡΩ Ἀνάγκη δέχεσθαι· Φίληβος γὰρ ἡμῖν ὁ καλὸς ἀπέιρηκεν.

Phileb.11.c ΣΩ Δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν τρόπῳ παντὶ τάληθές πη περανθῆναι;

Phileb.11.c ΠΡΩ Δεῖ γὰρ οὖν.

Phileb.11.c ΣΩ Ἴθι δὴ, πρὸς τούτοις διομολογησώμεθα καὶ τόδε.

Phileb.11.c ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.11.c ΣΩ Ὡς νῦν ἡμῶν ἐκάτερος ἔξιν ψυχῆς καὶ διάθεσιν ἀποφαίνειν τινὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. ἄρ' οὐχ οὕτως;

Phileb.11.c ΠΡΩ Οὕτω μὲν οὖν.

Phileb.11.c ΣΩ Οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τὴν τοῦ χαίρειν, ἡμεῖς δ' αὖ τὴν τοῦ φρονεῖν;

Phileb.11.c ΠΡΩ Ἔστι ταῦτα.

Phileb.12.a ΣΩ Τί δ' ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῇ; μὴ οὐκ, ἂν μὲν ἡδονῇ μᾶλλον φαίνεται συγγενής, ἡττώμεθα μὲν ἀμφοτέροι τοῦ ταῦτα ἔχοντος βεβαίως βίου, κρατεῖ δὲ ὁ τῆς ἡδονῆς τὸν τῆς φρονήσεως;

Phileb.12.a ΠΡΩ Ναί.

Phileb.12.a

ΣΩ Ἄν δέ γε φρονήσῃ, νικᾷ μὲν φρόνησις τὴν ἡδονήν, ἢ δὲ ἡττᾶται; ταῦθ' οὕτως  
ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς;

Phileb.12.a ΠΡΩ Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

Phileb.12.a ΣΩ Τί δὲ Φιλήβω; τί φής;

Phileb.12.a ΦΙ Ἐμοὶ μὲν πάντως νικᾷν ἡδονὴ δοκεῖ καὶ δόξει· σὺ δέ, Πρώταρχε, αὐτὸς γνώσῃ.

Phileb.12.b ΠΡΩ Παραδούς, ὦ Φίληβε, ἡμῖν τὸν λόγον οὐκ ἂν ἔτι κύριος εἴης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας  
ἢ καὶ τούναντίον.

Phileb.12.b ΦΙ Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι καὶ μαρτύρομαι νῦν αὐτὴν τὴν θεόν.

Phileb.12.b ΠΡΩ Καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρτυρες ἂν εἴμεν, ὥς ταῦτα ἔλεγες ἃ λέγεις. ἀλλὰ δὴ  
τὰ μετὰ ταῦτα ἐξῆς, ὦ Σώκρατες, ὅμως καὶ μετὰ Φιλήβου ἐκόντος ἢ ὅπως ἂν ἐθέλῃ πειρώμεθα  
περαίνειν.

Phileb.12.b ΣΩ Πειρατέον, ἀπ' αὐτῆς δὴ τῆς θεοῦ, ἣν ὁδε Ἀφροδίτην μὲν λέγεσθαί φησι, τὸ δ' ἀληθέστατον  
αὐτῆς ὄνομα Ἡδονὴν εἶναι.

Phileb.12.c ΠΡΩ Ὁρθότατα.

Phileb.12.c ΣΩ Τὸ δ' ἐμὸν δέος, ὦ Πρώταρχε, αἰὲ πρὸς τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ  
πέρα τοῦ μεγίστου φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπῃ ἐκείνη φίλον, ταύτην προσαγορεύω·  
τὴν δὲ ἡδονὴν οἶδα ὥς ἔστι ποικίλον, καὶ ὅπερ εἶπον, ἀπ' ἐκείνης ἡμᾶς ἀρχομένους  
ἐνθυμεῖσθαι δεῖ καὶ σκοπεῖν ἥντινα φύσιν ἔχει. ἔστι γάρ, ἀκούειν μὲν οὕτως ἀπλῶς, ἔν τι,  
μορφὰς δὲ δήπου παντοίας εἴληφε καὶ τινα τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις. ἰδὲ γάρ ἥδεσθαι μὲν  
φαμεν τὸν ἀκολασταίνοντα ἄνθρωπον, ἥδεσθαι δὲ καὶ τὸν σωφρονοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν·  
ἥδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν ἀνοηταίνοντα καὶ ἀνοήτων δοξῶν καὶ ἐλπίδων μεστόν, ἥδεσθαι δ' αὖ τὸν  
φρονοῦντα αὐτῷ τῷ φρονεῖν· καὶ τούτων τῶν ἡδονῶν ἑκατέρας πῶς ἂν τις ὁμοίας ἀλλήλαις  
εἶναι λέγων οὐκ ἀνόητος φαίνοιτο ἐνδίκως;

Phileb.12.c ΠΡΩ Εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων, ὦ Σώκρατες, αὗται πραγμάτων, οὐ μὴν αὐταὶ γε ἀλλήλαις  
ἐναντίαι. πῶς γὰρ ἡδονῇ γε ἡδονὴ [μὴ] οὐχ ὁμοιότατον ἂν εἴη, τοῦτο αὐτὸ ἑαυτῷ, πάντων  
χρημάτων;

Phileb.13.a ΣΩ Καὶ γὰρ χρῶμα, ὦ δαιμόνιε, χρώματι· κατὰ γε αὐτὸ τοῦτο οὐδὲν διοίσει τὸ χρῶμα εἶναι πᾶν,  
τό γε μὴν μέλαν τῷ λευκῷ πάντες γινώσκομεν ὥς πρὸς τῷ διάφορον εἶναι καὶ ἐναντιώτατον  
ὄν τυγχάνει. καὶ δὴ καὶ σχῆμα σχήματι κατὰ ταυτόν· γένει μὲν ἐστὶ πᾶν ἓν, τὰ δὲ μέρη τοῖς  
μέρεσιν αὐτοῦ τὰ μὲν ἐναντιώτατα ἀλλήλοις, τὰ δὲ διαφορότητ' ἔχοντα μυρίαν που τυγχάνει,  
καὶ πολλὰ ἕτερα οὕτως ἔχονθ' εὐρήσομεν. ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ μὴ πίστευε, τῷ πάντα τὰ  
ἐναντιώτατα ἐν ποιοῦντι. φοβοῦμαι δὲ μή τινας ἡδονὰς ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.

Phileb.13.a ΠΡΩ Ἴσως· ἀλλὰ τί τοῦθ' ἡμῶν βλάβει τὸν λόγον;

Phileb.13.b ΣΩ Ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ἀνόμοια ὄντα ἐτέρῳ, φήσομεν, ὀνόματι· λέγεις γὰρ ἀγαθὰ πάντ'  
εἶναι τὰ ἡδέα. τὸ μὲν οὖν μὴ οὐχὶ ἡδέα εἶναι τὰ ἡδέα λόγος οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ· κακὰ δ' ὄντα  
αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δέ, ὥς ἡμεῖς φαμέν, ὅμως πάντα σὺ προσαγορεύεις ἀγαθὰ αὐτά,  
ὁμολογῶν ἀνόμοια εἶναι, τῷ λόγῳ εἰ τίς σε προσαναγκάζοι. τί οὖν δὴ ταυτόν ἐν ταῖς κακαῖς  
ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἐνὸν πάσας ἡδονὰς ἀγαθὸν εἶναι προσαγορεύεις;

Phileb.13.c ΠΡΩ Πῶς λέγεις, ὦ Σώκρατες; οἶει γὰρ τινα συγχωρήσεσθαι, θέμενον ἡδονὴν εἶναι τάγαθόν,  
εἶτα ἀνέξεσθαί σου λέγοντος τὰς μὲν εἶναί τινας ἀγαθὰς ἡδονάς, τὰς δὲ τινας ἐτέρας αὐτῶν  
κακάς;

Phileb.13.c ΣΩ Ἀλλ' οὖν ἀνομοίους γε φήσεις αὐτὰς ἀλλήλαις εἶναι καὶ τινας ἐναντίας.

Phileb.13.c

ΠΡΩ Οὐτι καθ' ὅσον γε ἡδοναί.

Phileb.13.α ΣΩ Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φερόμεθα λόγον, ὦ Πρώταρχε, οὐδ' ἄρα ἡδονὴν ἡδονῆς διάφορον, ἀλλὰ πάσας ὁμοίας εἶναι φήσομεν, καὶ τὰ παραδείγματα ἡμᾶς τὰ νυνδὴ λεχθέντα οὐδὲν τιτρώσκει, πεισόμεθα δὲ καὶ ἐροῦμεν ἅπερ οἱ πάντων φαυλότατοί τε καὶ περὶ λόγους ἅμα νέοι.

Phileb.13.α ΠΡΩ Τὰ ποῖα δὴ λέγεις;

Phileb.13.α ΣΩ Ὅτι σε μιμούμενος ἐγὼ καὶ ἀμυνόμενος ἐὰν τολμῶ λέγειν ὡς τὸ ἀνομοιοτάτον ἐστὶ τῷ ἀνομοιοτάτῳ πάντων ὁμοιότατον, ἔξω τὰ αὐτὰ σοὶ λέγειν, καὶ φανούμεθά γε νεώτεροι τοῦ δέοντος, καὶ ὁ λόγος ἡμῖν ἐκπεσὼν οἰχήσεται. πάλιν οὖν αὐτὸν ἀνακρουώμεθα, καὶ τάχ' ἂν ἰόντες εἰς τὰς ὁμοίας ἴσως ἂν πως ἀλλήλοις συγχωρήσαιμεν.

Phileb.13.α ΠΡΩ Λέγε πῶς;

Phileb.13.α ΣΩ Ἐμὲ θὲς ὑπὸ σοῦ πάλιν ἐρωτώμενον, ὦ Πρώταρχε.

Phileb.13.α ΠΡΩ Τὸ ποῖον δὴ;

Phileb.13.α ΣΩ Φρόνησίς τε καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς καὶ πάνθ' ὅποσα δὴ κατ' ἀρχὰς ἐγὼ θέμενος εἶπον ἀγαθὰ, διερωτώμενος ὅτι ποτ' ἐστὶν ἀγαθόν, ἄρ' οὐ ταῦτόν πεύσονται τοῦτο ὅπερ ὁ σὸς λόγος;

Phileb.13.α ΠΡΩ Πῶς;

Phileb.14.α ΣΩ Πολλὰ τε αἱ συνάπασαι ἐπιστήμαι δόξουσιν εἶναι καὶ ἀνόμοιοί τινες αὐτῶν ἀλλήλαις· εἰ δὲ καὶ ἐναντία πη γίγνονταί τινες, ἄρα ἄξιος ἂν εἶην τοῦ διαλέγεσθαι νῦν, εἰ φοβηθεὶς τοῦτο αὐτὸ μηδεμίαν ἀνόμοιον φαίην ἐπιστήμην ἐπιστήμη γίγνεσθαι, κἄπειθ' ἡμῖν οὕτως ὁ λόγος ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος οἴχοιτο, αὐτοὶ δὲ σφζοίμεθα ἐπὶ τινος ἀλογίας;

Phileb.14.β ΠΡΩ Ἄλλ' οὐ μὴν δεῖ τοῦτο γενέσθαι, πλὴν τοῦ σωθῆναι. τό γε μὴν μοι ἴσον τοῦ σοῦ τε καὶ ἐμοῦ λόγου ἀρέσκει· πολλὰ μὲν ἡδοναί καὶ ἀνόμοιοι γιγνέσθων, πολλὰ δὲ ἐπιστήμαι καὶ διάφοροι.

Phileb.14.β ΣΩ Τὴν τοίνυν διαφορότητα, ὦ Πρώταρχε, [τοῦ ἀγαθοῦ] τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τοῦ σοῦ μὴ ἀποκρυπτόμενοι, κατατιθέντες δὲ εἰς τὸ μέσον, τολμῶμεν, ἂν πη ἐλεγχόμενοι μηνύσωσι πότερον ἡδονὴν ἀγαθὸν δεῖ λέγειν ἢ φρόνησιν ἢ τι τρίτον ἄλλο εἶναι. νῦν γὰρ οὐ δήπου πρὸς γε αὐτὸ τοῦτο φιλονικούμεν, ὅπως ἀγὼ τίθεμαι, ταῦτ' ἔσται τὰ νικῶντα, ἢ ταῦθ' ἃ σύ, τῷ δ' ἀληθεστάτῳ δεῖ που συμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω.

Phileb.14.α ΠΡΩ Δεῖ γὰρ οὖν.

Phileb.14.α ΣΩ Τοῦτον τοίνυν τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον δι' ὁμολογίας βεβαιωσώμεθα.

Phileb.14.α ΠΡΩ Τὸν ποῖον δὴ;

Phileb.14.α ΣΩ Τὸν πᾶσι παρέχοντα ἀνθρώποις πράγματα ἐκοῦσί τε καὶ ἄκουσιν ἐνίοις καὶ ἐνίοτε.

Phileb.14.α ΠΡΩ Λέγε σαφέστερον.

Phileb.14.α ΣΩ Τὸν νυνδὴ παραπεσόντα λέγω, φύσει πῶς πεφυκότα θαυμαστόν. Ἐν γὰρ δὴ τὰ πολλὰ εἶναι καὶ τὸ ἐν πολλὰ θαυμαστόν λεχθέν, καὶ ῥάδιον ἀμφισβητῆσαι τῷ τούτων ὁποτερονοῦν τιθεμένῳ.

Phileb.14.α ΠΡΩ Ἄρ' οὖν λέγεις ὅταν τις ἐμὲ φῇ Πρώταρχον ἕνα γεγονότα φύσει πολλοὺς εἶναι πάλιν τοὺς ἐμὲ καὶ ἐναντίους ἀλλήλοις, μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος καὶ βαρὺν καὶ κοῦφον τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλα μυρία;

Phileb.14.α ΣΩ Σὺ μέν, ὦ Πρώταρχε, εἵρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν θαυμαστῶν περὶ τὸ ἐν καὶ πολλὰ, συγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι, παιδαριώδη καὶ ῥάδια καὶ σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια ὑπολαμβάνόντων γίγνεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ τὰ τοιάδε, ὅταν τις ἐκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελὼν τῷ λόγῳ, πάντα ταῦτα τὸ ἐν

ἐκεῖνο εἶναι διομολογησάμενος, ἐλέγχῃ καταγελῶν ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι, τό τε ἔν  
ὥς πολλά ἐστί καὶ ἄπειρα, καὶ τὰ πολλά ὥς ἓν μόνον.

Phileb.15.α ΠΡΩ Σὺ δὲ δὴ ποῖα, ὦ Σώκρατες, ἕτερα λέγεις, ἃ μήπω συγκεχωρημένα δεδήμευται περὶ τὸν  
αὐτὸν τοῦτον λόγον;

Phileb.15.α ΣΩ Ὅπόταν, ὦ παῖ, τὸ ἓν μὴ τῶν γιγνομένων τε καὶ ἀπολλυμένων τις τιθῇται, καθάπερ ἀρτίως  
ἡμεῖς εἵπομεν. ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοιοῦτον ἓν, ὅπερ εἵπομεν νυνδὴ, συγκεχώρηται τὸ μὴ  
δεῖν ἐλέγχειν ὅταν δέ τις ἓνα ἄνθρωπον ἐπιχειρῇ τίθεσθαι καὶ βοῦν ἓνα καὶ τὸ καλὸν ἓν καὶ τὸ  
ἀγαθὸν ἓν, περὶ τούτων τῶν ἐνάδων καὶ τῶν τοιούτων ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως  
ἀμφισβήτησις γίνεσθαι.

Phileb.15.β ΠΡΩ Πῶς;

Phileb.15.α ΣΩ Πρῶτον μὲν εἴ τινας δεῖ τοιαύτας εἶναι μονάδας ὑπολαμβάνειν ἀληθῶς οὔσας· εἴτα πῶς αὖ  
ταύτας, μίαν ἐκάστην οὔσαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον προσδεχομένην,  
ὅμως εἶναι βεβαιότατα μίαν ταύτην; μετὰ δὲ τοῦτ' ἐν τοῖς γιγνομένοις αὖ καὶ ἀπείροις εἴτε  
διεσπασμένην καὶ πολλὰ γεγονυῖαν θετέον, εἴθ' ὅλην αὐτὴν αὐτῆς χωρὶς, ὃ δὴ πάντων  
ἀδυνατώτατον φαίνοιτ' ἄν, ταῦτόν καὶ ἓν ἅμα ἐν ἐνί τε καὶ πολλοῖς γίγνεσθαι. ταῦτ' ἔστι τὰ  
περὶ τὰ τοιαῦτα ἓν καὶ πολλά, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα, ὦ Πρώταρχε, ἀπάσης ἀπορίας αἷτια μὴ καλῶς  
ὁμολογηθέντα καὶ εὐπορίας [ἄν] αὖ καλῶς.

Phileb.15.α ΠΡΩ Οὐκοῦν χρή τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ νῦν πρῶτον διαπονήσασθαι;

Phileb.15.α ΣΩ Ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν.

Phileb.15.α ΠΡΩ Καὶ πάντας τοίνυν ἡμᾶς ὑπόλαβε συγχωρεῖν σοι τούσδε τὰ τοιαῦτα· Φίληβον δ' ἴσως  
κράτιστον ἐν τῷ νῦν ἐπερωτῶντα μὴ κινεῖν εὖ κείμενον.

Phileb.15.α ΣΩ Εἶεν· πόθεν οὖν τις ταύτης ἄρξῃται πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα  
μάχης; ἄρ' ἐνθένδε;

Phileb.15.α ΠΡΩ Πόθεν;

Phileb.16.α ΣΩ Φαμέν που ταῦτόν ἓν καὶ πολλά ὑπὸ λόγων γιγνόμενα περιτρέχειν πάντη καθ' ἕκαστον τῶν  
λεγομένων ἀεὶ, καὶ πάλαι καὶ νῦν. καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηται ποτε οὔτε ἤρξατο νῦν, ἀλλ' ἔστι  
τὸ τοιοῦτον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται, τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν· ὃ δὲ  
πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἐκάστοτε τῶν νέων, ἡσθεὶς ὥς τινα σοφίας ἡρῆκῶς θησαυρόν, ὅφ'  
ἡδονῆς ἐνθουσιᾷ τε καὶ πάντα κινεῖ λόγον ἄσμενος, τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν καὶ  
συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνελίττων καὶ διαμερίζων, εἰς ἀπορίαν αὐτὸν μὲν πρῶτον καὶ  
μάλιστα καταβάλλων, δεύτερον δ' αἰεὶ τὸν ἐχόμενον, ἄντε νεώτερος ἄντε πρεσβύτερος ἄντε  
ἤλιξ ὢν τυγχάνῃ, φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε μητρὸς οὔτε ἄλλου τῶν ἀκουόντων οὐδενός,  
ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενὸς ἄν  
φείσαιτο, εἴπερ μόνον ἐρμηνέα ποθὲν ἔχοι.

Phileb.16.β ΠΡΩ Ἄρ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὁρᾷς ἡμῶν τὸ πλῆθος, ὅτι νέοι πάντες ἐσμέν, καὶ οὐ φοβῇ μὴ σοι  
μετὰ Φιλήβου συνεπιθώμεθα, ἐὰν ἡμᾶς λοιδορῇς; ὅμως δὲ μανθάνομεν γὰρ ὃ λέγεις, εἴ τις  
τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν μὲν τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου εὐμενῶς πως ἀπελθεῖν,  
ὁδὸν δὲ τινα καλλίω ταύτης ἐπὶ τὸν λόγον ἀνευρεῖν, σύ τε προθυμοῦ τοῦτο καὶ ἡμεῖς  
συνακολουθήσομεν εἰς δύναμιν· οὐ γὰρ σμικρὸς ὁ παρὼν λόγος, ὦ Σώκρατες.

Phileb.16.β ΣΩ Οὐ γὰρ οὖν, ὦ παῖδες, ὥς φησιν ὑμᾶς προσαγορεύων Φίληβος, οὐ μὴν ἔστι καλλίων ὁδὸς  
οὐδ' ἄν γένοιτο ἥς ἐγὼ ἐραστής μὲν εἰμι ἀεὶ, πολλάκις δὲ με ἤδη διαφυγοῦσα ἔρημον καὶ  
ἄπορον κατέστησεν.

Phileb.16.α ΠΡΩ Τίς αὕτη; λεγέσθω μόνον.

- Phileb.16.ο ΣΩ Ἦν δηλῶσαι μὲν οὐ πάνυ χαλεπὸν, χρῆσθαι δὲ παγχάλεπον· πάντα γὰρ ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνηυρέθη πώποτε διὰ ταύτης φανερά γεγονε. σκοπεῖ δὲ ἦν λέγω.
- Phileb.16.ο ΠΡΩ Λέγε μόνον.
- Phileb.17.α ΣΩ Θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσις, ὥς γε καταφαίνεται ἐμοί, ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διὰ τινος Προμηθεὺς ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρί· καὶ οἱ μὲν παλαιοί, κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, ταύτην φήμην παρέδωσαν, ὥς ἐξ ἑνὸς μὲν καὶ πολλῶν ὄντων τῶν αἰεὶ λεγομένων εἶναι, πέρας δὲ καὶ ἀπειρίαν ἐν αὐτοῖς σύμφυτον ἐχόντων. δεῖν οὖν ἡμᾶς τούτων οὕτω διακεκοσμημένων αἰεὶ μίαν ἰδέαν περὶ παντὸς ἐκάστοτε θεμένους ζητεῖν—εὐρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν—ἐὰν οὖν μεταλάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσί, σκοπεῖν, εἰ δὲ μή, τρεῖς ἢ τινα ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἐν ἐκείνων ἕκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχρι περ ἂν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν μὴ ὅτι ἐν καὶ πολλὰ καὶ ἄπειρά ἐστι μόνον ἴδη τις, ἀλλὰ καὶ ὅποσα· τὴν δὲ τοῦ ἀπείρου ἰδέαν πρὸς τὸ πλῆθος μὴ προσφέρειν πρὶν ἂν τις τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ πάντα κατίδη τὸν μεταξὺ τοῦ ἀπείρου τε καὶ τοῦ ἑνός, τότε δ' ἤδη τὸ ἐν ἕκαστον τῶν πάντων εἰς τὸ ἄπειρον μεθέντα χαίρειν ἐὰν. οἱ μὲν οὖν θεοί, ὅπερ εἶπον, οὕτως ἡμῖν παρέδωσαν σκοπεῖν καὶ μανθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· οἱ δὲ νῦν τῶν ἀνθρώπων σοφοὶ ἐν μὲν, ὅπως ἂν τύχωσι, καὶ πολλὰ θᾶττον καὶ βραδύτερον ποιοῦσι τοῦ δέοντος, μετὰ δὲ τὸ ἐν ἄπειρα εὐθύς, τὰ δὲ μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει—οἷς διακεχώρισται τό τε διαλεκτικῶς πάλιν καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τοὺς λόγους.
- Phileb.17.α ΠΡΩ Τὰ μὲν πως, ὦ Σώκρατες, δοκῶ σου μανθάνειν, τὰ δὲ ἔτι σαφέστερον δέομαι ἅ λέγεις ἀκοῦσαι.
- Phileb.17.β ΣΩ Σαφὲς μὴν, ὦ Πρώταρχε, ἐστὶν ἐν τοῖς γράμμασιν ὃ λέγω, καὶ λάμβαν' αὐτὸ ἐν τούτοις οἷσπερ καὶ πεπαίδευσαι.
- Phileb.17.β ΠΡΩ Πῶς;
- Phileb.17.β ΣΩ Φωνὴ μὲν ἡμῖν ἐστὶ πού μία διὰ τοῦ στόματος ἰοῦσα, καὶ ἄπειρος αὖ πλήθει, πάντων τε καὶ ἐκάστου.
- Phileb.17.β ΠΡΩ Τί μὴν;
- Phileb.17.β ΣΩ Καὶ οὐδὲν ἑτέρῳ γε τούτων ἐσμέν πω σοφοί, οὔτε ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτῆς ἴσμεν οὔθ' ὅτι τὸ ἐν· ἀλλ' ὅτι πόσα τ' ἐστὶ καὶ ὅποια, τοῦτό ἐστι τὸ γραμματικὸν ἕκαστον ποιοῦν ἡμῶν.
- Phileb.17.β ΠΡΩ Ἀληθέστατα.
- Phileb.17.β ΣΩ Καὶ μὴν καὶ τὸ μουσικὸν ὃ τυγχάνει ποιοῦν, τοῦτ' ἔστι ταῦτόν.
- Phileb.17.ο ΠΡΩ Πῶς;
- Phileb.17.ο ΣΩ Φωνὴ μὲν πού καὶ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν τέχνην ἐστὶ μία ἐν αὐτῇ.
- Phileb.17.ο ΠΡΩ Πῶς δ' οὖ;
- Phileb.17.ο ΣΩ Δύο δὲ θῶμεν βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον ὁμότονον. ἢ πῶς;
- Phileb.17.ο ΠΡΩ Οὕτως.
- Phileb.17.ο ΣΩ Ἀλλ' οὐπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς ταῦτα μόνα, μὴ δὲ εἰδὼς ὥς γ' ἔπος εἰπεῖν εἰς ταῦτα οὐδενὸς ἄξιος ἔση.
- Phileb.17.ο ΠΡΩ Οὐ γὰρ οὖν.
- Phileb.17.ο ΣΩ Ἀλλ', ὦ φίλε, ἐπειδὰν λάβῃς τὰ διαστήματα ὅποσα ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος, καὶ ὅποια, καὶ τοὺς ὅρους τῶν διαστημάτων, καὶ τὰ ἐκ τούτων ὅσα συστήματα γέγονεν—ἃ κατιδόντες οἱ πρόσθεν παρέδωσαν ἡμῖν τοῖς ἐπομένοις ἐκείνοις καλεῖν αὐτὰ ἀρμονίας, ἐν τε ταῖς κινήσεσιν αὐτῷ τοῦ σώματος ἕτερα τοιαῦτα ἐνόντα πάθη γιγνόμενα, ἃ

δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν αὖ φασὶ ρυθμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν, καὶ ἅμα ἐννοεῖν ὡς οὕτω δεῖ περὶ παντὸς ἑνὸς καὶ πολλῶν σκοπεῖν—ὅταν γὰρ αὐτά τε λάβῃς οὕτω, τότε ἐγένου σοφός, ὅταν τε ἄλλο τῶν ἐν ὁτιοῦν ταύτῃ σκοπούμενος ἔλῃς, οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο γέγονας· τὸ δ' ἄπειρόν σε ἐκάστων καὶ ἐν ἐκάστοις πληθὸς ἄπειρον ἐκάστοτε ποιεῖ τοῦ φρονεῖν καὶ οὐκ ἐλλόγιμον οὐδ' ἐνᾶριθμον, ἅτ' οὐκ εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ἐν οὐδενὶ πώποτε ἀπιδόντα.

Phileb.18.a ΠΡΩ Κάλλιστα, ὦ Φίληβε, ἔμοιγε τὰ νῦν λεγόμενα εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης.

Phileb.18.a ΦΙ Κάμοι ταῦτά γε αὐτά· ἀλλὰ τί δὴ ποτε πρὸς ἡμᾶς ὁ λόγος οὗτος νῦν εἴρηται καὶ τί ποτε βουλούμενος;

Phileb.18.a ΣΩ Ὅρθῳς μέντοι τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἠρώτηκε Φίληβος.

Phileb.18.a ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν, καὶ ἀποκρίνου γε αὐτῷ.

Phileb.18.b ΣΩ Δράσω ταῦτα διελθὼν σμικρὸν ἔτι περὶ αὐτῶν τούτων. ὥσπερ γὰρ ἐν ὁτιοῦν εἴ τίς ποτε λάβοι, τοῦτον, ὡς φαμεν, οὐκ ἐπ' ἀπείρου φύσιν δεῖ βλέπειν εὐθύς ἀλλ' ἐπὶ τινὰ ἀριθμόν, οὕτω καὶ τὸ ἐναντίον ὅταν τις τὸ ἄπειρον ἀναγκασθῇ πρῶτον λαμβάνειν, μὴ ἐπὶ τὸ ἐν εὐθύς, ἀλλ' [ἐπ'] ἀριθμὸν αὖ τινὰ πληθὸς ἕκαστον ἔχοντά τι κατανοεῖν, τελευτᾶν τε ἐκ πάντων εἰς ἓν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς γράμμασι τὸ νῦν λεγόμενον λάβωμεν.

Phileb.18.b ΠΡΩ Πῶς;

Phileb.18.c ΣΩ Ἐπειδὴ φωνὴν ἄπειρον κατενόησεν εἴτε τις θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος—ὡς λόγος ἐν Αἰγύπτῳ Θεῦθ τινὰ τοῦτον γενέσθαι λέγων, ὃς πρῶτος τὰ φωνήεντα ἐν τῷ ἀπείρῳ κατενόησεν οὐχ ἐν ὄντα ἀλλὰ πλείω, καὶ πάλιν ἕτερα φωνῆς μὲν οὐ, φθόγγου δὲ μετέχοντά τινος, ἀριθμὸν δὲ τινὰ καὶ τούτων εἶναι, τρίτον δὲ εἶδος γραμμάτων διεστήσατο τὰ νῦν λεγόμενα ἄφωνα ἡμῖν· τὸ μετὰ τοῦτο διήρει τὰ τε ἄφθογγα καὶ ἄφωνα μέχρι ἑνὸς ἐκάστου, καὶ τὰ φωνήεντα καὶ τὰ μέσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἀριθμὸν αὐτῶν λαβὼν ἐνὶ τε ἐκάστῳ καὶ σύμπασι στοιχεῖον ἐπωνόμασε· καθορῶν δὲ ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἐν αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἄνευ πάντων αὐτῶν μάθοι, τοῦτον τὸν δεσμὸν αὖ λογισάμενος ὡς ὄντα ἓνα καὶ πάντα ταῦτα ἐν πῶς ποιοῦντα μίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγγετο προσειπὼν.

Phileb.18.c ΦΙ Ταῦτ' ἔτι σαφέστερον ἐκείνων αὐτά γε πρὸς ἄλληλα, ὦ Πρώταρχε, ἔμαθον· τὸ δ' αὐτό μοι τοῦ λόγου νῦν τε καὶ σμικρὸν ἔμπροσθεν ἐλλείπεται.

Phileb.18.c ΣΩ Μῶν, ὦ Φίληβε, τὸ τί πρὸς ἔπος αὖ ταῦτ' ἐστίν;

Phileb.18.c ΦΙ Ναί, τοῦτ' ἔστιν ὃ πάλαι ζητοῦμεν ἐγὼ τε καὶ Πρώταρχος.

Phileb.18.c ΣΩ Ἥ μὴν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες ζητεῖτε, ὡς φῆς, πάλαι.

Phileb.18.c ΦΙ Πῶς;

Phileb.18.c ΣΩ Ἄρ' οὐ περὶ φρονήσεως ἦν καὶ ἡδονῆς ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγος, ὁπότερον αὐτοῖν αἰρετέον;

Phileb.18.c ΦΙ Πῶς γὰρ οὐ;

Phileb.18.c ΣΩ Καὶ μὴν ἐν γε ἐκάτερον αὐτοῖν εἶναί φαμεν.

Phileb.18.c ΦΙ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb.19.a ΣΩ Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἡμᾶς ὁ πρόσθεν λόγος ἀπαιτεῖ, πῶς ἔστιν ἐν καὶ πολλὰ αὐτῶν ἐκάτερον, καὶ πῶς μὴ ἄπειρα εὐθύς, ἀλλὰ τινὰ ποτε ἀριθμὸν ἐκάτερον ἔμπροσθεν κέκτηται τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα γεγονέναι;

Phileb.19.b ΠΡΩ Οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα, ὦ Φίληβε, οὐκ οἶδ' ὄντινα τρόπον κύκλῳ πῶς περιαγαγὼν ἡμᾶς ἐμβέβληκε Σωκράτης. καὶ σκόπει δὴ πότερος ἡμῶν ἀποκρινεῖται τὸ νῦν ἐρωτώμενον. ἴσως δὴ γελοιὸν τὸ ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτηθὲν ἀποκρίνασθαι σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττειν· γελοιότερον δ' οἶμαι πολὺ τὸ μηδέτερον

ἡμῶν δύνασθαι. σκόπει δὴ τί δράσομεν. εἶδη γάρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης εἶτε ἔστιν εἶτε μή, καὶ ὅποσα ἐστὶ καὶ ὅποια· τῆς τ' αὖ φρονήσεως πέρι κατὰ ταῦτα ὡσαύτως.

Phileb.19.ο ΣΩ Ἀληθέστατα λέγεις, ὦ παῖ Καλλίου· μὴ γὰρ δυνάμενοι τοῦτο κατὰ παντὸς ἐνὸς καὶ ὁμοίου καὶ ταύτου δρᾶν καὶ τοῦ ἐναντίου, ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν, οὐδεὶς εἰς οὐδὲν οὐδενὸς ἂν ἡμῶν οὐδέποτε γένοιτο ἄξιος.

Phileb.19.ε ΠΡΩ Σχεδὸν ἔοικεν οὕτως, ὦ Σώκρατες, ἔχειν. ἀλλὰ καλὸν μὲν τὸ σύμπαντα γινώσκειν τῷ σώφρονι, δεύτερος δ' εἶναι πλοῦς δοκεῖ μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὐτόν. τί δὴ μοι τοῦτο εἴρηται τὰ νῦν; ἐγὼ σοι φράσω. σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ὦ Σώκρατες, ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σεαυτὸν πρὸς τὸ διελέσθαι τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Φιλήβου γὰρ εἰπόντος ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ἐστί, σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντεῖπες ὡς οὐ ταῦτα ἀλλ' ἐκεῖνά ἐστὶν ἃ πολλάκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκομεν ἐκόντες, ὀρθῶς δρῶντες, ἴν' ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἐκάτερα βασανίζηται. φῆς δ', ὡς ἔοικε, σὺ τὸ προσηρηθόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν, ἐπιστήμην, σύνεσιν, τέχνην καὶ πάντα αὖ τὰ τούτων συγγενῆ, <ἃ> κτᾶσθαι δεῖν ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνα. τούτων δὲ μετ' ἀμφισβητήσεως ἐκατέρων λεχθέντων ἡμεῖς σοι μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν ὡς οὐκ ἀφήσομεν οἵκαδέ σε πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γένηται τι διορισθέντων, σὺ δὲ συνεχώρησας καὶ ἔδωκας εἰς ταῦθ' ἡμῖν σαυτόν, ἡμεῖς δὲ δὴ λέγομεν, καθάπερ οἱ παῖδες, ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι· παῦσαι δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τοῦτον ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.

Phileb.20.α ΣΩ Τίνα λέγεις;

Phileb.20.β ΠΡΩ Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων καὶ ἀνερωτῶν ὧν μὴ δυναίμεθ' ἂν ἱκανὴν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. μὴ γὰρ οἰώμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν τὴν πάντων ἡμῶν ἀπορίαν, ἀλλ' εἰ δρᾶν τοῦθ' ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστέον· ὑπέσχου γάρ. βουλευοῦ δὴ πρὸς ταῦτα αὐτὸς πότερον ἡδονῆς εἶδη σοι καὶ ἐπιστήμης διαιρετέον ἢ καὶ ἑατέον, εἴ πῃ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον οἷός τ' εἴ καὶ βούλει δηλωσαί πως ἄλλως τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν.

Phileb.20.β ΣΩ Δεινὸν μὲν τοίνυν ἔτι προσδοκᾶν οὐδὲν δεῖ τὸν ἐμέ, ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες· τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λύει πάντα φόβον ἐκάστων πέρι. πρὸς δὲ αὖ τοῖς μνήμην τινὰ δοκεῖ τίς μοι δεδωκέναι θεῶν ἡμῖν.

Phileb.20.β ΠΡΩ Πῶς δὴ καὶ τίνων;

Phileb.20.ο ΣΩ Λόγων ποτέ τινων πάλαι ἀκούσας ὄναρ ἢ καὶ ἐρηγορῶς νῦν ἐννοῶ περὶ τε ἡδονῆς καὶ φρονήσεως, ὡς οὐδέτερον αὐτοῖν ἐστὶ τάγαθόν, ἀλλὰ ἄλλο τι τρίτον, ἕτερον μὲν τούτων, ἄμεινον δὲ ἀμφοῖν. καίτοι τοῦτό γε ἂν ἐναργῶς ἡμῖν φανῇ νῦν, ἀπῆλλακται μὲν ἡδονὴ τοῦ νικᾶν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν οὐκ ἂν ἔτι ταυτόν αὐτῇ γίγνοιτο. ἢ πῶς;

Phileb.20.ο ΠΡΩ Οὕτως.

Phileb.20.ο ΣΩ Τῶν δέ γε εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς οὐδὲν ἔτι προσδεησόμεθα κατ' ἐμὴν δόξαν. προῖόν δ' ἔτι σαφέστερον δείξει.

Phileb.20.ο ΠΡΩ Κάλλιςτ' εἰπὼν οὕτω καὶ διαπέραινε.

Phileb.20.ο ΣΩ Μίκρ' ἄττα τοίνυν ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα.

Phileb.20.ο ΠΡΩ Τὰ ποῖα;

Phileb.20.ο ΣΩ Τὴν τάγαθοῦ μοῖραν πότερον ἀνάγκη τέλεον ἢ μὴ τέλεον εἶναι;

Phileb.20.ο ΠΡΩ Πάντων δήπου τελεώτατον, ὦ Σώκρατες.

Phileb.20.ο ΣΩ Τί δέ; ἱκανὸν τάγαθόν;

Phileb.20.ο ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο διαφέρειν τῶν ὄντων.

- Phileb.20.α ΣΩ Τόδε γε μήν, ὥς οἶμαι, περὶ αὐτοῦ ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν, ὥς πᾶν τὸ γιγνώσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται βουλόμενον ἐλεῖν καὶ περὶ αὐτὸ κτήσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν φροντίζει πλην τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς.
- Phileb.20.ε ΠΡΩ Οὐκ ἔστι τούτοις ἀντειπεῖν.
- Phileb.20.ε ΣΩ Σκοπῶμεν δὴ καὶ κρίνωμεν τὸν τε ἡδονῆς καὶ τὸν φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρὶς.
- Phileb.20.ε ΠΡΩ Πῶς εἶπες;
- Phileb.21.α ΣΩ Μήτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς ἐνέστω φρόνησις μήτ' ἐν τῷ τῆς φρονήσεως ἡδονή. δεῖ γάρ, εἴπερ πότερον αὐτῶν ἔστ' ἀγαθόν, μηδὲν μηδενὸς ἔτι προσδεῖσθαι· δεόμενον δ' ἂν φανῇ πότερον, οὐκ ἔστι που τοῦτ' ἔτι τὸ ὄντως ἡμῖν ἀγαθόν.
- Phileb.21.α ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἄν;
- Phileb.21.α ΣΩ Οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;
- Phileb.21.α ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.
- Phileb.21.α ΣΩ Ἀποκρίνου δή.
- Phileb.21.α ΠΡΩ Λέγε.
- Phileb.21.α ΣΩ Δέξαι' ἄν, Πρώταρχε, σὺ ζῇν τὸν βίον ἅπαντα ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;
- Phileb.21.α ΠΡΩ Τί δ' οὐ;
- Phileb.21.α ΣΩ Ἄρ' οὖν ἔτι τινὸς ἄν σοι προσδεῖν ἡγοῖο, εἰ τοῦτ' ἔχεις παντελῶς;
- Phileb.21.α ΠΡΩ Οὐδαμῶς.
- Phileb.21.β ΣΩ Ὅρα δὴ, τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ νοεῖν καὶ λογίζεσθαι τὰ δέοντα καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά, μὴν μὴ δέοι' ἄν τι;
- Phileb.21.β ΠΡΩ Καὶ τί; πάντα γὰρ ἔχοιμ' ἄν που τὸ χαίρειν ἔχων.
- Phileb.21.β ΣΩ Οὐκοῦν οὕτω ζῶν αἰὲν μὲν διὰ βίου ταῖς μεγίσταις ἡδοναῖς χαίροις ἄν;
- Phileb.21.β ΠΡΩ Τί δ' οὐ;
- Phileb.21.β ΣΩ Νοῦν δέ γε καὶ μνήμην καὶ ἐπιστήμην καὶ δόξαν μὴ κεκτημένος ἀληθῆ, πρῶτον μὲν τοῦτο αὐτό, εἰ χαίρεις ἢ μὴ χαίρεις, ἀνάγκη δήπου σε ἀγνοεῖν, κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως;
- Phileb.21.β ΠΡΩ Ἀνάγκη.
- Phileb.21.α ΣΩ Καὶ μὴν ὡσαύτως μνήμην μὴ κεκτημένον ἀνάγκη δήπου μηδ' ὅτι ποτὲ ἔχαιρες μεμῆσθαι, τῆς τ' ἐν τῷ παραχρήμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μηδ' ἡντινοῦν μνήμην ὑπομένειν· δόξαν δ' αὖ μὴ κεκτημένον ἀληθῆ μὴ δοξάζειν χαίρειν χαίροντα, λογισμοῦ δὲ στερόμενον μηδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὥς χαιρήσεις δυνατόν εἶναι λογίζεσθαι, ζῇν δὲ οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλὰ τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρεῖνων ἔμψυχά ἐστι σωμάτων. ἔστι ταῦτα, ἢ παρὰ ταῦτα ἔχομεν ἄλλα διανοηθῆναι;
- Phileb.21.α ΠΡΩ Καὶ πῶς;
- Phileb.21.α ΣΩ Ἄρ' οὖν αἰρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος;
- Phileb.21.α ΠΡΩ Εἰς ἀφασίαν παντάπασί με, ὦ Σώκρατες, οὗτος ὁ λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.
- Phileb.21.α ΣΩ Μήπω τοίνυν μαλθακίζώμεθα, τὸν δὲ τοῦ νοῦ μεταλαβόντες αὖ βίον ἴδωμεν.
- Phileb.21.α ΠΡΩ Τὸν ποῖον δὴ λέγεις;
- Phileb.21.ε ΣΩ Εἴ τις δέξαιτ' ἂν αὖ ζῇν ἡμῶν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πᾶσαν πάντων κεκτημένος, ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρόν, μηδ' αὖ λύπης, ἀλλὰ τὸ παράπαν ἀπαθὴς πάντων τῶν τοιούτων.
- Phileb.22.α



ΠΡΩ Ουδέτερος ὁ βίος, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μὴ ποτε, ὡς ἐγῶμαι, φανῇ.

Phileb.22.a ΣΩ Τί δ' ὁ συναμφοτέρος, ὦ Πρώταρχε, ἐξ ἀμφοῖν συμμειχθεὶς κοινὸς γενόμενος;

Phileb.22.b ΠΡΩ Ἡδονῆς λέγεις καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως;

Phileb.22.c ΣΩ Οὕτω καὶ τῶν τοιούτων [λέγω] ἔγωγε.

Phileb.22.d ΠΡΩ Πᾶς δήπου τοῦτόν γε αἰρήσεται πρότερον ἢ 'κείνων ὁποτερονοῦν, καὶ πρὸς τούτοις [γε] οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ.

Phileb.22.e ΣΩ Μανθάνομεν οὖν ὅτι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;

Phileb.22.f ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν, ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προυτέθησαν, τοῖν δυοῖν δ' οὐδέτερος ἱκανὸς οὐδὲ αἰρετὸς οὔτε ἀνθρώπων οὔτε ζώων οὐδενί.

Phileb.22.g ΣΩ Μῶν οὖν οὐκ ἤδη τούτων γε πέρι δήλον ὡς οὐδέτερος αὐτοῖν εἶχε τάγαθόν; ἦν γὰρ ἂν ἱκανὸς καὶ τέλος καὶ πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἰρετός, οἷσπερ δυνατόν ἦν οὕτως ἀεὶ διὰ βίου ζῆν· εἰ δέ τις ἄλλα ἡρεῖθ' ἡμῶν, παρὰ φύσιν ἂν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἰρετοῦ ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἢ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.

Phileb.22.h ΠΡΩ Ἐοικε γοῦν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.

Phileb.22.i ΣΩ Ὡς μὲν τοίνυν τὴν γε Φιλήβου θεὸν οὐ δεῖ διανοεῖσθαι ταῦτόν καὶ τάγαθόν, ἱκανῶς εἰρησθαί μοι δοκεῖ.

Phileb.22.j ΦΙ Οὐδὲ γὰρ ὁ σὸς νοῦς, ὦ Σώκρατες, ἔστι τάγαθόν, ἀλλ' ἔξει που ταῦτ' ἐγκλήματα.

Phileb.22.k ΣΩ Τάχ' ἂν, ὦ Φίληβε, ὃ γ' ἐμός· οὐ μέντοι τόν γε ἀληθινὸν ἅμα καὶ θεῖον οἶμαι νοῦν, ἀλλ' ἄλλως πως ἔχειν. τῶν μὲν οὖν νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ, τῶν δὲ δὴ δευτερείων ὁρᾶν καὶ σκοπεῖν χρή πέρι τί δράσομεν· τάχα γὰρ ἂν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιώμεθ' ἂν ἐκάτερος ὁ μὲν τὸν νοῦν αἴτιον, ὁ δ' ἡδονὴν εἶναι, καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτων ἀμφοτέρων οὐδέτερον ἂν εἴη, τάχα δ' ἂν αἰτιόν τις ὑπολάβοι πότερον αὐτῶν εἶναι. τούτου δὲ πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον διαμαχοίμην ἂν ὡς ἐν τῷ μεικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ' ἔστι τοῦτο ὃ λαβὼν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἰρετὸς ἅμα καὶ ἀγαθός, οὐχ ἡδονὴ ἀλλὰ νοῦς τούτῳ συγγενέστερον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐτ' ἂν τῶν πρωτείων οὐδ' αὖ τῶν δευτερείων ἡδονῇ μετὸν ἀληθῶς ἂν ποτε λέγοιτο· πορρωτέρω δ' ἐστὶ τῶν τριτείων, εἴ τι τῷ ἐμῷ νῷ δεῖ πιστεῦειν ἡμᾶς τὰ νῦν.

Phileb.23.a ΠΡΩ Ἀλλὰ μήν, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ νῦν μὲν ἡδονή σοι πεπτωκέναι καθαπερεὶ πληγεῖσα ὑπὸ τῶν νυνδὴ λόγων· τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται. τὸν δὲ νοῦν, ὡς ἔοικε, λεκτέον ὡς ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων· τὰ γὰρ αὐτ' ἔπαθεν ἂν. τῶν δὲ δὴ δευτερείων στερηθεῖσα ἡδονὴ παντάπασιν ἂν τινα καὶ ἀτιμίαν σχοίη πρὸς τῶν αὐτῆς ἐραστῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοις ἔτ' ἂν ὁμοίως φαίνοιτο καλή.

Phileb.23.b ΣΩ Τί οὖν; οὐκ ἄμεινον αὐτὴν ἔαν ἤδη καὶ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον καὶ ἐξελέγχοντα λυπεῖν;

Phileb.23.c ΠΡΩ Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες.

Phileb.23.d ΣΩ Ἄρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἡδονήν;

Phileb.23.e ΠΡΩ Οὐ μόνον γε ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγνοεῖς ὡς οὐδεὶς πῶ σε ἡμῶν μεθήσει πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ λόγῳ.

Phileb.23.f ΣΩ Βαβαῖ ἄρα, ὦ Πρώταρχε, συχνοῦ μὲν λόγου τοῦ λοιποῦ, σχεδὸν δὲ οὐδὲ ραδίου πάνυ τι νῦν. καὶ γὰρ δὴ φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς, ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ πορευόμενον οἷον βέλη ἔχειν ἔτερα τῶν ἔμπροσθεν λόγων· ἔστι δὲ ἴσως ἔνια καὶ ταῦτά. οὐκοῦν χρή;

- Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Τὴν δέ γε ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι πειρώμεθα τιθέμενοι.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ποίαν δὴ λέγεις;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντὶ διχῇ διαλάβωμεν, μᾶλλον δ', εἰ βούλει, τριχῇ.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Καθ' ὅτι, φράζοις ἄν;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Λάβωμεν ἅττα τῶν νυνδὴ λόγων.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ποῖα;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Τὸν θεὸν ἐλέγομέν που τὸ μὲν ἄπειρον δεῖξαι τῶν ὄντων, τὸ δὲ πέρας;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Τούτῳ δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τιθώμεθα, τὸ δὲ τρίτον ἐξ ἀμφοῖν τούτοις ἐν τι συμμισγόμενον.  
εἰμὶ δ', ὡς ἔοικεν, ἐγὼ γελοῖός τις ἄνθρωπος κατ' εἶδη διιστάς καὶ συναριθμοῦμενος.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Τί φῆς, ὠγαθέ;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Τετάρτου μοι γένους αὐτὸ προσδεῖν φαίνεται.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Λέγε τίνας.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Τῆς συμμείξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν αἰτίαν ὄρα, καὶ τίθει μοι πρὸς τρισὶν ἐκείνοις  
τέταρτον τοῦτο.  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Μὴν οὖν σοι καὶ πέμπτου προσδεῖται διάκρισιν τινος δυναμένου;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Τάχ' ἂν οὐ μὴν οἶμαί γε ἐν τῷ νῦν ἂν δέ τι δέη, συγγνώμη πού μοι σὺ μεταδιώκοντι  
πέμπτον [βίον].  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΠΡΩ Τί μήν;  
Phileb.23.<sup>c</sup> ΣΩ Πρῶτον μὲν δὴ τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι, τὰ δύο τούτων πειρώμεθα, πολλὰ  
ἐκάτερον ἐσχισμένον καὶ διεσπασμένον ἰδόντες, εἰς ἐν πάλιν ἐκάτερον συναγαγόντες, νοῆσαι  
πῇ ποτε ἦν αὐτῶν ἐν καὶ πολλὰ ἐκάτερον.  
Phileb.24.<sup>a</sup> ΠΡΩ Εἴ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἴποις, τάχ' ἂν ἐποίμην.  
Phileb.24.<sup>a</sup> ΣΩ Λέγω τοίνυν τὰ δύο ἃ προτίθεμαι ταῦτ' εἶναι ἄπερ νυνδὴ, τὸ μὲν ἄπειρον, τὸ δὲ πέρας ἔχον·  
ὅτι δὲ τρόπον τινὰ τὸ ἄπειρον πόλλ' ἐστί, πειράσομαι φράζειν. τὸ δὲ πέρας ἔχον ἡμᾶς  
περιμενέτω.  
Phileb.24.<sup>a</sup> ΠΡΩ Μένει.  
Phileb.24.<sup>b</sup> ΣΩ Σκέψαι δὴ. χαλεπὸν μὲν γὰρ καὶ ἀμφισβητήσιμον ὃ κελεύω σε σκοπεῖν, ὅμως δὲ σκόπει.  
θερμότερου καὶ ψυχροτέρου περὶ πρῶτον ὄρα πέρας εἴ ποτέ τι νοήσῃς ἄν, ἢ τὸ μᾶλλον τε καὶ  
ἥττον ἐν αὐτοῖς οἰκοῦν <τε> τοῖς γένεσιν, ἕωςπερ ἂν ἐνοικῆτον, τέλος οὐκ ἂν ἐπιτρεψαίτην  
γίγνεσθαι· γενομένης γὰρ τελευτῆς καὶ αὐτῷ τετελευτήκατον.  
Phileb.24.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ἀληθέστατα λέγεις.  
Phileb.24.<sup>b</sup> ΣΩ Ἀεὶ δέ γε, φαμέν, ἐν τε τῷ θερμότερῳ καὶ ψυχροτέρῳ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἐνι.  
Phileb.24.<sup>b</sup> ΠΡΩ Καὶ μάλα.  
Phileb.24.<sup>b</sup> ΣΩ Ἀεὶ τοίνυν ὁ λόγος ἡμῖν σημαίνει τούτῳ μὴ τέλος ἔχειν· ἀτελεῖ δ' ὅντε δήπου παντάπασιν  
ἀπείρω γίγνεσθον.  
Phileb.24.<sup>b</sup> ΠΡΩ Καὶ σφόδρα γε, ὦ Σώκρατες.  
Phileb.24.<sup>c</sup> ΣΩ Ἀλλ' εὖ γε, ὦ φίλε Πρώταρχε, ὑπέλαβες καὶ ἀνέμνησας ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο, ὃ σὺ νῦν  
ἐφθέγγω, καὶ τό γε ἡρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχετον τῷ μᾶλλον τε καὶ ἥττον· ὅπου γὰρ ἂν

ἐνήτον, οὐκ ἔατον εἶναι ποσὸν ἕκαστον, ἀλλ' αἰὲ σφοδρότερον ἡσυχαιτέρου καὶ τούναντίον ἐκάσταις πράξεσιν ἐμποιοῦντε τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον, τὸ δὲ ποσὸν ἀφανίζετον. ὃ γὰρ ἐλέχθη νυνδὴ, μὴ ἀφανίσαντε τὸ ποσόν, ἀλλ' ἐάσαντε αὐτό τε καὶ τὸ μέτριον ἐν τῇ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ σφόδρα καὶ ἡρέμα ἔδρα ἐγγενέσθαι, αὐτὰ ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ἐν ἣ ἐνήν. οὐ γὰρ ἔτι θερμότερον οὐδὲ ψυχρότερον εἴτην ἂν λαβόντε τὸ ποσόν· προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον αἰὲ καὶ τὸ ψυχρότερον ὡσαύτως, τὸ δὲ ποσὸν ἔσται καὶ προῖόν ἐπαύσατο. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἄπειρον γίγνοιτ' ἂν τὸ θερμότερον καὶ τούναντίον ἅμα.

Phileb. 24. a ΠΡΩ Φαίνεται γοῦν, ὦ Σώκρατες· ἔστι δ', ὅπερ εἶπες, οὐ ῥάδια ταῦτα συνέπεσθαι. τὸ δὲ εἰς αὐθις τε καὶ αὐθις ἴσως λεχθέντα τόν τε ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἐρωτώμενον ἱκανῶς ἂν συμφωνοῦντας ἀποφηναιεν.

Phileb. 24. a ΣΩ Ἄλλ' εὖ μὲν λέγεις καὶ πειρατέον οὕτω ποιεῖν. νῦν μέντοι ἄθρει τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως εἰ τοῦτο δεξόμεθα σημεῖον, ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν.

Phileb. 24. a ΠΡΩ Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

Phileb. 25. a ΣΩ Ὅπως' ἂν ἡμῖν φαίνεται μᾶλλον τε καὶ ἥττον γιγνόμενα καὶ τὸ σφόδρα καὶ ἡρέμα δεχόμενα καὶ τὸ λίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα πάντα, εἰς τὸ τοῦ ἀπείρου γένος ὡς εἰς ἓν δεῖ πάντα ταῦτα τιθέναι, κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον ὃν ἔφαμεν ὅσα διέσπασται καὶ διέσχισται συναγαγόντας χρῆναι κατὰ δύναμιν μίαν ἐπισημαίνεσθαι τινὰ φύσιν, εἰ μέμνησαι.

Phileb. 25. a ΠΡΩ Μέμνημαι.

Phileb. 25. b ΣΩ Οὐκοῦν τὰ μὴ δεχόμενα ταῦτα, τούτων δὲ τὰ ἐναντία πάντα δεχόμενα, πρῶτον μὲν τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα, μετὰ δὲ τὸ ἴσον τὸ διπλάσιον καὶ πᾶν ὅτιπερ ἂν πρὸς ἀριθμὸν ἀριθμὸς ἢ μέτρον ἢ πρὸς μέτρον, ταῦτα σύμπαντα εἰς τὸ πέρας ἀπολογιζόμενοι καλῶς ἂν δοκοῖμεν δρᾶν τοῦτο. ἢ πῶς σὺ φής;

Phileb. 25. b ΠΡΩ Κάλλιστα γε, ὦ Σώκρατες.

Phileb. 25. b ΣΩ Εἶεν· τὸ δὲ τρίτον τὸ μεικτὸν ἐκ τούτοις ἀμφοῖν τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;

Phileb. 25. b ΠΡΩ Σὺ καὶ ἐμοὶ φράσεις, ὡς οἶμαι.

Phileb. 25. b ΣΩ Θεὸς μὲν οὖν, ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηται τις θεῶν.

Phileb. 25. b ΠΡΩ Εὐχου δὴ καὶ σκόπει.

Phileb. 25. a ΣΩ Σκοπῶ· καί μοι δοκεῖ τις, ὦ Πρώταρχε, αὐτῶν φίλος ἡμῖν νυνδὴ γεγονέναι.

Phileb. 25. a ΠΡΩ Πῶς λέγεις τοῦτο καὶ τίني τεκμηρίῳ χρῆ;

Phileb. 25. a ΣΩ Φράσω δῆλον ὅτι· σὺ δέ μοι συνακολουθήσον τῷ λόγῳ.

Phileb. 25. a ΠΡΩ Λέγε μόνον.

Phileb. 25. a ΣΩ Θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νυνδὴ πού τι καὶ ψυχρότερον. ἢ γάρ;

Phileb. 25. a ΠΡΩ Ναί.

Phileb. 25. a ΣΩ Πρόσθε δὴ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς καὶ πλεόν καὶ ἔλαττον καὶ θᾶπτον καὶ βραδύτερον καὶ μεῖζον καὶ σμικρότερον καὶ ὁπόσα ἐν τῷ πρόσθεν τῆς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένης ἐτίθεμεν εἰς ἓν φύσεως.

Phileb. 25. a ΠΡΩ Τῆς τοῦ ἀπείρου λέγεις;

Phileb. 25. a ΣΩ Ναί. συμμείγνυ δέ γε εἰς αὐτὴν τὸ μετὰ ταῦτα τὴν αὖ τοῦ πέρατος γένναν.

Phileb. 25. a ΠΡΩ Ποίαν;

Phileb. 25. d

ΣΩ Ἦν καὶ νυνδὴ, δέον ἡμᾶς καθάπερ τὴν τοῦ ἀπείρου συνηγάγομεν εἰς ἓν, οὕτω καὶ τὴν τοῦ περατοειδοῦς συναγαγεῖν, οὐ συνηγάγομεν. ἀλλ' ἴσως καὶ νῦν ταῦτὸν δράσει, <εἰ> τούτων ἀμφοτέρων συναγομένων καταφανὴς κάκεινη γενήσεται.

Phileb.25.α ΠΡΩ Ποίαν καὶ πῶς λέγεις;

Phileb.25.ε ΣΩ Τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου, καὶ ὁπόση παύει πρὸς ἄλληλα τάναντία διαφόρως ἔχοντα, σύμμετρα δὲ καὶ σύμφωνα ἐνθεῖσα ἀριθμὸν ἀπεργάζεται.

Phileb.25.ε ΠΡΩ Μανθάνω· φαίνῃ γάρ μοι λέγειν μειγνὺς ταῦτα γενέσεις τινὰς ἐφ' ἐκάστων αὐτῶν συμβαίνειν.

Phileb.25.ε ΣΩ Ὅρθῳς γὰρ φαίνομαι.

Phileb.25.ε ΠΡΩ Λέγε τοίνυν.

Phileb.26.α ΣΩ Ἴρα οὐκ ἓν μὲν νόσοις ἢ τούτων ὀρθὴ κοινωνία τὴν ὑγείας φύσιν ἐγέννησεν;

Phileb.26.α ΠΡΩ Παντάπασι μὲν οὖν.

Phileb.26.α ΣΩ Ἐν δὲ ὀξεῖ καὶ βαρεῖ καὶ ταχεῖ καὶ βραδεῖ, ἀπείροις οὖσιν, ἅρ' οὐ ταῦτὰ [ἐγγιγνόμενα] ταῦτα ἅμα πέρας τε ἀπηργάσατο καὶ μουσικὴν σύμπασαν τελεώτατα συνεστήσατο;

Phileb.26.α ΠΡΩ Κάλλιστα γε.

Phileb.26.α ΣΩ Καὶ μὴν ἔν γε χειμῶσιν καὶ πνίγεσιν ἐγγενομένη τὸ μὲν πολὺ λίαν καὶ ἄπειρον ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον καὶ ἅμα σύμμετρον ἀπηργάσατο.

Phileb.26.β ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb.26.β ΣΩ Οὐκοῦν ἐκ τούτων ὥραί τε καὶ ὅσα καλὰ πάντα ἡμῖν γέγονε, τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν πέρας ἔχόντων συμμειχθέντων;

Phileb.26.β ΠΡΩ Πῶς δ' οὐ;

Phileb.26.α ΣΩ Καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, οἷον μεθ' ὑγείας κάλλος καὶ ἰσχύν, καὶ ἐν ψυχαῖς αὐτὰ πάμπολλα ἔτερα καὶ ἀγκαλα. ὕβριν γάρ που καὶ σύμπασαν πάντων πονηρίαν αὕτη κατιδοῦσα ἢ θεός, ὃ καλὸς Φίληβε, πέρας οὔτε ἡδονῶν οὐδὲν οὔτε πλησμονῶν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, νόμον καὶ τάξιν πέρας ἔχοντ' ἔθετο· καὶ σὺ μὲν ἀποκναῖσαι φῆς αὐτήν, ἐγὼ δὲ τούναντίον ἀποσῶσαι λέγω. σοὶ δέ, ὦ Πρώταρχε, πῶς φαίνεται;

Phileb.26.α ΠΡΩ Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε κατὰ νοῦν.

Phileb.26.α ΣΩ Οὐκοῦν τὰ μὲν δὴ τρία ταῦτα εἴρηκα, εἰ συννοεῖς.

Phileb.26.α ΠΡΩ Ἀλλ' οἶμαι κατανοεῖν· ἐν μὲν γάρ μοι δοκεῖς τὸ ἄπειρον λέγειν, ἐν δὲ καὶ δευτέρον τὸ πέρας ἐν τοῖς οὖσι· τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν.

Phileb.26.α ΣΩ Τὸ γὰρ πληθὸς σε, ὦ θαυμάσιε, ἐξέπληξε τῆς τοῦ τρίτου γενέσεως· καίτοι πολλὰ γε καὶ τὸ ἄπειρον παρέσχετο γένη, ὅμως δ' ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ ἐναντίου γένει ἐν ἐφάνῃ.

Phileb.26.α ΠΡΩ Ἀληθῆ.

Phileb.26.α ΣΩ Καὶ μὴν τό γε πέρας οὔτε πολλὰ εἶχεν, οὐτ' ἐδυσκολαίνομεν ὥς οὐκ ἦν ἐν φύσει.

Phileb.26.α ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἄν;

Phileb.26.α ΣΩ Οὐδαμῶς. ἀλλὰ τρίτον φάθι με λέγειν, ἐν τούτῳ τιθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων.

Phileb.26.α ΠΡΩ Ἐμαθον.

Phileb.26.ε ΣΩ Ἀλλὰ δὴ πρὸς τρισὶ τέταρτόν τι τότε ἔφαμεν εἶναι γένος σκεπτέον· κοινὴ δ' ἢ σκέψις. ὅρα γὰρ εἴ σοι δοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι πάντα τὰ γιγνόμενα διὰ τινὰ αἰτίαν γίγνεσθαι.

- Phileb.26.ϑ ΠΡΩ Ἐμοιγε· πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο;
- Phileb.26.ϑ ΣΩ Οὐκοῦν ἢ τοῦ ποιοῦντος φύσις οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει, τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ αἷτιον ὀρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἔν;
- Phileb.27.α ΠΡΩ Ὅρθῳς.
- Phileb.27.α ΣΩ Καὶ μὴν τό γε ποιούμενον αὖ καὶ τὸ γιγνόμενον οὐδὲν πλὴν ὀνόματι, καθάπερ τὸ νυνδὴ, διαφέρον εὐρήσομεν. ἢ πῶς;
- Phileb.27.α ΠΡΩ Οὕτως.
- Phileb.27.α ΣΩ Ἄρ' οὖν ἡγεῖται μὲν τὸ ποιοῦν ἀεὶ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνόμενον ἐκείνῳ;
- Phileb.27.α ΠΡΩ Πάνυ γε.
- Phileb.27.α ΣΩ Ἄλλο ἄρα καὶ οὐ ταῦτὸν αἰτία τ' ἐστὶ καὶ τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτία.
- Phileb.27.α ΠΡΩ Τί μήν;
- Phileb.27.α ΣΩ Οὐκοῦν τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ἐξ ὧν γίγνεται πάντα τὰ τρία παρέσχετο ἡμῖν γέννη;
- Phileb.27.β ΠΡΩ Καὶ μάλα.
- Phileb.27.β ΣΩ Τὸ δὲ δὴ πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγομεν τέταρτον, τὴν αἰτίαν, ὡς ἱκανῶς ἕτερον ἐκείνων δεδηλωμένον;
- Phileb.27.β ΠΡΩ Ἑτερον γὰρ οὖν.
- Phileb.27.β ΣΩ Ὅρθῳς μὴν ἔχει, διωρισμένων τῶν τεττάρων, ἐνὸς ἐκάστου μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμήσασθαι.
- Phileb.27.β ΠΡΩ Τί μήν;
- Phileb.27.ϑ ΣΩ Πρῶτον μὲν τοίνυν ἄπειρον λέγω, δεύτερον δὲ πέρας, ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον μεικτὴν καὶ γεγεννημένην οὐσίαν· τὴν δὲ τῆς μείξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγων ἄρα μὴ πλημμελοῖν ἄν τι;
- Phileb.27.ϑ ΠΡΩ Καὶ πῶς;
- Phileb.27.ϑ ΣΩ Φέρε δὴ, τὸ μετὰ τοῦθ' ἡμῖν τίς ὁ λόγος, καὶ τί ποτε βουλευθέντες εἰς ταῦτα ἀφικόμεθα; ἄρ' οὐ τότε ἦν; δευτερεῖα ἐζητοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγνοιτ' ἂν ἢ φρονήσεως. οὐχ οὕτως ἦν;
- Phileb.27.ϑ ΠΡΩ Οὕτω μὲν οὖν.
- Phileb.27.ϑ ΣΩ Ἄρ' οὖν ἴσως νῦν, ἐπειδὴ ταῦτα οὕτω διειλόμεθα, κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα πρώτου πέρι καὶ δευτέρου, περὶ ὧν δὴ τὸ πρῶτον ἡμφεσβητήσαμεν;
- Phileb.27.ϑ ΠΡΩ Ἴσως.
- Phileb.27.ϑ ΣΩ Ἴθι δὴ· νικῶντα μὲν ἔθεμέν που τὸν μεικτὸν βίον ἡδονῆς τε καὶ φρονήσεως. ἦν οὕτως;
- Phileb.27.ϑ ΠΡΩ Ἦν.
- Phileb.27.ϑ ΣΩ Οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν βίον ὀρῶμέν που τίς τέ ἐστι καὶ ὁποίου γένους;
- Phileb.27.ϑ ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὔ;
- Phileb.27.ϑ ΣΩ Καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι τοῦ τρίτου οἶμαι γένους· οὐ γὰρ [ὁ] δυοῖν τινοῖν ἐστὶ [μικτὸς ἐκεῖνος] ἀλλὰ συμπάντων τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων, ὥστε ὀρθῶς ὁ νικηφόρος οὗτος βίος μέρος ἐκείνου γίγνοιτ' ἄν.
- Phileb.27.ϑ ΠΡΩ Ὅρθότατα μὲν οὖν.
- Phileb.27.ϑ ΣΩ Εἶεν· τί δὲ ὁ σός, ὦ Φίληβε, ἡδὺς καὶ ἁμεικτος ὢν; ἐν τίνι γένει τῶν εἰρημένων λεγόμενος ὀρθῶς ἂν ποτε λέγοιτο; ὥδε δ' ἀπόκριναί μοι πρὶν ἀποφύνασθαι.

Phileb.27.ε ΦΙ Λέγε μόνον.

Phileb.27.ε ΣΩ Ἥδονή καὶ λύπη πέρας ἔχeton, ἢ τῶν τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένων ἐστόν;

Phileb.28.α ΦΙ Ναί, τῶν τὸ μᾶλλον, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἡδονὴ πᾶν ἀγαθὸν ᾦν, εἰ μὴ ἄπειρον ἐτύγχανε πεφυκὸς καὶ πλήθει καὶ τῷ μᾶλλον.

Phileb.28.β ΣΩ Οὐδέ γ' ἂν, ὦ Φίληβε, λύπη πᾶν κακόν· ὥστ' ἄλλο τι νῶν σκεπτέον ἢ τὴν τοῦ ἀπείρου φύσιν ὡς παρέχεται τι μέρος ταῖς ἡδοναῖς ἀγαθοῦ. τούτω δὴ σοι τῶν ἀπεράντων γε γένους ἔστων· φρόνησιν δὲ καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν εἰς τί ποτε τῶν προειρημένων, ὦ Πρώταρχε τε καὶ Φίληβε, νῦν θέντες οὐκ ἂν ἀσεβοῖμεν; οὐ γὰρ μοι δοκεῖ σμικρὸς ἡμῖν εἶναι ὁ κίνδυνος κατορθώσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

Phileb.28.β ΦΙ Σεμνύνεις γάρ, ὦ Σώκρατες, τὸν σεαυτοῦ θεόν.

Phileb.28.β ΣΩ Καὶ γὰρ σύ, ὦ ἐταῖρε, τὴν σαυτοῦ· τὸ δ' ἐρωτώμενον ὅμως ἡμῖν λεκτέον.

Phileb.28.β ΠΡΩ Ὅρθῳς τοι λέγει Σωκράτης, ὦ Φίληβε, καὶ αὐτῷ πειστέον.

Phileb.28.β ΦΙ Οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σύ, Πρώταρχε, προήρησαι λέγειν;

Phileb.28.α ΠΡΩ Πάνυ γε· νῦν μέντοι σχεδὸν ἀπορῶ, καὶ δέομαί γε, ὦ Σώκρατες, αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην, ἵνα μηδὲν ἡμεῖς σοι περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες παρὰ μέλος φθεγξώμεθά τι.

Phileb.28.α ΣΩ Πειστέον, ὦ Πρώταρχε· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν οὐδὲν ἐπιτάττεις. ἀλλ' ὄντως σε ἐγώ, καθάπερ εἶπε Φίληβος, σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν ἐθορύβησα, νοῦν καὶ ἐπιστήμην ἐρόμενος ὁποίου γένους εἶεν;

Phileb.28.α ΠΡΩ Παντάпасί γε, ὦ Σώκρατες.

Phileb.28.α ΣΩ Ἀλλὰ μὴν ῥάδιον· πάντες γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ σοφοί, ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύνοντες, ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσι. διὰ μακροτέρων δ', εἰ βούλει, τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.

Phileb.28.α ΠΡΩ Λέγ' ὅπως βούλει, μηδὲν μῆκος ἡμῖν ὑπολογιζόμενος, ὦ Σώκρατες, ὡς οὐκ ἀπεχθισόμενος.

Phileb.28.α ΣΩ Καλῶς εἶπες. ἀρξώμεθα δέ πως ὧδε ἐπανερωτῶντες.

Phileb.28.α ΠΡΩ Πῶς;

Phileb.28.ε ΣΩ Πότερον, ὦ Πρώταρχε, τὰ σύμπαντα καὶ τόδε τὸ καλούμενον ὅλον ἐπιτροπεύειν φῶμεν τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῇ δύναμιν καὶ τὸ ὅπη ἔτυχεν, ἢ τάναντία, καθάπερ οἱ πρόσθεν ἡμῶν ἔλεγον, νοῦν καὶ φρόνησιν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερνᾶν;

Phileb.28.ε ΠΡΩ Οὐδὲν τῶν αὐτῶν, ὦ θαυμάσιε Σώκρατες· ὁ μὲν γὰρ σὺ νῦν λέγεις, οὐδὲ ὅσιον εἶναί μοι φαίνεται. τὸ δὲ νοῦν πάντα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι καὶ τῆς ὀψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ πάσης τῆς περιφορᾶς ἄξιον, καὶ οὐκ ἄλλως ἔγωγ' ἂν ποτε περὶ αὐτῶν εἴποιμι οὐδ' ἂν δοξάσαιμι.

Phileb.29.α ΣΩ Βούλει δὴτά τι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογούμενον συμφήσωμεν ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει, καὶ μὴ μόνον οἰώμεθα δεῖν τὰλλότρια ἄνευ κινδύνου λέγειν, ἀλλὰ καὶ συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ ψόγου, ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῇ ταῦτα μὴ οὕτως ἀλλ' ἀτάκτως ἔχειν;

Phileb.29.α ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐκ ἂν βουλοίμην;

Phileb.29.α ΣΩ Ἴθι δὴ, τὸν ἐπιόντα περὶ τούτων νῦν ἡμῖν λόγον ἄθρει.

Phileb.29.α ΠΡΩ Λέγε μόνον.

Phileb.29.β

ΣΩ Τὰ περὶ τὴν τῶν σωμάτων φύσιν ἀπάντων τῶν ζώων, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα καθορῶμέν  
που καὶ γῆν καθάπερ οἱ χειμαζόμενοι, φασίν, ἐνόντα ἐν τῇ συστάσει.

Phileb.29.b ΠΡΩ Καὶ μάλα· χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.

Phileb.29.b ΣΩ Φέρε δὴ, περὶ ἐκάστου τῶν παρ' ἡμῖν λαβὲ τὸ τοιόνδε.

Phileb.29.b ΠΡΩ Ποῖον;

Phileb.29.b ΣΩ Ὅτι μικρόν τε τούτων ἕκαστον παρ' ἡμῖν ἔνεστι καὶ φαῦλον καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς  
εἰλικρινὲς ὃν καὶ τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως ἔχον. ἐν ἐνὶ δὲ λαβὼν περὶ πάντων νόει  
ταυτόν. οἷον πῦρ ἔστι μὲν που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί.

Phileb.29.c ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb.29.c ΣΩ Οὐκοῦν σμικρὸν μὲν τι τὸ παρ' ἡμῖν καὶ ἀσθενὲς καὶ φαῦλον, τὸ δ' ἐν τῷ παντί πλήθει τε  
θαυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ πῦρ οὔσῃ.

Phileb.29.c ΠΡΩ Καὶ μάλ' ἀληθὲς ὃ λέγεις.

Phileb.29.c ΣΩ Τί δέ; τρέφεται καὶ γίγνεται ἐκ τούτου καὶ αὖξεται τὸ τοῦ παντὸς πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν  
πυρός, ἢ τούναντίον ὑπ' ἐκείνου τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ σὸν καὶ τὸ τῶν ἄλλων ζώων ἅπαντ' ἴσχει  
ταῦτα;

Phileb.29.c ΠΡΩ Τοῦτο μὲν οὐδ' ἀποκρίσεως ἄξιον ἐρωτᾷς.

Phileb.29.c ΣΩ Ὅρθως ταῦτά γὰρ ἐρεῖς οἶμαι περὶ τε τῆς ἐν τοῖς ζώοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί,  
καὶ τῶν ἄλλων δὴ πάντων ὧν ἠρώτησα ὀλίγον ἔμπροσθεν. οὕτως ἀποκρινῇ;

Phileb.29.c ΠΡΩ Τίς γὰρ ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἄν ποτε φανείη;

Phileb.29.c ΣΩ Σχεδὸν οὐδ' ὅστισοῦν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο ἐξῆς ἔπου. πάντα γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τὰ νυνδὴ  
λεχθέντα ἄρ' οὐκ εἰς ἐν συγκεῖμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;

Phileb.29.c ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb.29.c ΣΩ Ταυτόν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τοῦδε ὃν κόσμον λέγομεν· [διὰ] τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον ἂν εἴη που  
σῶμα, σύνθετον ὃν ἐκ τῶν αὐτῶν.

Phileb.29.c ΠΡΩ Ὅρθότατα λέγεις.

Phileb.29.c ΣΩ Πότερον οὖν ἐκ τούτου τοῦ σώματος ὅλως τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἢ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τοῦτο  
τρέφεται τε καὶ ὅσα νυνδὴ περὶ αὐτῶν εἵπομεν εἴληφέν τε καὶ ἔχει;

Phileb.30.a ΠΡΩ Καὶ τοῦθ' ἕτερον, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄξιον ἐρωτήσεως.

Phileb.30.a ΣΩ Τί δέ; τόδε ἄρα ἄξιον; ἢ πῶς ἐρεῖς;

Phileb.30.a ΠΡΩ Λέγε τὸ ποῖον.

Phileb.30.a ΣΩ Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἄρ' οὐ ψυχὴν φήσομεν ἔχειν;

Phileb.30.a ΠΡΩ Δῆλον ὅτι φήσομεν.

Phileb.30.a ΣΩ Πόθεν, ὦ φίλε Πρώταρχε, λαβόν, εἴπερ μὴ τό γε τοῦ παντὸς σῶμα ἔμψυχον ὃν ἐτύγχανε,  
ταῦτά γε ἔχον τούτῳ καὶ ἔτι πάντῃ καλλίονα;

Phileb.30.a ΠΡΩ Δῆλον ὡς οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν, ὦ Σώκρατες.

Phileb.30.c ΣΩ Οὐ γάρ που δοκοῦμέν γε, ὦ Πρώταρχε, τὰ τέτταρα ἐκεῖνα, πέρας καὶ ἀπειρον καὶ κοινὸν καὶ  
τὸ τῆς αἰτίας γένος ἐν ἅσιν τέταρτον ἐνόν, τοῦτο ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν ψυχὴν τε παρέχον καὶ  
σωμασκήν ἐμποιοῦν καὶ πταίσαντος σώματος ἱατρικὴν καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθέν καὶ  
ἀκούμενον πᾶσαν καὶ παντοῖαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι, τῶν δ' αὐτῶν τούτων ὄντων ἐν ὅλῳ τε  
οὐρανῷ καὶ κατὰ μεγάλα μέρη, καὶ προσέτι καλῶν καὶ εἰλικρινῶν, ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα  
μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν.

Phileb.30.ϑ ΠΡΩ Ἄλλ' οὐδαμῶς τοῦτο γ' ἂν λόγον ἔχοι.

Phileb.30.ϑ ΣΩ Οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν ἐπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν ὡς ἔστιν, ἃ πολλὰ εἰρήκαμεν, ἅπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολὺ, καὶ πέρας ἱκανόν, καὶ τις ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσμοῦσά τε καὶ συντάττουσα ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας, σοφία καὶ νοῦς λεγομένη δικαιοτάτ' ἄν.

Phileb.30.ϑ ΠΡΩ Δικαιοτάτα δῆτα.

Phileb.30.ϑ ΣΩ Σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἂν ποτε γενοίσθην.

Phileb.30.ϑ ΠΡΩ Οὐ γὰρ οὖν.

Phileb.30.ϑ ΣΩ Οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς ἐρεῖς φύσει βασιλικὴν μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἐν δ' ἄλλοις ἄλλα καλὰ, καθ' ὅτι φίλον ἐκάστοις λέγεσθαι.

Phileb.30.ϑ ΠΡΩ Μάλα γε.

Phileb.30.ϑ ΣΩ Τοῦτον δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μὴ τι μάτην δόξης, ὧ Πρώταρχε, εἰρηκέναι, ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν πάλαι ἀποφνημαμένοις ὡς αἰεὶ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει σύμμαχος ἐκείνοις.

Phileb.30.ϑ ΠΡΩ Ἔστι γὰρ οὖν.

Phileb.30.ϑ ΣΩ Τῇ δέ γε ἐμῇ ζητήσῃ πεπορικῶς ἀπόκρισιν, ὅτι νοῦς ἐστὶ γένους τῆς τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέντος [τῶν τεττάρων, [ὧν] ἦν ἡμῖν ἐν τοῦτο]. ἔχεις γὰρ δήπου νῦν ἡμῶν ἤδη τὴν ἀπόκρισιν.

Phileb.30.ϑ ΠΡΩ Ἐχω καὶ μάλα ἱκανῶς· καίτοι με ἀποκρινάμενος ἔλαθες.

Phileb.30.ϑ ΣΩ Ἀνάπαυλα γάρ, ὧ Πρώταρχε, τῆς σπουδῆς γίγνεται ἐνίοτε ἡ παιδιά.

Phileb.31.α ΠΡΩ Καλῶς εἶπες.

Phileb.31.α ΣΩ Νῦν δήπου, ὧ ἐταῖρε, οὗ μὲν γένους ἐστὶ καὶ τίνα ποτὲ δύναμιν κέκτηται, σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν τὰ νῦν δεδήλωται.

Phileb.31.α ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb.31.α ΣΩ Καὶ μὴν ἡδονῆς γε ὡσαύτως πάλαι τὸ γένος ἐφάνη.

Phileb.31.α ΠΡΩ Καὶ μάλα.

Phileb.31.β ΣΩ Μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν, ὅτι νοῦς μὲν αἰτίας ἦν συγγενὴς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ γένους, ἡδονὴ δὲ ἅπειρός τε αὐτῇ καὶ τοῦ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσα μήτε τέλος ἐν αὐτῷ ἄφ' ἑαυτοῦ ἔχοντος μηδὲ ἔξοντός ποτε γένους.

Phileb.31.β ΠΡΩ Μεμνησόμεθα· πῶς γὰρ οὐ;

Phileb.31.β ΣΩ Δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τέ ἐστὶν ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ διὰ τί πάθος γίγνεσθον ὁπότε γίγνησθον ἰδεῖν ἡμᾶς. πρῶτον τὴν ἡδονήν· ὥσπερ τὸ γένος αὐτῆς πρότερον ἐβασανίσσαμεν, οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα. λύπης δὲ αὖ χωρὶς τὴν ἡδονὴν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα ἱκανῶς βασανίσαι.

Phileb.31.β ΠΡΩ Ἄλλ' εἰ ταύτῃ χρὴ πορεύεσθαι, ταύτῃ πορευόμεθα.

Phileb.31.ϑ ΣΩ Ἄρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἐμοὶ φαίνεται τῆς γενέσεως αὐτῶν πέρι;

Phileb.31.ϑ ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.31.ϑ ΣΩ Ἐν τῷ κοινῷ μοι γένει ἅμα φαίνεσθον λύπη τε καὶ ἡδονὴ γίγνεσθαι κατὰ φύσιν.

Phileb.31.ϑ ΠΡΩ Κοινὸν δέ γε, ὧ φίλε Σώκρατες, ὑπομίμνησκε ἡμᾶς τί ποτε τῶν προειρημένων βούλει δηλοῦν.

Phileb.31.ϑ ΣΩ Ἔσται ταῦτ' εἰς δύναμιν, ὧ θαυμάσιε.



Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Καλῶς εἶπες.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΣΩ Κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν ὃ δὴ τῶν τεττάρων τρίτον ἐλέγομεν.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ὁ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ πέρας ἔλεγες, ἐν ᾧ καὶ ὑγίειαν, οἶμαι δὲ καὶ ἀρμονίαν, ἐτίθεσο;

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΣΩ Κάλλιστα εἶπες. τὸν νοῦν δὲ ὅτι μάλιστ' ἤδη πρόσεχε.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Λέγε μόνον.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΣΩ Λέγω τοίνυν τῆς ἀρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζώοις ἅμα λύσιν τῆς φύσεως καὶ γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν τῷ τότε γίγνεσθαι χρόνῳ.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Πάνυ λέγεις εἰκός.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΣΩ Πάλιν δὲ ἀρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτῆς φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίγνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι' ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ῥηθῆναι.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Οἶμαι μὲν σε ὀρθῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, ἐμφανέστερον δὲ ἔτι ταῦτα ταῦτα πειρώμεθα λέγειν.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΣΩ Οὐκοῦν τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ ῥᾶστον συννοεῖν;

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ποῖα;

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΣΩ Πείνη μὲν που λύσις καὶ λύπη;

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ναί.

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΣΩ Ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή;

Phileb. 31.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ναί.

Phileb. 32.<sup>a</sup> ΣΩ Δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη [καὶ λύσις], ἡ δὲ τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή· διάκρισις δέ γ' αὖ καὶ διάλυσις ἡ παρὰ φύσιν, τοῦ πνίγους πάθη, λύπη, κατὰ φύσιν δὲ πάλιν ἀπόδοσις τε καὶ ψῦξις ἡδονή.

Phileb. 32.<sup>a</sup> ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb. 32.<sup>b</sup> ΣΩ Καὶ ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζώου τῆς ὑγρότητος πῆξις λύπη· πάλιν δ' εἰς ταῦτ' ἀπιόντων καὶ διακρινομένων ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή. καὶ ἐνὶ λόγῳ σκόπει εἴ σοι μέτριος ὁ λόγος ὃς ἂν φῇ τὸ ἐκ τῆς ἀπείρου καὶ πέρατος κατὰ φύσιν ἔμψυχον γεγονὸς εἶδος, ὅπερ ἔλεγον ἐν τῷ πρόσθεν, ὅταν μὲν τοῦτο φθείρηται, τὴν μὲν φθορὰν λύπην εἶναι, τὴν δ' εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ὁδόν, ταύτην δὲ αὖ πάλιν τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

Phileb. 32.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ἐστω· δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν.

Phileb. 32.<sup>b</sup> ΣΩ Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις;

Phileb. 32.<sup>b</sup> ΠΡΩ Κεῖσθω.

Phileb. 32.<sup>c</sup> ΣΩ Τίθει τοίνυν αὐτῆς τῆς ψυχῆς κατὰ τὸ τούτων τῶν παθημάτων προσδόκημα τὸ μὲν πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδὺ καὶ θαρραλέον, τὸ δὲ πρὸ τῶν λυπηρῶν φοβερὸν καὶ ἀλγεινόν.

Phileb. 32.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ἔστι γὰρ οὖν τοῦθ' ἡδονῆς καὶ λύπης ἕτερον εἶδος, τὸ χωρὶς τοῦ σώματος αὐτῆς τῆς ψυχῆς διὰ προσδοκίας γιγνόμενον.

Phileb. 32.<sup>c</sup> ΣΩ Ὅρθῶς ὑπέλαβες. ἐν γὰρ τούτοις οἶμαι, κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν, εἰλικρινέσιν τε ἑκατέροις γιγνομένοις, ὥς δοκεῖ, καὶ ἀμείκτοις λύπης τε καὶ ἡδονῆς, ἐμφανὲς ἔσσεσθαι τὸ περὶ τὴν ἡδονήν, πότερον ὅλον ἐστὶ τὸ γένος ἀσπαστόν, ἢ τοῦτο μὲν ἐτέρῳ τινὶ τῶν προειρημένων δοτέον ἡμῖν γενῶν, ἡδονῇ δὲ καὶ λύπῃ, καθάπερ θερμῷ καὶ ψυχρῷ καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις, τοτὲ μὲν ἀσπαστέον αὐτά, τοτὲ δὲ οὐκ ἀσπαστέον, ὥς ἀγαθὰ μὲν οὐκ ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἔνια δεχόμενα τὴν τῶν ἀγαθῶν ἔστιν ὅτε φύσιν.

Phileb. 32.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ὅρθότατα λέγεις, ὅτι ταύτῃ πῃ δεῖ διαπορηθῆναι τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.

- Phileb. 32.ε ΣΩ Πρῶτον μὲν τοίνυν τόδε συνίδωμεν· [ὡς] εἴπερ ὄντως ἔστι τὸ λεγόμενον, διαφθειρομένων μὲν αὐτῶν ἀλγηδῶν, ἀνασφζομένων δὲ ἡδονῇ, τῶν μήτε διαφθειρομένων μήτε ἀνασφζομένων ἐννοήσωμεν περί, τίνα ποτὲ ἔξιν δεῖ τότε ἐν ἐκάστοις εἶναι τοῖς ζώοις, ὅταν οὕτως ἴσχη. σφόδρα δὲ προσέχων τὸν νοῦν εἶπέ· ἄρα οὐ πᾶσα ἀνάγκη πᾶν ἐν τῷ τότε χρόνῳ ζῶον μήτε τι λυπεῖσθαι μήτε ἡδεσθαι μήτε μέγα μήτε σμικρόν;
- Phileb. 32.ε ΠΡΩ Ἀνάγκη μὲν οὖν.
- Phileb. 33.α ΣΩ Οὐκοῦν ἔστι τις τρίτη ἡμῶν ἡ τοιαύτη διάθεσις παρά τε τὴν τοῦ χαίροντος καὶ παρά τὴν τοῦ λυπούμενου;
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Τί μήν;
- Phileb. 33.α ΣΩ Ἄγε δὴ τοίνυν, ταύτης προθυμοῦ μεμνησθαι. πρὸς γὰρ τὴν τῆς ἡδονῆς κρίσιν οὐ σμικρὸν μεμνησθαι ταύτην ἔσθ' ἡμῖν ἢ μή. βραχὺ δέ τι περὶ αὐτῆς, εἰ βούλει, διαπεράνωμεν.
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Λέγε ποῖον.
- Phileb. 33.β ΣΩ [Τῷ] τὸν τοῦ φρονεῖν [ἐλομένῳ] βίον οἷσθ' ὡς τοῦτον τὸν τρόπον οὐδὲν ἀποκωλύει ζῆν.
- Phileb. 33.β ΠΡΩ Τὸν τοῦ μὴ χαίρειν μηδὲ λυπεῖσθαι λέγεις;
- Phileb. 33.β ΣΩ Ἐρρήθη γάρ που τότε ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων μηδὲν δεῖν μήτε μέγα μήτε σμικρὸν χαίρειν τῷ τὸν τοῦ νοεῖν καὶ φρονεῖν βίον ἐλομένῳ.
- Phileb. 33.β ΠΡΩ Καὶ μάλα οὕτως ἐρρήθη.
- Phileb. 33.β ΣΩ Οὐκοῦν οὕτως ἂν ἐκείνῳ γε ὑπάρχοι καὶ ἴσως οὐδὲν ἄτοπον εἰ πάντων τῶν βίων ἐστὶ θεϊότατος.
- Phileb. 33.β ΠΡΩ Οὐκ οὐκ εἰκός γε οὔτε χαίρειν θεοὺς οὔτε τὸ ἐναντίον.
- Phileb. 33.α ΣΩ Πάννυ μὲν οὖν οὐκ εἰκός· ἄσχημον γοῦν αὐτῶν ἐκάτερον γιγνόμενόν ἐστιν. ἀλλὰ δὴ τοῦτο μὲν ἔτι καὶ εἰς αὐθις ἐπισκεψόμεθα, ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾗ, καὶ τῷ νῶ πρὸς τὰ δευτερεῖα, ἐὰν μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προσθεῖναι, προσθήσομεν.
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Ὅρθότατα λέγεις.
- Phileb. 33.α ΣΩ Καὶ μὴν τό γε ἕτερον εἶδος τῶν ἡδονῶν, ὃ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔφαμεν εἶναι, διὰ μνήμης πᾶν ἐστὶ γεγονός.
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Πῶς;
- Phileb. 33.α ΣΩ Μνήμην, ὡς ἔοικεν, ὅτι ποτ' ἔστιν πρότερον ἀναληπτέον, καὶ κινδυνεύει πάλιν ἔτι πρότερον αἰσθησιν μνήμης, εἰ μέλλει τὰ περὶ ταῦθ' ἡμῖν κατὰ τρόπον φανερά πη γενήσεσθαι.
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Πῶς φής;
- Phileb. 33.α ΣΩ Θές τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐκάστοτε παθημάτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι κατασβεννύμενα πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν διεξελθεῖν ἀπαθῆ ἐκείνην ἐάσαντα, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἰόντα καὶ τινὰ ὥσπερ σεισμόν ἐντιθέντα ἰδίον τε καὶ κοινὸν ἐκατέρῳ.
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Κεῖσθω.
- Phileb. 33.α ΣΩ Τὰ μὲν δὴ μὴ δι' ἀμφοῖν ἰόντα ἐὰν τὴν ψυχὴν ἡμῶν φῶμεν λανθάνειν, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν μὴ λανθάνειν, ἄρ' ὀρθότατα ἐροῦμεν;
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ;
- Phileb. 33.α ΣΩ Τὸ τοίνυν λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβης ὡς λέγω λήθης ἐνταῦθά που γένεσιν· ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος, ἢ δ' ἐν τῷ λεγομένῳ νῦν οὕτω γέγονε. τοῦ δὴ μήτε ὄντος μήτε γεγονότος πῶ γίγνεσθαι φάναι τινὰ ἀποβολὴν ἄτοπον. ἢ γάρ;
- Phileb. 33.α ΠΡΩ Τί μήν;

- Phileb. 33.ε ΣΩ Τὰ τοίνυν ὀνόματα μετάβαλε μόνον.
- Phileb. 33.ε ΠΡΩ Πῶς;
- Phileb. 34.α ΣΩ Ἀντί μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχὴν, ὅταν ἀπαθὴς αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος, ἦν νῦν λήθην καλεῖς ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Ἔμαθον.
- Phileb. 34.α ΣΩ Τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἴσθησιν οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι' ἄν.
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Ἀληθέστατα λέγεις.
- Phileb. 34.α ΣΩ Οὐκοῦν ἤδη μανθάνομεν ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἴσθησιν;
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Τί μήν;
- Phileb. 34.β ΣΩ Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν.
- Phileb. 34.β ΠΡΩ Ὅρθῶς γὰρ οὖν.
- Phileb. 34.β ΣΩ Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἄρ' οὐ διαφέρουσιν λέγομεν;
- Phileb. 34.β ΠΡΩ Ἴσως.
- Phileb. 34.β ΣΩ Ἄρ' οὖν οὐ τόδε;
- Phileb. 34.β ΠΡΩ Τὸ ποῖον;
- Phileb. 34.β ΣΩ Ὅταν ἂ μετὰ τοῦ σώματος ἔπασχεν ποθ' ἡ ψυχὴ, ταῦτ' ἄνευ τοῦ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνη, τότε ἀναμιμνήσκεσθαι που λέγομεν. ἦ γάρ;
- Phileb. 34.β ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.
- Phileb. 34.α ΣΩ Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτ' αἰσθήσεως εἴτ' αὖ μαθήματος αὐθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, καὶ ταῦτα σύμπαντα ἀναμνήσεις [καὶ μνήμας] που λέγομεν.
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Ὅρθῶς λέγεις.
- Phileb. 34.α ΣΩ Οὐ δὴ χάριν ἅπαντ' εἴρηται ταῦτ', ἔστι τόδε.
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Τὸ ποῖον;
- Phileb. 34.α ΣΩ Ἴνα πῃ τὴν ψυχῆς ἡδονὴν χωρὶς σώματος ὅτι μάλιστα καὶ ἐναργέστατα λάβοιμεν, καὶ ἅμα ἐπιθυμίαν· διὰ γὰρ τούτων πως ταῦτα ἀμφοτέρω ἔοικεν δηλοῦσθαι.
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Λέγωμεν τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα.
- Phileb. 34.α ΣΩ Πολλὰ γε περὶ γένεσιν ἡδονῆς καὶ πᾶσαν [τὴν] μορφήν αὐτῆς ἀναγκαῖον, ὥς ἔοικε, λέγοντας σκοπεῖν. καὶ γὰρ νῦν πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι τί ποτ' ἔστι καὶ ποῦ γίγνεται.
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Σκοπῶμεν τοίνυν· οὐδὲν γὰρ ἀπολοῦμεν.
- Phileb. 34.α ΣΩ Ἀπολοῦμεν μὲν οὖν [καὶ] ταῦτά γε, ὦ Πρώταρχε· εὐρόντες δ' οὖν ζητοῦμεν, ἀπολοῦμεν τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Ὅρθῶς ἡμύνω· τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν.
- Phileb. 34.α ΣΩ Οὐκοῦν νυνδὴ πείνην τε καὶ δίψος καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα ἔφαμεν εἶναί τινας ἐπιθυμίας;
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Σφόδρα γε.
- Phileb. 34.α ΣΩ Πρὸς τί ποτε ἄρα ταῦτ' ὅντιν' βλέψαντες οὕτω πολὺ διαφέροντα ταῦθ' ἐνὶ προσαγορεύομεν ὀνόματι;
- Phileb. 34.α ΠΡΩ Μὰ Δί' οὐ ῥάδιον ἴσως εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅμως λεκτέον.

Phileb.34.ε ΣΩ Ἐκεῖθεν δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλάβωμεν.

Phileb.34.ε ΠΡΩ Πόθεν δὴ;

Phileb.34.ε ΣΩ Διψῇ γέ που λέγομεν ἐκάστοτέ τι;

Phileb.34.ε ΠΡΩ Πῶς δ' οὐ;

Phileb.34.ε ΣΩ Τοῦτο δέ γ' ἐστὶ κενοῦται;

Phileb.34.ε ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb.34.ε ΣΩ Ἄρ' οὖν τὸ δίψος ἐστὶν ἐπιθυμία;

Phileb.35.α ΠΡΩ Ναί, πώματός γε.

Phileb.35.α ΣΩ Πώματος, ἢ πληρώσεως πώματος;

Phileb.35.α ΠΡΩ Οἶμαι μὲν πληρώσεως.

Phileb.35.α ΣΩ Ὁ κενούμενος ἡμῶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει κενούμενος γὰρ ἐρᾷ πληροῦσθαι.

Phileb.35.α ΠΡΩ Σαφέστατά γε.

Phileb.35.α ΣΩ Τί οὖν; ὁ τὸ πρῶτον κενούμενος ἔστιν ὀπόθεν εἴτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἴτε μνήμη, τούτου ὃ μήτ' ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πάσχει μήτ' ἐν τῷ πρόσθεν πώποτε ἔπαθεν;

Phileb.35.β ΠΡΩ Καὶ πῶς;

Phileb.35.β ΣΩ Ἀλλὰ μὴν ὃ γε ἐπιθυμῶν τινὸς ἐπιθυμεῖ, φαμέν.

Phileb.35.β ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ;

Phileb.35.β ΣΩ Οὐκ ἄρα ὃ γε πάσχει, τούτου ἐπιθυμεῖ. διψῇ γάρ, τοῦτο δὲ κένωσις· ὁ δ' ἐπιθυμεῖ πληρώσεως.

Phileb.35.β ΠΡΩ Ναί.

Phileb.35.β ΣΩ Πληρώσεώς γ' ἄρα πῇ τι τῶν τοῦ διψῶντος ἂν ἐφάπτοιτο.

Phileb.35.β ΠΡΩ Ἀναγκαῖον.

Phileb.35.β ΣΩ Τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀδύνατον· κενοῦται γὰρ που.

Phileb.35.β ΠΡΩ Ναί.

Phileb.35.α ΣΩ Τὴν ψυχὴν ἄρα τῆς πληρώσεως ἐφάπτεσθαι λοιπόν, τῇ μνήμῃ δηλὸν ὅτι· τῷ γὰρ ἂν ἔτ' ἄλλῳ ἐφάψαιτο;

Phileb.35.α ΠΡΩ Σχεδὸν οὐδενί.

Phileb.35.α ΣΩ Μανθάνομεν οὖν ὃ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων;

Phileb.35.α ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.35.α ΣΩ Σώματος ἐπιθυμίαν οὐ φησιν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γίνεσθαι.

Phileb.35.α ΠΡΩ Πῶς;

Phileb.35.α ΣΩ Ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασιν ἐναντίαν αἰὲ παντὸς ζώου μηνύει τὴν ἐπιχείρησιν.

Phileb.35.α ΠΡΩ Καὶ μάλα.

Phileb.35.α ΣΩ Ἡ δ' ὁρμή γε ἐπὶ τούναντίον ἄγουσα ἢ τὰ παθήματα δηλοῖ που μνήμην οὔσαν τῶν τοῖς παθήμασιν ἐναντίων.

Phileb.35.α ΠΡΩ Πάνυ γε.

Phileb.35.α ΣΩ Τὴν ἄρα ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην ὁ λόγος ψυχῆς σύμπασαν τὴν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζώου παντὸς ἀπέφηνεν.

Phileb.35.φ ΠΡΩ Ὁρθότατα.

Phileb.35.φ ΣΩ Διψῆν ἄρα ἡμῶν τὸ σῶμα ἢ πεινῆν ἢ τι τῶν τοιούτων πάσχειν οὐδαμῇ ὁ λόγος αἰρεῖ.

Phileb.35.φ ΠΡΩ Ἀληθέστατα.

Phileb.35.ε ΣΩ Ἔτι δὴ καὶ τόδε περὶ ταῦτα ταῦτα κατανοήσωμεν. βίου γὰρ εἰδός τί μοι φαίνεται βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν τούτοις αὐτοῖς.

Phileb.35.ε ΠΡΩ Ἐν τίσι καὶ ποίου πέρι βίου φράζεις;

Phileb.35.ε ΣΩ Ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενοῦσθαι καὶ πᾶσιν ὅσα περὶ σωτηρίαν τέ ἐστι τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν, καὶ εἴ τις τούτων ἐν ἐκατέρῳ γιγνόμενος ἡμῶν ἀλγεῖ, τοτὲ δὲ χαίρει κατὰ τὰς μεταβολάς.

Phileb.35.ε ΠΡΩ Ἔστι ταῦτα.

Phileb.35.ε ΣΩ Τί δ' ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται;

Phileb.35.ε ΠΡΩ Πῶς ἐν μέσῳ;

Phileb.36.α ΣΩ Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῆ, μεμνηται δὲ τῶν ἡδέων <ῶν> γενομένων παύοιτ' ἂν τῆς ἀλγηδόνης, πληρῶται δὲ μήπω τί τότε; φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν παθημάτων εἶναι;

Phileb.36.α ΠΡΩ Φῶμεν μὲν οὖν.

Phileb.36.α ΣΩ Πότερον ἀλγοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;

Phileb.36.α ΠΡΩ Μὰ Δί', ἀλλὰ διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον, κατὰ μὲν τὸ σῶμα ἐν τῷ παθήματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν προσδοκίας τινὶ πόθῳ.

Phileb.36.β ΣΩ Πῶς, ὦ Πρώταρχε, τὸ διπλοῦν τῆς λύπης εἶπες; ἄρ' οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν κενούμενος ἐν ἐλπίδι φανερεῖ τοῦ πληρωθῆσεσθαι καθέστηκε, τοτὲ δὲ τούναντίον ἀνελπίστως ἔχει;

Phileb.36.β ΠΡΩ Καὶ μάλα γε.

Phileb.36.β ΣΩ Μῶν οὖν οὐχὶ ἐλπίζων μὲν πληρωθῆσεσθαι τῷ μεμνησθαι δοκεῖ σοι χαίρειν, ἅμα δὲ κενούμενος ἐν τούτοις [τοῖς χρόνοις] ἀλγεῖν;

Phileb.36.β ΠΡΩ Ἀνάγκη.

Phileb.36.β ΣΩ Τότε ἄρ' ἄνθρωπος καὶ τᾶλλα ζῶα λυπεῖται τε ἅμα καὶ χαίρει.

Phileb.36.β ΠΡΩ Κινδυνεύει.

Phileb.36.α ΣΩ Τί δ' ὅταν ἀνελπίστως ἔχῃ κενούμενος τεύξεσθαι πληρώσεως; ἄρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν γίγνοιτ' ἂν περὶ τὰς λύπας πάθος, ὃ σὺ νυνδὴ κατιδὼν ὠήθης ἀπλῶς εἶναι διπλοῦν;

Phileb.36.α ΠΡΩ Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες.

Phileb.36.α ΣΩ Ταύτη δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τόδε χρῶμεθα.

Phileb.36.α ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.36.α ΣΩ Πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; ἢ τὰς μὲν τινὰς ἀληθεῖς, τὰς δ' οὐ;

Phileb.36.α ΠΡΩ Πῶς δ', ὦ Σώκρατες, ἂν εἶεν ψευδεῖς ἡδοναὶ ἢ λύπαι;

Phileb.36.α ΣΩ Πῶς δέ, ὦ Πρώταρχε, φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, ἢ προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μή, ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς;

Phileb.36.α ΠΡΩ Δόξας μὲν ἔγωγ' ἂν που συγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα ταῦτ' οὐκ ἄν.

Phileb.36.α ΣΩ Πῶς φῆς; λόγον μέντοι τινὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνυ σμικρὸν ἐπεγεῖρην.

Phileb.36.α ΠΡΩ Ἀληθῆ λέγεις.

- Phileb.36.α ΣΩ Ἄλλ' εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα, ὦ παῖ 'κείνου τάνδρος, προσήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.
- Phileb.36.α ΠΡΩ Ἴσως τοῦτό γε.
- Phileb.36.α ΣΩ Χαίρειν τοίνυν δεῖ λέγειν τοῖς ἄλλοις μήκεσιν ἢ καὶ ὀτρωοῦν τῶν παρὰ τὸ προσῆκον λεγομένων.
- Phileb.36.ε ΠΡΩ Ὅρθως.
- Phileb.36.ε ΣΩ Λέγε δή μοι· θαῦμα γάρ μέ γε ἔχει διὰ τέλους αἰεὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νυνδὴ προυθέμεθα ἀπορήματα. πῶς δὴ φῆς; ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;
- Phileb.36.ε ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἄν;
- Phileb.36.ε ΣΩ Οὔτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ, ὡς φῆς, [ἐστίν] οὔτ' ἐν μανίαις οὔτ' ἐν παραφροσύναις οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς, οὐδ' αὖ δοκεῖ μὲν λυπεῖσθαι, λυπεῖται δ' οὔ.
- Phileb.36.ε ΠΡΩ Πάνθ' οὕτω ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἔχειν πάντες ὑπειλήφαμεν.
- Phileb.36.ε ΣΩ Ἄρ' οὖν ὀρθῶς; ἢ σκεπτέον εἴτ' ὀρθῶς εἴτε μὴ ταῦτα λέγεται;
- Phileb.37.α ΠΡΩ Σκεπτέον, ὥς γ' ἐγὼ φαίην ἄν.
- Phileb.37.α ΣΩ Διορισώμεθα δὴ σαφέστερον ἔτι τὸ νυνδὴ λεγόμενον ἡδονῆς τε πέρι καὶ δόξης. ἔστιν γάρ πού τι δοξάζειν ἡμῖν;
- Phileb.37.α ΠΡΩ Ναί.
- Phileb.37.α ΣΩ Καὶ ἥδεσθαι;
- Phileb.37.α ΠΡΩ Ναί.
- Phileb.37.α ΣΩ Καὶ μὴν καὶ τὸ δοξαζόμενόν ἐστί τι;
- Phileb.37.α ΠΡΩ Πῶς δ' οὔ;
- Phileb.37.α ΣΩ Καὶ τό γε ὧ τὸ ἡδόμενον ἥδεται;
- Phileb.37.α ΠΡΩ Καὶ πάνυ γε.
- Phileb.37.β ΣΩ Οὐκοῦν τὸ δοξάζον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς δοξάζῃ, τό γε δοξάζειν ὄντως οὐδέποτε ἀπόλλυσιν.
- Phileb.37.β ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἄν;
- Phileb.37.β ΣΩ Οὐκοῦν καὶ τὸ ἡδόμενον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς ἥδεται, τό γε ὄντως ἥδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτ' ἀπολεῖ.
- Phileb.37.β ΠΡΩ Ναί, καὶ τοῦθ' οὕτως ἔχει.
- Phileb.37.β ΣΩ Ὅτω ποτὲ οὖν δὴ τρόπῳ δόξα ψευδὴς τε καὶ ἀληθὴς ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθές, δοξάζειν δ' ὄντως καὶ χαίρειν ἀμφοτέρω ὁμοίως εἴληχεν <σκεπτέον> .
- Phileb.37.β ΠΡΩ Σκεπτέον.
- Phileb.37.α ΣΩ Ἄρ' ὅτι δόξη μὲν ἐπιγίγνεσθον ψευδὴς τε καὶ ἀληθές, καὶ ἐγένετο οὐ μόνον δόξα διὰ ταῦτα ἀλλὰ καὶ ποιὰ τις ἐκατέρω, σκεπτέον φῆς τοῦτ' εἶναι;
- Phileb.37.α ΠΡΩ Ναί.
- Phileb.37.α ΣΩ Πρὸς δέ γε τούτοις, εἰ καὶ τὸ παράπαν ἡμῖν τὰ μὲν ἐστὶ ποί' ἄττα, ἡδονὴ δὲ καὶ λύπη μόνον ἅπερ ἐστί, ποιῶ τινε δὲ οὐ γίγνεσθον, καὶ ταῦθ' ἡμῖν διομολογητέον.
- Phileb.37.α ΠΡΩ Δῆλον.
- Phileb.37.α ΣΩ Ἄλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν, ὅτι καὶ ποιῶ τινε· πάλαι γὰρ εἵπομεν ὅτι μεγάλαι τε καὶ σμικραὶ καὶ σφόδρα ἐκατέρω γίγνονται, λῦπαί τε καὶ ἡδοναί.
- Phileb.37.α ΠΡΩ Παντάπασι μὲν οὖν.

- Phileb.37.<sup>c</sup> ΣΩ Ἐάν δέ γε πονηρία τούτων, ὦ Πρώταρχε, προσγίγνηται τινι, πονηράν μὲν φήσομεν οὕτω γίγνεσθαι δόξαν, πονηράν δὲ καὶ ἡδονήν;
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ἀλλὰ τί μήν, ὦ Σώκρατες;
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΣΩ Τί δ', ἂν ὀρθότης ἢ τοῦναντίον ὀρθότητι τινὶ τούτων προσγίγνηται; μὴν οὐκ ὀρθὴν μὲν δόξαν ἐροῦμεν, ἂν ὀρθότητα ἴσχη, ταῦτόν δὲ ἡδονήν;
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ἀναγκαῖον.
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΣΩ Ἐάν δέ γε ἀμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον ἦ, τὴν δόξαν τότε ἀμαρτάνουσάν γε οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον οὐδ' ὀρθῶς δοξάζουσιν;
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἄν;
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΣΩ Τί δ', ἂν αὐτὴ λύπην ἢ τινα ἡδονὴν περὶ τὸ ἐφ' ᾧ λυπεῖται ἢ τοῦναντίον ἀμαρτάνουσιν ἐφορῶμεν, ὀρθὴν ἢ χρηστὴν ἢ τι τῶν καλῶν ὀνομάτων αὐτῇ προσθήσομεν;
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε, εἴπερ ἀμαρτῆσεται γε ἡδονή.
- Phileb.37.<sup>c</sup> ΣΩ Καὶ μὴν ἔοικέν γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίγνεσθαι.
- Phileb.38.<sup>a</sup> ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ; καὶ τὴν μὲν δόξαν γε, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τότε λέγομεν ψευδῆ, τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἂν ποτε προσείποι ψευδῆ.
- Phileb.38.<sup>a</sup> ΣΩ Ἀλλὰ προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς, ὦ Πρώταρχε, λόγῳ τὰ νῦν.
- Phileb.38.<sup>a</sup> ΠΡΩ Οὐδέν γε, ἀλλ' ἅπερ ἀκούω λέγω.
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΣΩ Διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδέν, ὦ ἑταῖρε, ἢ μετὰ δόξης τε ὀρθῆς καὶ μετ' ἐπιστήμης ἡδονὴ τῆς μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας πολλάκις ἐκάστοις ἡμῶν ἐγγιγνομένης;
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΠΡΩ Εἰκὸς γοῦν μὴ σμικρὸν διαφέρειν.
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΣΩ Τῆς δὲ διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεωρίαν ἔλθωμεν.
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ἄγ' ὅπῃ σοι φαίνεται.
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΣΩ Τῇδε δὲ ἄγω.
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΠΡΩ Πῆ;
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΣΩ Δόξα, φαμέν, ἡμῖν ἔστι μὲν ψευδῆς, ἔστι δὲ καὶ ἀληθής;
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ἔστιν.
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΣΩ Ἐπεταί μὴν ταύταις, ὃ νυνδὴ ἐλέγομεν, ἡδονὴ καὶ λύπη πολλάκις, ἀληθεῖ καὶ ψευδεῖ δόξῃ λέγω.
- Phileb.38.<sup>b</sup> ΠΡΩ Πάνυ γε.
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΣΩ Οὐκοῦν ἐκ μνήμης τε καὶ αἰσθήσεως δόξα ἡμῖν καὶ τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν γίγνεθ' ἐκάστοτε;
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΠΡΩ Καὶ μάλα.
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΣΩ Ἄρ' οὐν ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ἀναγκαῖον ἡγοῦμεθ' ἴσχειν;
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΠΡΩ Πῶς;
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΣΩ Πολλάκις ἰδόντι τινὶ πόρρωθεν μὴ πάνυ σαφῶς τὰ καθορώμενα συμβαίνειν βούλεσθαι κρίνειν φαίης ἂν ταῦθ' ἅπερ ὀρθῶς;
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΠΡΩ Φαίην ἄν.
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΣΩ Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο αὐτὸς αὐτὸν οὕτως ἀνέροιτ' ἂν ὧδε;
- Phileb.38.<sup>c</sup> ΠΡΩ Πῶς;
- Phileb.38.<sup>d</sup>

ΣΩ Τί ποτ' ἄρ' ἔστι τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ' ἐστάναι φανταζόμενον ὑπὸ τινι δένδρῳ; ταῦτ' εἶπειν ἂν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκεῖ σοι, τοιαῦτ' ἄττα κατιδὼν φαντασθέντα αὐτῷ ποτε;

Phileb.38.φ ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb.38.φ ΣΩ Ἄρ' οὖν μετὰ ταῦτα ὁ τοιοῦτος ὡς ἀποκρινόμενος ἂν πρὸς αὐτὸν εἴποι τοῦτο, ὡς ἔστιν ἄνθρωπος, ἐπιτυχῶς εἰπών;

Phileb.38.φ ΠΡΩ Καὶ πάνυ γε.

Phileb.38.φ ΣΩ Καὶ παρενεχθεῖς γ' αὖ τάχ' ἂν ὡς ἔστι τινῶν ποιμένων ἔργον τὸ καθορώμενον ἄγαλμα προσείποι.

Phileb.38.φ ΠΡΩ Μάλα γε.

Phileb.38.φ ΣΩ Κἂν μὲν τίς γ' αὐτῷ παρῇ, τά τε πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα ἐντείνας εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα αὐτὰ ταῦτ' ἂν πάλιν φθέγγαιτο, καὶ λόγος δὴ γέγονεν οὕτως ὃ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν;

Phileb.38.φ ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb.38.φ ΣΩ Ἄν δ' ἄρα μόνος ἦ τοῦτο ταῦτὸν πρὸς αὐτὸν διανοούμενος, ἐνίοτε καὶ πλείω χρόνον ἔχων ἐν αὐτῷ πορεύεται.

Phileb.38.φ ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb.38.φ ΣΩ Τί οὖν; ἄρα σοὶ φαίνεται τὸ περὶ τούτων ὅπερ ἐμοί;

Phileb.38.φ ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.38.φ ΣΩ Δοκεῖ μοι τότε ἡμῶν ἡ ψυχὴ βιβλίῳ τινὶ προσεοικέναι.

Phileb.39.α ΠΡΩ Πῶς;

Phileb.39.β ΣΩ Ἡ μνήμη ταῖς αἰσθήσεσι συμπίπτουσα εἰς ταῦτὸν κάκεῖνα ἃ περὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ παθήματα φαίνονται μοι σχεδὸν οἷον γράφειν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς τότε λόγους· καὶ ὅταν μὲν ἀληθῆ γράφῃ [τοῦτο τὸ πάθημα], δόξα τε ἀληθὲς καὶ λόγοι ἀπ' αὐτοῦ συμβαίνουσιν ἀληθεῖς ἐν ἡμῖν γιγνόμενοι· ψευδῆ δ' ὅταν ὁ τοιοῦτος παρ' ἡμῖν γραμματεὺς γράψῃ, τάναντία τοῖς ἀληθέσιν ἀπέβῃ.

Phileb.39.β ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν δοκεῖ μοι, καὶ ἀποδέχομαι τὰ ῥηθέντα οὕτως.

Phileb.39.β ΣΩ Ἀποδέχου δὴ καὶ ἕτερον δημιουργὸν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐν τῷ τότε χρόνῳ γιγνόμενον.

Phileb.39.β ΠΡΩ Τίνα;

Phileb.39.β ΣΩ Ζωγράφον, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν λεγομένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει.

Phileb.39.β ΠΡΩ Πῶς δὴ τοῦτον αὖ καὶ πότε λέγομεν;

Phileb.39.φ ΣΩ Ὅταν ἀπ' ὀψεως ἢ τινος ἄλλης αἰσθήσεως τὰ τότε δοξαζόμενα καὶ λεγόμενα ἀπαγαγόν τις τὰς τῶν δοξασθέντων καὶ λεχθέντων εἰκόνας ἐν αὐτῷ ὁρᾷ πως. ἢ τοῦτο οὐκ ἔστι γιγνόμενον παρ' ἡμῖν;

Phileb.39.φ ΠΡΩ Σφόδρα μὲν οὖν.

Phileb.39.φ ΣΩ Οὐκοῦν αἱ μὲν τῶν ἀληθῶν δοξῶν καὶ λόγων εἰκόνες ἀληθεῖς, αἱ δὲ τῶν ψευδῶν ψευδεῖς;

Phileb.39.φ ΠΡΩ Παντάπασιν.

Phileb.39.φ ΣΩ Εἰ δὴ ταῦτ' ὀρθῶς εἰρήκαμεν, ἔτι καὶ τόδε ἐπὶ τούτοις σκεψώμεθα.

Phileb.39.φ ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.39.φ ΣΩ Εἰ περὶ μὲν τῶν ὄντων καὶ τῶν γεγονότων ταῦτα ἡμῖν οὕτω πάσχειν ἀναγκαῖον, περὶ δὲ τῶν μελλόντων οὐ;

Phileb.39.φ ΠΡΩ Περὶ ἀπάντων μὲν οὖν τῶν χρόνων ὡσαύτως.



Phileb. 39.α ΣΩ Οὐκοῦν αἴ γε διὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἡδοναὶ καὶ λῦπαι ἐλέχθησαν ἐν τοῖς πρόσθεν ὡς πρὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ λυπῶν προγίγνοιντ' ἄν, ὥσθ' ἡμῖν συμβαίνει τὸ προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον εἶναι γιγνόμενον;

Phileb. 39.α ΠΡΩ Ἀληθέστατα.

Phileb. 39.ε ΣΩ Πότερον οὖν τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφήματα, ἃ σμικρῷ πρότερον ἐτίθεμεν ἐν ἡμῖν γίγνεσθαι, περὶ μὲν τὸν γεγονότα καὶ τὸν παρόντα χρόνον ἐστίν, περὶ δὲ τὸν μέλλοντα οὐκ ἔστιν;

Phileb. 39.ε ΠΡΩ Σφόδρα γε.

Phileb. 39.ε ΣΩ ἼΑρα σφόδρα λέγεις, ὅτι πάντ' ἐστὶ ταῦτα ἐλπίδες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὔσαι, ἡμεῖς δ' αὖ διὰ παντὸς τοῦ βίου αἰεὶ γέμομεν ἐλπίδων;

Phileb. 39.ε ΠΡΩ Παντάπασι μὲν οὖν.

Phileb. 39.ε ΣΩ Ἄγε δὴ, πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένοις καὶ τότε ἀποκρίναι.

Phileb. 39.ε ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb. 39.ε ΣΩ Δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὸς πάντως ἄρ' οὐ θεοφιλὴς ἐστίν;

Phileb. 39.ε ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 40.α ΣΩ Τί δέ; ἄδικός τε καὶ παντάπασι κακὸς ἄρ' οὐ τούναντίον ἐκείνῳ;

Phileb. 40.α ΠΡΩ Πῶς δ' οὐ;

Phileb. 40.α ΣΩ Πολλῶν μὴν ἐλπίδων, ὡς ἐλέγομεν ἄρτι, πᾶς ἄνθρωπος γέμει;

Phileb. 40.α ΠΡΩ Τί δ' οὐ;

Phileb. 40.α ΣΩ Λόγοι μὴν εἰσιν ἐν ἐκάστοις ἡμῶν, ἃς ἐλπίδας ὀνομάζομεν;

Phileb. 40.α ΠΡΩ Ναί.

Phileb. 40.β ΣΩ Καὶ δὴ καὶ τὰ φαντάσματα ἐξωγραφημένα· καὶ τις ὁρᾷ πολλάκις ἑαυτῷ χρυσὸν γιγνόμενον ἄφθονον καὶ ἐπ' αὐτῷ πολλὰς ἡδονάς· καὶ δὴ καὶ ἐνεξωγραφημένον αὐτὸν ἐφ' αὐτῷ χαίροντα σφόδρα καθορᾷ.

Phileb. 40.β ΠΡΩ Τί δ' οὐ;

Phileb. 40.β ΣΩ Τούτων οὖν πότερα φῶμεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὡς τὸ πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ διὰ τὸ θεοφιλεῖς εἶναι, τοῖς δὲ κακοῖς ὡς αὖ <τὸ> πολὺ τούναντίον, ἢ μὴ φῶμεν;

Phileb. 40.β ΠΡΩ Καὶ μάλα φατέον.

Phileb. 40.β ΣΩ Οὐκοῦν καὶ τοῖς κακοῖς ἡδοναὶ γε οὐδὲν ἧττον πάρεισιν ἐξωγραφημέναι, ψευδεῖς δὲ αὐταὶ πού.

Phileb. 40.β ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 40.β ΣΩ Ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν, οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν.

Phileb. 40.β ΠΡΩ Ἀναγκαιότατα λέγεις.

Phileb. 40.β ΣΩ Εἰσὶν δὴ κατὰ τοὺς νῦν λόγους ψευδεῖς ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς ἡδοναί, μεμιμημέναι μέντοι τὰς ἀληθεῖς ἐπὶ τὰ γελοιότερα, καὶ λῦπαι δὲ ὡσαύτως.

Phileb. 40.β ΠΡΩ Εἰσίν.

Phileb. 40.β ΣΩ Οὐκοῦν ἣν δοξάζειν μὲν ὄντως αἰεὶ τῷ τὸ παράπαν δοξάζοντι, μὴ ἐπ' οὔσι δὲ μὴδ' ἐπὶ γεγονόσι μὴδὲ ἐπ' ἐσομένοις ἐνίστε.

Phileb. 40.β ΠΡΩ Πάνυ γε.

Phileb.40.α ΣΩ Καὶ ταῦτά γε ἦν οἶμαι τὰ ἀπεργαζόμενα δόξαν ψευδῇ τότε καὶ τὸ ψευδῶς δοξάζειν. ἦ γάρ;

Phileb.40.α ΠΡΩ Ναί.

Phileb.40.α ΣΩ Τί οὖν; οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἔξιν ἐν ἐκείνοις;

Phileb.40.α ΠΡΩ Πῶς;

Phileb.40.ε ΣΩ Ὡς ἦν μὲν χαίρειν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ παράπαν ὁπωσοῦν καὶ εἰκῇ χαίροντι, μὴ μέντοι ἐπὶ τοῖς οὔσι μὴδ' ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν ἐνίστε, πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μὴδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι.

Phileb.40.ε ΠΡΩ Καὶ ταῦθ' οὕτως ἀναγκαῖον, ὦ Σώκρατες, ἔχειν.

Phileb.40.ε ΣΩ Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη περὶ φόβων τε καὶ θυμῶν καὶ πάντων τῶν τοιούτων, ὥς ἔστι καὶ ψευδῇ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐνίστε;

Phileb.40.ε ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb.40.ε ΣΩ Τί δέ; πονηρὰς δόξας καὶ χρηστὰς ἄλλως ἢ ψευδεῖς γιγνομένας ἔχομεν εἰπεῖν;

Phileb.40.ε ΠΡΩ Οὐκ ἄλλως.

Phileb.41.α ΣΩ Οὐδ' ἡδονὰς γ' οἶμαι κατανοοῦμεν ὥς ἄλλον τινὰ τρόπον εἰσὶν πονηραὶ πλὴν τῷ ψευδεῖς εἶναι.

Phileb.41.α ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν τούναντίον, ὦ Σώκρατες, εἴρηκας. σχεδὸν γὰρ τῷ ψεύδει μὲν οὐ πάνυ πονηρὰς ἂν τις λύπας τε καὶ ἡδονὰς θεῖη, μεγάλη δὲ ἄλλη καὶ πολλῇ συμπιπτούσας πονηρίᾳ.

Phileb.41.β ΣΩ Τὰς μὲν τοίνυν πονηρὰς ἡδονὰς καὶ διὰ πονηρίαν οὔσας τοιαύτας ὀλίγον ὕστερον ἐροῦμεν, ἂν ἔτι δοκῇ νῶν· τὰς δὲ ψευδεῖς κατ' ἄλλον τρόπον ἐν ἡμῖν πολλὰς καὶ πολλάκις ἐνούσας τε καὶ ἐγγιγνομένας λεκτέον. τοῦτῳ γὰρ ἴσως χρῆσόμεθα πρὸς τὰς κρίσεις.

Phileb.41.β ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐκ; εἴπερ γε εἰσὶν.

Phileb.41.β ΣΩ Ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, εἰσὶν κατὰ γε τὴν ἐμήν. τοῦτο δὲ τὸ δόγμα ἕως ἂν κέηται παρ' ἡμῖν, ἀδύνατον ἀνέλεγκτον δήπου γίγνεσθαι.

Phileb.41.β ΠΡΩ Καλῶς.

Phileb.41.β ΣΩ Περιιστώμεθα δὴ καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον.

Phileb.41.β ΠΡΩ Ἵωμεν.

Phileb.41.α ΣΩ Ἀλλὰ μὴν εἵπομεν, εἴπερ μεμνήμεθα, ὀλίγον ἐν τοῖς πρόσθεν, ὥς ὅταν αἱ λεγόμεναι ἐπιθυμίαι ἐν ἡμῖν ᾧσι, δίχα ἄρα τότε τὸ σῶμα καὶ χωρὶς τῆς ψυχῆς τοῖς παθήμασι διείληπται.

Phileb.41.α ΠΡΩ Μεμνήμεθα καὶ προερρήθη ταῦτα.

Phileb.41.α ΣΩ Οὐκοῦν τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν ἦν ἡ ψυχὴ τῶν τοῦ σώματος ἐναντίων ἕξεων, τὸ δὲ τὴν ἀληθδὸνα ἢ τινα διὰ πάθος ἡδονὴν τὸ σῶμα ἦν τὸ παρεχόμενον;

Phileb.41.α ΠΡΩ Ἦν γὰρ οὖν.

Phileb.41.α ΣΩ Συλλογίζου δὴ τὸ γινόμενον ἐν τούτοις.

Phileb.41.α ΠΡΩ Λέγε.

Phileb.41.α ΣΩ Γίγνεται τοίνυν, ὁπόταν ἢ ταῦτα, ἅμα παρακεῖσθαι λύπας τε καὶ ἡδονὰς, καὶ τούτων αἰσθήσεις ἅμα παρ' ἀλλήλας ἐναντίων οὐσῶν γίγνεσθαι, ὃ καὶ νυνδὴ ἐφάνη.

Phileb.41.α ΠΡΩ Φαίνεται γοῦν.

Phileb.41.α ΣΩ Οὐκοῦν καὶ τότε εἴρηται καὶ συνωμολογημένον ἡμῖν ἔμπροσθε κέῖται;

Phileb.41.α ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

- Phileb. 41.α ΣΩ Ὡς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἄμφω τούτῳ δέχεσθον, λύπη τε καὶ ἡδονή, καὶ ὅτι τῶν ἀπείρων εἵτην.
- Phileb. 41.α ΠΡΩ Εἴρηται. τί μήν;
- Phileb. 41.ε ΣΩ Τίς οὖν μηχανὴ ταύτ' ὀρθῶς κρίνεσθαι;
- Phileb. 41.ε ΠΡΩ Πῇ δὴ καὶ πῶς;
- Phileb. 41.ε ΣΩ Εἰ τὸ βούλημα ἡμῖν τῆς κρίσεως τούτων ἐν τοιούτοις τισὶ διαγνῶναι βούλεται ἐκάστοτε τίς τούτων πρὸς ἀλλήλας μείζων καὶ τίς ἐλάττων καὶ τίς μᾶλλον καὶ τίς σφοδρότερα, λύπη τε πρὸς ἡδονὴν καὶ λύπη πρὸς λύπην καὶ ἡδονή πρὸς ἡδονήν.
- Phileb. 41.ε ΠΡΩ Ἀλλ' ἔστι ταῦτά τε τοιαῦτα καὶ ἡ βούλησις τῆς κρίσεως αὕτη.
- Phileb. 42.α ΣΩ Τί οὖν; ἐν μὲν ὄψει τὸ πόρρωθεν καὶ ἐγγύθεν ὁρᾶν τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν ἀφανίζει καὶ ψευδῇ ποιεῖ δοξάζειν, ἐν λύπαις δ' ἄρα καὶ ἡδοναῖς οὐκ ἔστι ταύτῳ τοῦτο γιγνόμενον;
- Phileb. 42.α ΠΡΩ Πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.
- Phileb. 42.α ΣΩ Ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθε γέγονεν.
- Phileb. 42.α ΠΡΩ Τὸ ποῖον λέγεις;
- Phileb. 42.β ΣΩ Τότε μὲν αἱ δόξαι ψευδεῖς τε καὶ ἀληθεῖς αὗται γιγνόμεναι τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἅμα τοῦ παρ' αὐταῖς παθήματος ἀνεπίμπλασαν.
- Phileb. 42.β ΠΡΩ Ἀληθέστατα.
- Phileb. 42.β ΣΩ Νῦν δέ γε αὐταὶ διὰ τὸ πόρρωθέν τε καὶ ἐγγύθεν ἐκάστοτε μεταβαλλόμεναι θεωρεῖσθαι, καὶ ἅμα τιθέμεναι παρ' ἀλλήλας, αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους φαίνονται καὶ σφοδρότεραι, λύπαι δ' αὖ διὰ τὸ παρ' ἡδονὰς τούναντίον ἐκείναις.
- Phileb. 42.β ΠΡΩ Ἀνάγκη γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ ταῦτα.
- Phileb. 42.α ΣΩ Οὐκοῦν ὅσω μείζους τῶν οὐσῶν ἐκότεραι καὶ ἐλάττους φαίνονται, τοῦτο ἀποτεμόμενος ἐκατέρων τὸ φαινόμενον ἀλλ' οὐκ ὄν, οὔτε αὐτὸ ὀρθῶς φαινόμενον ἐρεῖς, οὐδ' αὖ ποτε τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης γιγνόμενον ὀρθόν τε καὶ ἀληθές τολμήσεις λέγειν.
- Phileb. 42.α ΠΡΩ Οὐ γὰρ οὖν.
- Phileb. 42.α ΣΩ Τούτων τοίνυν ἐξῆς ὁψόμεθα ἐὰν τῇδε ἀπαντῶμεν ἡδονὰς καὶ λύπας ψευδεῖς ἔτι μᾶλλον ἢ ταύτας φαινομένας τε καὶ οὔσας ἐν τοῖς ζώοις.
- Phileb. 42.α ΠΡΩ Ποίας δὴ καὶ πῶς λέγεις;
- Phileb. 42.α ΣΩ Εἴρηταιί που πολλάκις ὅτι τῆς φύσεως ἐκάστων διαφθειρομένης μὲν συγκρίσεις καὶ διακρίσεις καὶ πληρώσεις καὶ κενώσεις καὶ τισιν αὔξαις καὶ φθίσεσι λύπαί τε καὶ ἀληθόνες καὶ ὀδύναι καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ὀνόματα ἔχει συμβαίνει γιγνόμενα.
- Phileb. 42.α ΠΡΩ Ναί, ταῦτα εἴρηται πολλάκις.
- Phileb. 42.α ΣΩ Εἰς δέ γε τὴν αὐτῶν φύσιν ὅταν καθιστῇται, ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.
- Phileb. 42.α ΠΡΩ Ὄρθῶς.
- Phileb. 42.α ΣΩ Τί δ' ὅταν περὶ τὸ σῶμα μηδὲν τούτων γιγνόμενον ἡμῶν ᾗ;
- Phileb. 42.ε ΠΡΩ Πότε δὲ τοῦτ' ἂν γένοιτο, ὦ Σώκρατες;
- Phileb. 42.ε ΣΩ Οὐδὲν πρὸς λόγον ἐστίν, ὦ Πρώταρχε, ὃ σὺ νῦν ἤρου τὸ ἐρώτημα.
- Phileb. 42.ε ΠΡΩ Τί δή;
- Phileb. 42.ε ΣΩ Διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύεις με διερέσθαι σε πάλιν.
- Phileb. 42.ε

ΠΡΩ Ποίαν;

Phileb. 42. c ΣΩ Εἰ δ' οὖν μὴ γίγνοιτο, ὦ Πρώταρχε, φήσω, τὸ τοιοῦτον, τί ποτε ἀναγκαῖον ἐξ αὐτοῦ συμβαίνειν ἡμῖν;

Phileb. 42. c ΠΡΩ Μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ἐφ' ἑκάτερα φῆς;

Phileb. 42. c ΣΩ Οὕτως.

Phileb. 43. a ΠΡΩ Δῆλον δὴ τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, ὥς οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ ποτὲ οὔτ' ἂν τις λύπη.

Phileb. 43. a ΣΩ Κάλλιστ' εἶπες. ἀλλὰ γὰρ οἶμαι τόδε λέγεις, ὥς αἰεὶ τι τούτων ἀναγκαῖον ἡμῖν συμβαίνειν, ὥς οἱ σοφοὶ φασιν· αἰεὶ γὰρ ἅπαντα ἄνω τε καὶ κάτω ρεῖ.

Phileb. 43. a ΠΡΩ Λέγουσι γὰρ οὖν, καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως λέγειν.

Phileb. 43. a ΣΩ Πῶς γὰρ ἂν, μὴ φαυλοὶ γε ὄντες; ἀλλὰ γὰρ ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι. τῇδ' οὖν διανοοῦμαι φεύγειν, καὶ σύ μοι σύμφευγε.

Phileb. 43. a ΠΡΩ Λέγε ὅπη.

Phileb. 43. b ΣΩ Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἔστω, φῶμεν πρὸς τούτους· σὺ δ' ἀπόκριναι πότερον αἰεὶ πάντα, ὅποσα πάσχει τι τῶν ἐμψύχων, ταῦτ' αἰσθάνεται τὸ πάσχον, καὶ οὔτ' αὐξανόμενοι λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε τι τῶν τοιούτων οὐδὲν πάσχοντες, ἢ πᾶν τούναντίον.

Phileb. 43. b ΠΡΩ Ἄπαν δῆπου τούναντίον· ὀλίγου γὰρ τά γε τοιαῦτα λέληθε πάνθ' ἡμᾶς.

Phileb. 43. b ΣΩ Οὐ τοίνυν καλῶς ἡμῖν εἴρηται τὸ νυνδὴ ῥηθέν, ὥς αἰ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἀπεργάζονται.

Phileb. 43. c ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 43. c ΣΩ Ἵδ' ἔσται κάλλιον καὶ ἀνεπιληπτότερον τὸ λεγόμενον.

Phileb. 43. c ΠΡΩ Πῶς;

Phileb. 43. c ΣΩ Ὡς αἰ μὲν μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν, αἰ δ' αὖ μέτριά τε καὶ σμικραὶ τὸ παράπαν οὐδέτερα τούτων.

Phileb. 43. c ΠΡΩ Ὁρθότερον οὕτως ἢ 'κείνως, ὦ Σώκρατες.

Phileb. 43. c ΣΩ Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτω, πάλιν ὁ νυνδὴ ῥηθεὶς βίος ἂν ἦκοι.

Phileb. 43. c ΠΡΩ Ποῖος;

Phileb. 43. c ΣΩ Ὅν ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι.

Phileb. 43. c ΠΡΩ Ἀληθέστατα λέγεις.

Phileb. 43. c ΣΩ Ἐκ δὴ τούτων τιθῶμεν τριττοὺς ἡμῖν βίους, ἕνα μὲν ἡδύν, τὸν δ' αὖ λυπηρόν, τὸν δ' ἕνα μηδέτερα. ἢ πῶς ἂν φαίης σὺ περὶ τούτων;

Phileb. 43. c ΠΡΩ Οὐκ ἄλλως ἔγωγε ἢ ταύτῃ, τρεῖς εἶναι τοὺς βίους.

Phileb. 43. c ΣΩ Οὐκοῦν οὐκ ἂν εἴη τὸ μὴ λυπεῖσθαι ποτε ταῦτόν τῳ χαίρειν;

Phileb. 43. c ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἂν;

Phileb. 43. c ΣΩ Ὅποταν οὖν ἀκούσης ὥς ἡδιστον πάντων ἐστὶν ἀλύπως διατελεῖν τὸν βίον ἅπαντα, τί τόθ' ὑπολαμβάνεις λέγειν τὸν τοιοῦτον;

Phileb. 43. c ΠΡΩ Ἢδὺ λέγειν φαίνεται ἔμοιγε οὗτος τὸ μὴ λυπεῖσθαι.

Phileb. 43. c ΣΩ Τριῶν ὄντων οὖν ἡμῖν, ὧντινων βούλει, τίθει, καλλίωσιν ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα, τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον, τρίτον δὲ τὸ μηδέτερα τούτων.

Phileb. 43. c ΠΡΩ Κεῖται.

- Phileb. 43.ε ΣΩ Τὸ δὴ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτο ἄν, χρυσὸς ἢ ἄργυρος;
- Phileb. 43.ε ΠΡΩ Καὶ πῶς ἄν;
- Phileb. 43.ε ΣΩ Οὐδ' ἄρα ὁ μέσος βίος ἡδὺς ἢ λυπηρὸς λεγόμενος ὀρθῶς ἄν ποτε οὐτ' εἰ δοξάζοι τις, δοξάζοιτο, οὐτ' εἰ λέγοι, λεχθείη, κατὰ γε τὸν ὀρθὸν λόγον.
- Phileb. 44.α ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἄν;
- Phileb. 44.α ΣΩ Ἀλλὰ μὴν, ὦ ἑταῖρε, λεγόντων γε ταῦτα καὶ δοξαζόντων αἰσθανόμεθα.
- Phileb. 44.α ΠΡΩ Καὶ μάλα.
- Phileb. 44.α ΣΩ Πότερον οὖν καὶ χαίρειν οἶονται τότε ὅταν μὴ λυπῶνται;
- Phileb. 44.α ΠΡΩ Φασὶ γοῦν.
- Phileb. 44.α ΣΩ Οὐκοῦν οἶονται τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἄν ἔλεγόν που.
- Phileb. 44.α ΠΡΩ Κινδυνεύει.
- Phileb. 44.α ΣΩ Ψευδῇ γε μὴν δοξάζουσι περὶ τοῦ χαίρειν, εἴπερ χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἡ φύσις ἐκατέρου.
- Phileb. 44.α ΠΡΩ Καὶ μὴν χωρὶς γε ἦν.
- Phileb. 44.β ΣΩ Πότερον οὖν αἰρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ' εἶναι, καθάπερ ἄρτι, τρία, ἢ δύο μόνα, λύπην μὲν κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν, αὐτὸ τοῦτο ἀγαθὸν ὄν, ἡδὺ προσαγορεύεσθαι;
- Phileb. 44.β ΠΡΩ Πῶς δὴ νῦν τοῦτο, ὦ Σώκρατες, ἐρωτώμεθα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν; οὐ γὰρ μανθάνω.
- Phileb. 44.β ΣΩ Ὅντως γὰρ τοὺς πολέμιους Φιλήβου τοῦδε, ὦ Πρώταρχε, οὐ μανθάνεις;
- Phileb. 44.β ΠΡΩ Λέγεις δὲ αὐτοὺς τίνας;
- Phileb. 44.β ΣΩ Καὶ μάλα δεινοὺς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν, οἱ τὸ παράπαν ἡδονὰς οὐ φασιν εἶναι.
- Phileb. 44.β ΠΡΩ Τί μὴν;
- Phileb. 44.β ΣΩ Λυπῶν ταύτας εἶναι πάσας ἀποφυγὰς, ἃς νῦν οἱ περὶ Φίληβον ἡδονὰς ἐπονομάζουσιν.
- Phileb. 44.β ΠΡΩ Τούτοις οὖν ἡμᾶς πότερα πείθεσθαι συμβουλεύεις, ἢ πῶς, ὦ Σώκρατες;
- Phileb. 44.β ΣΩ Οὐκ, ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαί τισι, μαντευομένοις οὐ τέχνη ἀλλὰ τινα δυσχερεῖα φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν καὶ νενομικόντων οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοήτευμα, οὐχ ἡδονήν, εἶναι. τούτοις μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, σκεψάμενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα· μετὰ δὲ ταῦτα αἱ γέ μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι πεύση, ἵνα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν λόγοιν σκεψάμενοι τὴν δύναμιν αὐτῆς παραθώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν.
- Phileb. 44.β ΠΡΩ Ὅρθῶς λέγεις.
- Phileb. 44.β ΣΩ Μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὥσπερ συμμάχους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἵχνος. οἶμαι γὰρ τοιόνδε τι λέγειν αὐτούς, ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν, ὥς εἰ βουλευθεῖμεν ὅτουοῦν εἶδους τὴν φύσιν ἰδεῖν, οἷον τὴν τοῦ σκληροῦ, πότερον εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν ἢ πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι; δεῖ δὴ σε, ὦ Πρώταρχε, καθάπερ ἐμοί, καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρίνεσθαι.
- Phileb. 44.β ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν, καὶ λέγω γε αὐτοῖς ὅτι πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει.
- Phileb. 45.α ΣΩ Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος ἰδεῖν ἤντινά ποτ' ἔχει φύσιν βουλευθεῖμεν, οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον, ἀλλ' εἰς τὰς ἀκροτάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας.
- Phileb. 45.α ΠΡΩ Πᾶς ἄν σοι ταύτη συγχωροίη τὰ νῦν.
- Phileb. 45.α

ΣΩ Ἄρ' οὖν, αἱ πρόχειροί γε αἵπερ καὶ μέγισται τῶν ἡδονῶν, ὃ λέγομεν πολλάκις, αἱ περὶ τὸ σῶμά εἰσιν αὗται;

Phileb. 45. a ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὗ;

Phileb. 45. b ΣΩ Πότερον οὖν καὶ μείζους εἰσὶ καὶ γίνονται περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις ἢ περὶ ὑγιαίνοντας; εὐλαβηθῶμεν δὲ μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταίσωμέν πη. τάχα γὰρ ἴσως φαῖμεν ἂν περὶ ὑγιαίνοντας.

Phileb. 45. b ΠΡΩ Εἰκός γε.

Phileb. 45. b ΣΩ Τί δ'; οὐχ αὗται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλουσιν, ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμῖαι μέγισται προγίγνωνται;

Phileb. 45. b ΠΡΩ Τοῦτο μὲν ἀληθές.

Phileb. 45. b ΣΩ Ἀλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες καὶ ἐν τοιούτοις νοσήμασιν ἐχόμενοι μᾶλλον διψῶσι καὶ ῥιγοῦσι καὶ πάντα ὅποσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασι πάσχειν, μᾶλλον τ' ἐνδεία συγγίγνονται καὶ ἀποπληρουμένων μείζους ἡδονὰς ἴσχουσιν; ἢ τοῦτο οὐ φήσομεν ἀληθές εἶναι;

Phileb. 45. c ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν νῦν ῥηθὲν φαίνεται.

Phileb. 45. c ΣΩ Τί οὖν; ὁρθῶς ἂν φανοίμεθα λέγοντες ὥς εἴ τις τὰς μεγίστας ἡδονὰς ἰδεῖν βούλοιτο, οὐκ εἰς ὑγίειαν ἀλλ' εἰς νόσον ἰόντας δεῖ σκοπεῖν; ὅρα δὲ μή με ἡγῇ διανοούμενον ἐρωτᾶν σε εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν ὑγιαίνοντων, ἀλλ' οἷου μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς, καὶ τὸ σφόδρα περὶ τοῦ τοιούτου ποῦ ποτε γίγνεται ἐκάστοτε. νοῆσαι γὰρ δεῖ φαμεν ἥντινα φύσιν ἔχει καὶ τίνα λέγουσιν οἱ φάσκοντες μὴδ' εἶναι τὸ παράπαν αὐτήν.

Phileb. 45. c ΠΡΩ Ἀλλὰ σχεδὸν ἔπομαι τῷ λόγῳ σου.

Phileb. 45. c ΣΩ Τάχα, ὦ Πρώταρχε, οὐχ ἥττον δείξεις. ἀποκρίναι γάρ· ἐν ὕβρει μείζους ἡδονὰς—οὐ πλείους λέγω, τῷ σφόδρα δὲ καὶ τῷ μᾶλλον ὑπερεχούσας—ὁρᾷς ἢ ἐν τῷ σώφρονι βίῳ; λέγε δὲ προσέχων τὸν νοῦν.

Phileb. 45. c ΠΡΩ Ἀλλ' ἔμαθον ὃ λέγεις, καὶ πολὺ τὸ διαφέρων ὁρῶ. τοὺς μὲν γὰρ σώφρονάς που καὶ ὁ παροιμιαζόμενος ἐπίσχει λόγος ἐκάστοτε, ὃ τὸ “μὴδὲν ἄγαν” παρακελευόμενος, ὃ πείθονται· τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὕβριστῶν μέχρι μανίας ἢ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους ἀπεργάζεται.

Phileb. 45. c ΣΩ Καλῶς· καὶ εἴ γε τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ὥς ἐν τινι πονηρίᾳ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρετῇ μέγισται μὲν ἡδοναί, μέγισται δὲ καὶ λῦπαι γίνονται.

Phileb. 45. c ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb. 46. a ΣΩ Οὐκοῦν τούτων τινὰς προελόμενον δεῖ σκοπεῖσθαι τίνα ποτὲ τρόπον ἐχούσας ἐλέγομεν αὐτὰς εἶναι μεγίστας.

Phileb. 46. a ΠΡΩ Ἀνάγκη.

Phileb. 46. a ΣΩ Σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονὰς, τίνα ποτὲ ἔχουσι τρόπον.

Phileb. 46. a ΠΡΩ Ποίων;

Phileb. 46. a ΣΩ Τὰς τῶν ἀσχημόνων, ἃς οὐς εἵπομεν δυσχερεῖς μισοῦσι παντελῶς.

Phileb. 46. a ΠΡΩ Ποίας;

Phileb. 46. a ΣΩ Οἷον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως· τοῦτο γὰρ δὴ τὸ πάθος ἡμῖν, ὃ πρὸς θεῶν, τί ποτε φῶμεν ἐγγίγνεσθαι; πότερον ἡδονὴν ἢ λύπην;

Phileb. 46. b ΠΡΩ Σύμμεικτον τοῦτό γ' ἄρ', ὃ Σώκρατες, ἔοικε γίγνεσθαι τι κακόν.

Phileb. 46. b

ΣΩ Οὐ μὲν δὴ Φιλίβου γε ἔνεκα παρεθέμην τὸν λόγον· ἀλλ' ἄνευ τούτων, ὦ Πρώταρχε, τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν ταύταις ἐπομένων, ἂν μὴ κατοφθῶσι, σχεδὸν οὐκ ἂν ποτε δυνάίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν ζητούμενον.

Phileb. 46.1 ΠΡΩ Οὐκοῦν ἰτέον ἐπὶ τὰς τούτων συγγενεῖς.

Phileb. 46.1 ΣΩ Τὰς ἐν τῇ μείξει κοινωνούσας λέξεις;

Phileb. 46.1 ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb. 46.1 ΣΩ Εἰσὶ τοίνυν μείξεις αἱ μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασιν, αἱ δ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐν τῇ ψυχῇ· τὰς δ' αὖ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνευρήσομεν λύπας ἡδοναῖς μειχθείσας τοτὲ μὲν ἡδονὰς τὰ συναμφοτέρα, τοτὲ δὲ λύπας ἐπικαλουμένας.

Phileb. 46.1 ΠΡΩ Πῶς;

Phileb. 46.1 ΣΩ Ὅποταν ἐν τῇ καταστάσει τις ἢ τῇ διαφθορᾷ τάναντία ἅμα πάθῃ πάσχη, ποτὲ ῥιγῶν θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχεται, ζητῶν οἶμαι τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δὲ ἀπαλλάττεσθαι, τὸ δὲ λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μειγνόμενον, μετὰ δυσπαλλακτίας παρόν, ἀγανάκτησιν καὶ ὕστερον σύντασιν ἀγρίαν ποιεῖ.

Phileb. 46.1 ΠΡΩ Καὶ μάλα ἀληθὲς τὸ νῦν λεγόμενον.

Phileb. 46.1 ΣΩ Οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μείξεις αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν, αἱ δ' ἐκ τῶν ἐτέρων πλειόνων;

Phileb. 46.1 ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ;

Phileb. 47.1 ΣΩ Λέγε δὴ τὰς μὲν, ὅταν πλείους λῦπαι τῶν ἡδονῶν γίνωνται—τὰς τῆς ψώρας λεγομένας νυνδὴ ταύτας εἶναι καὶ τὰς τῶν γαργαλισμῶν—ὅποταν <ἐν τοῖς> ἐντὸς τὸ ζέον ἦ καὶ τὸ φλεγμαῖνον, τῇ τρίψει δὲ καὶ τῇ κνήσει μὴ ἐφικνῆταί τις, τὸ δ' ἐπιπολῆς μόνον διαχέῃ, τοτὲ φέροντες εἰς πῦρ αὐτὰ καὶ εἰς τούναντίον πυρίαις μεταβάλλοντες ἐνίοτε ἀμηχάνους ἡδονὰς, τοτὲ δὲ τούναντίον τοῖς ἐντὸς πρὸς τὰ τῶν ἔξω, λύπας ἡδοναῖς συγκερασθείσας, εἰς ὅποτερ' ἂν ῥέψῃ, παρέσχοντο τῷ τὰ συγκεκριμένα βίᾳ διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα συγχεῖν —[καὶ] ὁμοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι.

Phileb. 47.1 ΠΡΩ Ἀληθέστατα.

Phileb. 47.1 ΣΩ Οὐκοῦν ὅποταν αὖ πλείων ἡδονὴ κατὰ <τὰ> τοιαῦτα πάντα συμμειχθῇ, τὸ μὲν ὑπομειγνόμενον τῆς λύπης γαργαλίζει τε καὶ ἡρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ' αὖ τῆς ἡδονῆς πολὺ πλεόν ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ, καὶ παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ πνεύματα ἀπεργαζόμενον πᾶσαν ἔκπληξιν καὶ βοὰς μετὰ ἀφροσύνης ἐνεργάζεται;

Phileb. 47.1 ΠΡΩ Μάλα γε.

Phileb. 47.1 ΣΩ Καὶ λέγειν τε, ὦ ἐταῖρε, αὐτόν τε περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ καὶ ἄλλον ὡς ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος οἷον ἀποθνήσκει· καὶ ταύτας γε δὴ παντάπασιν ἀεὶ μεταδιώκει τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσῳ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ὢν τυγχάνῃ, καὶ καλεῖ δὴ μεγίστας ταύτας, καὶ τὸν ἐν αὐταῖς ὅτι μάλιστ' ἀεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

Phileb. 47.1 ΠΡΩ Πάντα, ὦ Σώκρατες, τὰ συμβαίνοντα πρὸς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς δόξαν διεπέρανας.

Phileb. 47.1 ΣΩ Περί γε τῶν ἡδονῶν, ὦ Πρώταρχε, τῶν ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ ἐντὸς κερασθέντων· περὶ δέ γ' ὧν ψυχὴ σώματι τάναντία συμβάλλεται, λύπην τε ἅμα πρὸς ἡδονὴν καὶ ἡδονὴν πρὸς λύπην, ὥστ' εἰς μίαν ἀμφοτέρα κρᾶσιν ἰέναι, ταῦτα ἔμπροσθε μὲν διήλθομεν, ὥς, ὅποταν [αὖ] κενῶται, πληρώσεως ἐπιθυμεῖ, καὶ ἐλπίζων μὲν χαίρει, κενούμενος δὲ ἀλγεῖ, ταῦτα δὲ τότε μὲν οὐκ ἐμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν ὡς ψυχῆς

πρὸς σῶμα διαφερομένης ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμηχάνοις οὔσι μεῖζις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς συμπίπτει γενομένη.

Phileb. 47. <sup>φ</sup> ΠΡΩ Κινδυνεύεις ὀρθότατα λέγειν.

Phileb. 47. <sup>φ</sup> ΣΩ Ἔτι τοίνυν ἡμῖν τῶν μεῖξεων λύπης τε καὶ ἡδονῆς λοιπὴ μία.

Phileb. 47. <sup>φ</sup> ΠΡΩ Ποία, φήεις;

Phileb. 47. <sup>φ</sup> ΣΩ Ἦν αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῇ πολλάκις λαμβάνειν σύγκρασιν ἔφαμεν.

Phileb. 47. <sup>φ</sup> ΠΡΩ Πῶς οὖν δὴ τοῦτ' αὐτὸ λέγομεν;

Phileb. 47. <sup>φ</sup> ΣΩ Ὅργην καὶ φόβον καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἄρ' οὐκ αὐτῆς τῆς ψυχῆς τίθεσαι ταύτας λύπας τινάς;

Phileb. 47. <sup>φ</sup> ΠΡΩ Ἐγώ γε.

Phileb. 48. <sup>α</sup> ΣΩ Οὐκοῦν αὐτὰς ἡδονῶν μεστὰς εὐρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι [τὸ  
〈ἐν〉 τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς,] τὸ ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι ὅς τε πολὺ  
γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο, καὶ τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονὰς ἐν λύπαις οὔσας  
ἀναμεμειγμένας;

Phileb. 48. <sup>α</sup> ΠΡΩ Οὐκ, ἀλλ' οὕτω ταῦτά γε καὶ οὐκ ἄλλως ἂν συμβαίνοι γιγνόμενα.

Phileb. 48. <sup>α</sup> ΣΩ Καὶ μὴν καὶ τὰς γε τραγικὰς θεωρήσεις, ὅταν ἅμα χαίροντες κλάωσι, μέμνησαι;

Phileb. 48. <sup>α</sup> ΠΡΩ Τί δ' οὐ;

Phileb. 48. <sup>α</sup> ΣΩ Τὴν δ' ἐν ταῖς κωμωδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς, ἄρ' οἴσθ' ὥς ἔστι κἀν τούτοις μεῖζις  
λύπης τε καὶ ἡδονῆς;

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Οὐ πάνυ κατανοῶ.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Παντάπασι γὰρ οὐ ῥάδιον, ὦ Πρώταρχε, ἐν τούτῳ συννοεῖν τὸ τοιοῦτον ἐκάστοτε πάθος.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Οὐκ οὖν ὥς γ' ἔοικεν ἐμοί.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Λάβωμέν γε μὴν αὐτὸ τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσῳ σκοτεινότερόν ἐστιν, ἵνα καὶ ἐν ἄλλοις ῥᾶον  
καταμαθεῖν τις οἴός τ' ἢ μεῖζιν λύπης τε καὶ ἡδονῆς.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Λέγοις ἄν.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Τό τοι νυνδὴ ῥηθὲν ὄνομα φθόνου πότερα λύπην τινὰ ψυχῆς θήσεις, ἢ πῶς;

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Οὕτως.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Ἀλλὰ μὴν ὁ φθονῶν γε ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος ἀναφανήσεται.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Σφόδρα γε.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Κακὸν μὴν ἄγνοια καὶ ἦν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ἔξιν.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Ἐκ δὴ τούτων ἰδὲ τὸ γελοῖον ἦντινα φύσιν ἔχει.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Λέγε μόνον.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Ἔστιν δὴ πονηρία μὲν τις τὸ κεφάλαιον, ἔξεώς τινος ἐπὶ κλην λεγομένη· τῆς δ' αὖ πάσης  
πονηρίας ἐστὶ τὸ ὑναντίον πάθος ἔχον ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Τὸ “γνώθι σαυτὸν” λέγεις, ὦ Σώκρατες;

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ Ἐγώ γε. τὸ ὑναντίον μὴν ἐκείνῳ δηλὸν ὅτι τὸ μηδαμῇ γινώσκειν αὐτὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ  
γράμματος ἂν εἴη.

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 48. <sup>β</sup> ΣΩ ὦ Πρώταρχε, πειρῶ δὲ αὐτὸ τοῦτο τριχῇ τέμνειν.



Phileb. 48. d ΠΡΩ Πῆ φής; οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ὦ.

Phileb. 48. d ΣΩ Λέγεις δὴ δεῖν ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι τὰ νῦν;

Phileb. 48. d ΠΡΩ Λέγω, καὶ δέομαί γε πρὸς τῷ λέγειν.

Phileb. 48. d ΣΩ Ἄρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον;

Phileb. 48. e ΠΡΩ Πῶς;

Phileb. 48. e ΣΩ Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα, δοξάζειν εἶναι πλουσιώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.

Phileb. 48. e ΠΡΩ Πολλοὶ γοῦν εἰσὶν τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντες.

Phileb. 48. e ΣΩ Πλείους δέ γε οἱ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξάζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς οὔσης αὐτοῖς ἀληθείας.

Phileb. 48. e ΠΡΩ Πάνυ γε.

Phileb. 48. e ΣΩ Πολὺ δὲ πλείστοί γε οἶμαι περὶ τὸ τρίτον εἶδος τὸ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετῇ δοξάζοντες βελτίους ἑαυτούς, οὐκ ὄντες.

Phileb. 49. a ΠΡΩ Σφόδρα μὲν οὖν.

Phileb. 49. a ΣΩ Τῶν ἀρετῶν δ' ἄρ' οὐ σοφίας πέρι τὸ πλῆθος πάντως ἀντεχόμενον μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς;

Phileb. 49. a ΠΡΩ Πῶς δ' οὐ;

Phileb. 49. a ΣΩ Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἂν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς ἂν εἴποι πάθος.

Phileb. 49. a ΠΡΩ Σφόδρα γε.

Phileb. 49. b ΣΩ Τοῦτο τοίνυν ἔτι διαιρετέον, ὦ Πρώταρχε, δίχα, εἰ μέλλομεν τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον ἄτοπον ἡδονῆς καὶ λύπης ὄψεσθαι μεῖξιν. πῶς οὖν τέμνομεν δίχα, λέγεις; πάντες ὅποσοι ταύτην τὴν ψευδῆ δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀνοήτως δοξάζουσι, καθάπερ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ τούτων ἀναγκαιότατον ἔπεσθαι τοῖς μὲν ῥώμην αὐτῶν καὶ δύναμιν, τοῖς δὲ οἶμαι τὸναντίον.

Phileb. 49. b ΠΡΩ Ἀνάγκη.

Phileb. 49. c ΣΩ Ταύτη τοίνυν δίελε, καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν εἰσι μετ' ἀσθενείας τοιοῦτοι καὶ ἀδύνατοι καταγελῶμενοι τιμωρεῖσθαι, γελοίους τούτους φάσκων εἶναι τάληθ' ἢ φθέγγῃ· τοὺς δὲ δυνατοὺς τιμωρεῖσθαι καὶ ἰσχυροὺς φοβεροὺς καὶ ἐχθροὺς προσαγορεύων ὀρθότατον τούτων σαυτῷ λόγον ἀποδώσεις. ἄγνοια γὰρ ἢ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχροῦ—βλαβερά γὰρ καὶ τοῖς πέλας αὐτὴ τε καὶ ὅσαι εἰκόνες αὐτῆς εἰσιν—ἢ δ' ἀσθενῆς ἡμῖν τὴν τῶν γελοίων εἵληχε τάξιν τε καὶ φύσιν.

Phileb. 49. c ΠΡΩ Ὀρθότατα λέγεις. ἀλλὰ γὰρ ἢ τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν μεῖξιν ἐν τούτοις οὕτω μοι καταφανής.

Phileb. 49. c ΣΩ Τὴν τοίνυν τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.

Phileb. 49. c ΠΡΩ Λέγε μόνον.

Phileb. 49. c ΣΩ Λύπη τις ἄδικός ἐστὶ που καὶ ἡδονή;

Phileb. 49. c ΠΡΩ Τοῦτο μὲν ἀνάγκη.

Phileb. 49. c ΣΩ Οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς οὐτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν;

Phileb. 49. c ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 49. c ΣΩ Τὰ δέ γε τῶν φίλων ὀρώντας ἔστιν ὅτε κακὰ μὴ λυπεῖσθαι, χαίρειν δέ, ἄρα οὐκ ἄδικόν ἐστιν;

Phileb. 49. c ΠΡΩ Πῶς δ' οὐ;

Phileb. 49. c ΣΩ Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἵπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν;

Phileb.49.α ΠΡΩ Ὁρθῶς.

Phileb.49.ε ΣΩ Τὴν οὖν τῶν φίλων δοξοσοφίαν καὶ δοξοκαλίαν καὶ ὅσα νυνδὴ διήλθομεν, ἐν τρισὶν λέγοντες εἶδεσιν γίγνεσθαι, γελοῖα μὲν ὁπόσα ἀσθενῇ, μισητὰ δ' ὁπόσα ἐρρωμένα, <φῶμεν> ἢ μὴ φῶμεν ὅπερ εἶπον ἄρτι, τὴν τῶν φίλων ἕξιν ταύτην ὅταν ἔχη τις τὴν ἀβλαβῇ τοῖς ἄλλοις, γελοῖαν εἶναι;

Phileb.49.ε ΠΡΩ Πάνυ γε.

Phileb.49.ε ΣΩ Κακὸν δ' οὐχ ὁμολογοῦμεν αὐτὴν ἄγνοιάν γε οὔσαν εἶναι;

Phileb.49.ε ΠΡΩ Σφόδρα γε.

Phileb.50.α ΣΩ Χαίρομεν δὲ ἢ λυπούμεθα, ὅταν ἐπ' αὐτῇ γελῶμεν;

Phileb.50.α ΠΡΩ Δῆλον ὅτι χαίρομεν.

Phileb.50.α ΣΩ Ἡδονὴν δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς, οὐ φθόνον ἔφαμεν εἶναι τὸν τοῦτ' ἀπεργαζόμενον;

Phileb.50.α ΠΡΩ Ἀνάγκη.

Phileb.50.α ΣΩ Γελῶντας ἄρα ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων γελοίοις φησὶν ὁ λόγος, κεραννύντας ἡδονὴν αὐτῷ φθόνῳ, λύπῃ τὴν ἡδονὴν συγκεραννύναι· τὸν γὰρ φθόνον ὁμολογῆσθαι λύπην ψυχῆς ἡμῖν πάλαι, τὸ δὲ γελᾶν ἡδονὴν, ἅμα γίγνεσθαι δὲ τούτῳ ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις.

Phileb.50.β ΠΡΩ Ἀληθῆ.

Phileb.50.β ΣΩ Μηνεῖ δὴ νῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν θρήνοις τε καὶ ἐν τραγωδίαις <καὶ κωμωδίαις>, μὴ τοῖς δράμασι μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ τοῦ βίου συμπάσῃ τραγωδίᾳ καὶ κωμωδίᾳ, λύπας ἡδοναῖς ἅμα κεράννυσθαι, καὶ ἐν ἄλλοις δὴ μυρίοις.

Phileb.50.β ΠΡΩ Ἀδύνατον μὴ ὁμολογεῖν ταῦτα, ὦ Σώκρατες, εἰ καὶ τις φιλονικοῖ πάνυ πρὸς τάναντία.

Phileb.50.α ΣΩ Ὁργὴν μὴν καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ φόβον καὶ ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον προυθέμεθα καὶ ὁπόσα τοιαῦτα, ἐν οἷς ἔφαμεν εὐρήσειν μειγνύμενα τὰ νῦν πολλάκις λεγόμενα. ἢ γάρ;

Phileb.50.α ΠΡΩ Ναί.

Phileb.50.α ΣΩ Μανθάνομεν οὖν ὅτι θρήνου πέρι καὶ φθόνου καὶ ὀργῆς πάντα ἐστὶ τὰ νυνδὴ διαπερανθέντα;

Phileb.50.α ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν;

Phileb.50.α ΣΩ Οὐκοῦν πολλὰ ἔτι τὰ λοιπά;

Phileb.50.α ΠΡΩ Καὶ πάνυ γε.

Phileb.50.ε ΣΩ Διὰ δὴ τί μάλισθ' ὑπολαμβάνεις με δεῖξαί σοι τὴν ἐν τῇ κωμωδίᾳ μεῖξιν; ἄρ' οὐ πίστεως χάριν, ὅτι τήν γε ἐν τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι καὶ τοῖς ἄλλοις ῥάδιον κρᾶσιν ἐπιδείξαι· λαβόντα δὲ τοῦτο παρὰ σαυτῷ ἀφεῖναί με μηκέτι ἐπ' ἐκεῖνα ἰόντα δεῖν μηκύνειν τοὺς λόγους, ἀλλ' ἀπλῶς λαβεῖν τοῦτο, ὅτι καὶ σῶμα ἄνευ ψυχῆς καὶ ψυχὴ ἄνευ σώματος καὶ κοινῇ μετ' ἀλλήλων ἐν τοῖς παθήμασι μεστά ἐστὶ συγκεκραμένης ἡδονῆς λύπαις; νῦν οὖν λέγε πότερά φησὶς με ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας; εἰπὼν δὲ σμικρὰ οἶμαί σου τεύξεσθαι μεθεῖναί με· τούτων γὰρ ἀπάντων αὐριον ἐθέλῃσω σοι λόγον δοῦναι, τὰ νῦν δὲ ἐπὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι στέλλεσθαι πρὸς τὴν κρίσιν ἣν Φίληβος ἐπιτάττει.

Phileb.50.ε ΠΡΩ Καλῶς εἶπες, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ὅσα λοιπὰ ἡμῖν διέξελθε ὅπῃ σοι φίλον.

Phileb.51.α ΣΩ Κατὰ φύσιν τοίνυν μετὰ τὰς μειχθείσας ἡδονὰς ὑπὸ δὴ τίνος ἀνάγκης ἐπὶ τὰς ἀμείκτους πορευοίμεθ' ἂν ἐν τῷ μέρει.

Phileb.51.α ΠΡΩ Κάλλιστ' εἶπες.

Phileb.51.β

ΣΩ Ἐγὼ δὴ πειράσομαι μεταβαλὼν σημαίνειν ἡμῖν αὐτάς. τοῖς γὰρ φάσκουσι λυπῶν εἶναι παῦλαν πάσας τὰς ἡδονὰς οὐ πάνυ πῶς πείθομαι, ἀλλ' ὅπερ εἶπον, μάρτυσι καταχρῶμαι πρὸς τὸ τινὰς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας, οὐσας δ' οὐδαμῶς, καὶ μεγάλας ἐτέρας τινὰς ἅμα καὶ πολλὰς φαντασθείσας, εἶναι δ' αὐτάς συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις τε καὶ ἀναπαύσεσιν ὁδυνῶν τῶν μεγίστων περὶ τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀπορίας.

Phileb. 51.1 ΠΡΩ Ἀληθεῖς δ' αὖ τίνας, ὦ Σώκρατες, ὑπολαμβάνων ὀρθῶς τις διανοοῖτ' ἄν;

Phileb. 51.2 ΣΩ Τὰς περὶ τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα καὶ περὶ τὰ σχήματα καὶ τῶν ὁσμῶν τὰς πλείστας καὶ τὰς τῶν φθόγγων καὶ ὅσα τὰς ἐνδεΐας ἀναισθήτους ἔχοντα καὶ ἀλύπους τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς καὶ ἡδεΐας [καθαρὰς λυπῶν] παραδίδωσιν.

Phileb. 51.3 ΠΡΩ Πῶς δὴ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, αὖ λέγομεν οὕτω;

Phileb. 51.4 ΣΩ Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εὐθύς δηλὰ ἐστὶν ἃ λέγω, πειρατέον μὴν δηλοῦν. σχημάτων τε γὰρ κάλλος οὐχ ὅπερ ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοὶ πειρῶμαι νῦν λέγειν, ἢ ζώων ἢ τινῶν ζωγραφημάτων, ἀλλ' εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος, καὶ περιφερὲς καὶ ἀπὸ τούτων δὴ τά τε τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεὰ καὶ τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις, εἴ μου μανθάνεις. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶναι πρὸς τι καλὰ λέγω, καθάπερ ἄλλα, ἀλλ' αἰεὶ καλὰ καθ' αὐτὰ πεφυκέναι καὶ τινὰς ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν, οὐδὲν ταῖς τῶν κινήσεων προσφερεῖς καὶ χρώματα δὴ τοῦτον τὸν τύπον ἔχοντα [καλὰ καὶ ἡδονάς] ἀλλ' ἄρα μανθάνομεν, ἢ πῶς;

Phileb. 51.5 ΠΡΩ Πειρῶμαι μὲν, ὦ Σώκρατες, πειράθητι δὲ καὶ σὺ σαφέστερον ἔτι λέγειν.

Phileb. 51.6 ΣΩ Λέγω δὴ ἡχὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας καὶ λαμπράς, τὰς ἔν τι καθαρὸν ἰεῖσας μέλος, οὐ πρὸς ἕτερον καλὰς ἀλλ' αὐτάς καθ' αὐτάς εἶναι, καὶ τούτων συμφύτους ἡδονὰς ἐπομένους.

Phileb. 51.7 ΠΡΩ Ἔστι γὰρ οὖν καὶ τοῦτο.

Phileb. 51.8 ΣΩ Τὸ δὲ περὶ τὰς ὁσμάς ἦττον μὲν τούτων θεῖον γένος ἡδονῶν· τὸ δὲ μὴ συμμεμεῖχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίους λύπας, καὶ ὅπη τοῦτο καὶ ἐν ὧ τυχάνει γεγονὸς ἡμῖν, τοῦτ' ἐκείνοις τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. ἀλλ', εἰ κατανοεῖς, ταῦτα εἶδη δύο <ὧν> λέγομεν ἡδονῶν.

Phileb. 51.9 ΠΡΩ Κατανοῶ.

Phileb. 52.1 ΣΩ Ἔτι δὴ τοίνυν τούτοις προσθῶμεν τὰς περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς, εἰ ἄρα δοκοῦσιν ἡμῖν αὐταὶ πείνας μὲν μὴ ἔχειν τοῦ μανθάνειν μηδὲ διὰ μαθημάτων πείνην ἀλγηδόνας ἐξ ἀρχῆς γιγνομένας.

Phileb. 52.2 ΠΡΩ Ἀλλ' οὕτω συνδοκεῖ.

Phileb. 52.3 ΣΩ Τί δέ; μαθημάτων πληρωθεῖσιν ἂν ὕστερον ἀποβολαὶ διὰ τῆς λήθης γίγνωνται, καθορᾶς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

Phileb. 52.4 ΠΡΩ Οὐ τι φύσει γε, ἀλλ' ἐν τισι λογισμοῖς τοῦ παθήματος, ὅταν τις στερηθεῖς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν.

Phileb. 52.5 ΣΩ Καὶ μὴν, ὦ μακάριε, νῦν γε ἡμεῖς αὐτὰ τὰ τῆς φύσεως μόνον παθήματα χωρὶς τοῦ λογισμοῦ διαπεραίνομεν.

Phileb. 52.6 ΠΡΩ Ἀληθῇ τοίνυν λέγεις ὅτι χωρὶς λύπης ἡμῖν λήθη γίγνεται ἐκάστοτε ἐν τοῖς μαθήμασιν.

Phileb. 52.7 ΣΩ Ταύτας τοίνυν τὰς τῶν μαθημάτων ἡδονὰς ἀμείκτους τε εἶναι λύπαις ῥητέον καὶ οὐδαμῶς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ τῶν σφόδρα ὀλίγων.

Phileb. 52.8 ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ ῥητέον;

Phileb. 52.9 ΣΩ Οὐκοῦν ὅτε μετρίως ἤδη διακεκρίμεθα χωρὶς τὰς τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθείσας, προσθῶμεν τῷ λόγῳ ταῖς μὲν σφοδραῖς ἡδοναῖς ἀμετρίαν, ταῖς δὲ μὴ τούναντίον ἐμμετρίαν· καὶ <τὰς> τὸ μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν αὖ <δεχομένας>, καὶ

πολλάκις καὶ ὀλιγάκις γιγνομένης τοιαύτας, τῆς τοῦ ἀπείρου γε ἐκείνου καὶ ἤττον καὶ μᾶλλον διὰ τε σώματος καὶ ψυχῆς φερομένου [προσ]θῶμεν αὐτὰς εἶναι γένους, τὰς δὲ μὴ τῶν ἐμμέτρων.

Phileb. 52. d ΠΡΩ Ὅρθότατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

Phileb. 52. d ΣΩ Ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις μετὰ ταῦτα τόδε αὐτῶν διαθεατέον.

Phileb. 52. d ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb. 52. d ΣΩ Τί ποτε χρή φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι; τὸ καθαρὸν τε καὶ εἰλικρινὲς ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ ἱταμόν;

Phileb. 52. d ΠΡΩ Τί ποτ' ἄρα, ὦ Σώκρατες, ἐρωτᾷς βουλόμενος;

Phileb. 52. e ΣΩ Μηδέν, ὦ Πρώταρχε, ἐπιλείπειν ἐλέγχων ἡδονῆς τε καὶ ἐπιστήμης, εἰ τὸ μὲν ἄρ' αὐτῶν ἐκατέρου καθαρὸν ἐστὶ, τὸ δ' οὐ καθαρὸν, ἵνα καθαρὸν ἐκότερον ἰὸν εἰς τὴν κρίσιν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ συνάπασι τοῖσδε ῥάω παρέχῃ τὴν κρίσιν.

Phileb. 52. e ΠΡΩ Ὅρθότατα.

Phileb. 53. a ΣΩ Ἴθι δὴ, περὶ πάντων, ὅσα καθαρὰ γένη λέγομεν, οὕτως διανοηθῶμεν· προελόμενοι πρῶτον αὐτῶν ἓν τι σκοπῶμεν.

Phileb. 53. a ΠΡΩ Τί οὖν προελώμεθα;

Phileb. 53. a ΣΩ Τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον, εἰ βούλει, θεασώμεθα γένος.

Phileb. 53. a ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb. 53. a ΣΩ Πῶς οὖν ἂν λευκοῦ καὶ τίς καθαρότης ἡμῖν εἴη; πότερα τὸ μέγιστόν τε καὶ πλεῖστον ἢ τὸ ἀκρατέστατον, ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδενὸς ἐνείη;

Phileb. 53. a ΠΡΩ Δῆλον ὅτι τὸ μάλιστ' εἰλικρινὲς ὄν.

Phileb. 53. b ΣΩ Ὅρθῳς, ἄρ' οὖν οὐ τοῦτο ἀληθέστατον, ὦ Πρώταρχε, καὶ ἅμα δὴ κάλλιστον τῶν λευκῶν πάντων θήσομεν, ἀλλ' οὐ τὸ πλεῖστον οὐδὲ τὸ μέγιστον;

Phileb. 53. b ΠΡΩ Ὅρθότατά γε.

Phileb. 53. b ΣΩ Σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκὸν μεμειγμένου πολλοῦ λευκοῦ λευκότερον ἅμα καὶ κάλλιον καὶ ἀληθέστερον ἐὰν φῶμεν γίγνεσθαι, παντάπασιν ἐροῦμεν ὀρθῳς.

Phileb. 53. b ΠΡΩ Ὅρθότατα μὲν οὖν.

Phileb. 53. c ΣΩ Τί οὖν; οὐ δήπου πολλῶν δεησόμεθα παραδειγμάτων τοιούτων ἐπὶ τὸν τῆς ἡδονῆς πέρι λόγον, ἀλλ' ἀρκεῖ νοεῖν ἡμῖν αὐτόθεν ὥς ἄρα καὶ σύμπασα ἡδονὴ σμικρὰ μεγάλης καὶ ὀλίγη πολλῆς, καθαρὰ λύπης, ἡδίων καὶ ἀληθεστέρα καὶ καλλίων γίγνοιτ' ἄν.

Phileb. 53. c ΠΡΩ Σφόδρα μὲν οὖν, καὶ τό γε παράδειγμα ἱκανόν.

Phileb. 53. c ΣΩ Τί δὲ τὸ τοιόνδε; ἄρα περὶ ἡδονῆς οὐκ ἀκηκόαμεν ὥς αἰὲ γένεσίς ἐστιν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς; κομψοὶ γὰρ δὴ τινες αὖ τοῦτον τὸν λόγον ἐπιχειροῦσι μηνύειν ἡμῖν, οἷς δεῖ χάριν ἔχειν.

Phileb. 53. c ΠΡΩ Τί δὴ;

Phileb. 53. d ΣΩ Διαπερανοῦμαί σοι τοῦτ' αὐτὸ ἐπανερωτῶν, ὦ Πρώταρχε φίλε.

Phileb. 53. d ΠΡΩ Λέγε καὶ ἐρώτα μόνον.

Phileb. 53. d ΣΩ Ἐστὸν δὴ τινε δύο, τὸ μὲν αὐτὸ καθ' αὐτό, τὸ δ' αἰὲ ἐφιέμενον ἄλλου.

Phileb. 53. d ΠΡΩ Πῶς τούτω καὶ τίνε λέγεις;

Phileb. 53. d ΣΩ Τὸ μὲν σεμνότατον αἰὲ πεφυκός, τὸ δ' ἐλλιπὲς ἐκείνου.

Phileb. 53. d

ΠΡΩ Λέγ' ἔτι σαφέστερον.

Phileb. 53.α ΣΩ Παιδικά που καλὰ καὶ ἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν.

Phileb. 53.α ΠΡΩ Σφόδρα γε.

Phileb. 53.α ΣΩ Τούτοις τοίνυν ἐοικότα δυοῖν οὔσι δύο ἄλλα ζητεῖ κατὰ πάνθ' ὅσα λέγομεν εἶναι.

Phileb. 53.α ΠΡΩ Τὸ τρίτον ἔτ' ἐρῶ; λέγε σαφέστερον, ὦ Σώκρατες, ὅτι λέγεις.

Phileb. 53.α ΣΩ Οὐδέν τι ποικίλον, ὦ Πρώταρχε· ἀλλ' ὁ λόγος ἐρεσχηλεῖ νῶν, λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν ἕνεκά του τῶν ὄντων ἔστ' αἰεὶ, τὸ δ' οὐ χάριν ἐκάστοτε τὸ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον αἰεὶ γίγνεται.

Phileb. 53.α ΠΡΩ Μόγις ἔμαθον διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι.

Phileb. 54.α ΣΩ Τάχα δ' ἴσως, ὦ παῖ, μᾶλλον μαθησόμεθα προελθόντος τοῦ λόγου.

Phileb. 54.α ΠΡΩ Τί γὰρ οὐ;

Phileb. 54.α ΣΩ Δύο δὴ τάδε ἕτερα λάβωμεν.

Phileb. 54.α ΠΡΩ Ποῖα;

Phileb. 54.α ΣΩ Ἐν μὲν τι γένεσιν πάντων, τὴν δὲ οὐσίαν ἕτερον ἓν.

Phileb. 54.α ΠΡΩ Δύο ἀποδέχομαί σου ταῦτα, οὐσίαν καὶ γένεσιν.

Phileb. 54.α ΣΩ Ὅρθότατα. πότερον οὖν τούτων ἕνεκα ποτέρου, τὴν γένεσιν οὐσίας ἕνεκα φῶμεν ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ἕνεκα;

Phileb. 54.α ΠΡΩ Τοῦτο ὃ προσαγορεύεται οὐσία εἰ γενέσεως ἕνεκα τοῦτ' ἔστιν ὅπερ ἐστί, νῦν πυνθάνη;

Phileb. 54.β ΣΩ Φαίνομαι.

Phileb. 54.β ΠΡΩ Πρὸς θεῶν ἄρ' [ἂν] ἐπανερωτᾷς με τοιόνδε τι; λέγ', ὦ Πρώταρχε, μοί, πότερα πλοίων ναυπηγίαν ἕνεκα φῆς γίγνεσθαι μᾶλλον ἢ πλοῖα ἕνεκα ναυπηγίας, καὶ πάνθ' ὁπόσα τοιαῦτ' ἐστίν;

Phileb. 54.β ΣΩ Λέγω τοῦτ' αὐτό, ὦ Πρώταρχε.

Phileb. 54.β ΠΡΩ Τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἀπεκρίνω σαυτῷ, ὦ Σώκρατες;

Phileb. 54.β ΣΩ Οὐδέν ὅτι οὐ· σὺ μέντοι τοῦ λόγου συμμετέχε.

Phileb. 54.α ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb. 54.α ΣΩ Φημί δὴ γενέσεως μὲν ἕνεκα φάρμακά τε καὶ πάντα ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν, ἐκάστην δὲ γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἐκάστης ἕνεκα γίγνεσθαι, σύμπασαν δὲ γένεσιν οὐσίας ἕνεκα γίγνεσθαι συμπάσης.

Phileb. 54.α ΠΡΩ Σαφέστατα μὲν οὖν.

Phileb. 54.α ΣΩ Οὐκοῦν ἡδονή γε, εἴπερ γένεσίς ἐστιν, ἕνεκά τινος οὐσίας ἐξ ἀνάγκης γίγνοιτ' ἄν.

Phileb. 54.α ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 54.α ΣΩ Τό γε μὴν οὐ ἕνεκα τὸ ἕνεκά του γιγνόμενον αἰεὶ γίγνοιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἐκεῖνόν ἐστι· τὸ δὲ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον εἰς ἄλλην, ὦ ἄριστε, μοῖραν θετέον.

Phileb. 54.α ΠΡΩ Ἀναγκαιότατον.

Phileb. 54.α ΣΩ Ἄρ' οὖν ἡδονή γε εἴπερ γένεσίς ἐστιν, εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες ὁρθῶς θήσομεν;

Phileb. 54.α ΠΡΩ Ὅρθότατα μὲν οὖν.

Phileb. 54.α ΣΩ Οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου τοῦ λόγου, τῷ μηνύσαντι τῆς ἡδονῆς πέρι τὸ γένεσιν μὲν, οὐσίαν δὲ μὴδ' ἠντινοῦν αὐτῆς εἶναι, χάριν ἔχειν δεῖ· δῆλον γὰρ ὅτι οὗτος τῶν φασκόντων ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι καταγελᾷ.

Phileb.54.ϑ ΠΡΩ Σφόδρα γε.

Phileb.54.ϑ ΣΩ Καὶ μὴν αὐτὸς οὗτος ἐκάστοτε καὶ τῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων καταγελάσεται.

Phileb.54.ϑ ΠΡΩ Πῶς δὴ καὶ ποίων λέγεις;

Phileb.55.α ΣΩ Τῶν ὅσοι ἐξιώμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν ἢ τι τῶν τοιούτων, ὅσα γένεσις ἐξιᾶται, χαίρουσι διὰ τὴν γένεσιν ἅτε ἡδονῆς οὔσης αὐτῆς, καὶ φασὶ ζῆν οὐκ ἂν δέξασθαι μὴ διψῶντές τε καὶ πεινῶντες καὶ ἄλλα ἃ τις ἂν εἴποι πάντα τὰ ἐπόμενα τοῖς τοιούτοις παθήμασι μὴ πάσχοντες.

Phileb.55.α ΠΡΩ Ἐοίκασι γοῦν.

Phileb.55.α ΣΩ Οὐκοῦν τῷ γίγνεσθαι γε τοῦναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαῖμεν ἄν.

Phileb.55.α ΠΡΩ Ἀναγκαῖον.

Phileb.55.α ΣΩ Τὴν δὴ φθορὰν καὶ γένεσιν αἰροῖτ' ἂν τις τοῦθ' αἰρούμενος, ἀλλ' οὐ τὸν τρίτον ἐκεῖνον βίον, τὸν ἐν ᾧ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι, φρονεῖν δ' ἦν [δυνατὸν] ὡς οἶόν τε καθαρώτατα.

Phileb.55.α ΠΡΩ Πολλή τις, ὡς ἔοικεν, ᾧ Σώκρατες, ἀλογία συμβαίνει γίγνεσθαι, ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῇται.

Phileb.55.α ΣΩ Πολλή, ἐπεὶ καὶ τῇδε ἔτι λέγωμεν.

Phileb.55.β ΠΡΩ Πῃ;

Phileb.55.β ΣΩ Πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μὴδὲν ἀγαθὸν εἶναι μὴδὲ καλὸν μήτε ἐν σώμασι μήτ' ἐν πολλοῖς ἄλλοις πλὴν ἐν ψυχῇ, καὶ ἐνταῦθα ἡδονὴν μόνον, ἀνδρείαν δὲ ἢ σωφροσύνην ἢ νοῦν ἢ τι τῶν ἄλλων ὅσα ἀγαθὰ εἴληχε ψυχὴ, μὴδὲν τοιοῦτον εἶναι; πρὸς τούτοις δὲ ἔτι τὸν μὴ χαίροντα, ἀλγοῦντα δέ, ἀναγκάζεσθαι φάναι κακὸν εἶναι τότε ὅταν ἀλγῇ, κἂν ἢ ἄριστος πάντων, καὶ τὸν χαίροντα αὖ, ὅσω μᾶλλον χαίρει, τότε ὅταν χαίρῃ, τοσούτῳ διαφέρειν πρὸς ἀρετὴν.

Phileb.55.β ΠΡΩ Πάντ' ἐστὶ ταῦτα, ᾧ Σώκρατες, ὡς δυνατὸν ἀλογώτατα.

Phileb.55.β ΣΩ Μὴ τοίνυν ἡδονῆς μὲν πάντως ἐξέτασιν πᾶσαν ἐπιχειρῶμεν ποιήσασθαι, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἶον φειδόμενοι σφόδρα φανῶμεν· γενναίως δέ, εἴ πῃ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούωμεν, ὡς ὅτι καθαρώτατόν ἐστ' αὐτῶν φύσει, τοῦτο κατιδόντες εἰς τὴν κρίσιν χρώμεθα τὴν κοινὴν τοῖς τε τούτων καὶ τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

Phileb.55.β ΠΡΩ Ὅρθως.

Phileb.55.β ΣΩ Οὐκοῦν ἡμῖν τὸ μὲν οἶμαι δημιουργικόν ἐστι τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης, τὸ δὲ περὶ παιδείαν καὶ τροφήν. ἢ πῶς;

Phileb.55.β ΠΡΩ Οὕτως.

Phileb.55.β ΣΩ Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δ' ἥττον ἐνι, καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δ' ὡς ἀκαθαρότερα.

Phileb.55.β ΠΡΩ Οὐκοῦν χρή.

Phileb.55.β ΣΩ Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἐκάστων αὐτῶν χωρίς;

Phileb.55.β ΠΡΩ Ποίας καὶ πῶς;

Phileb.55.β ΣΩ Οἷον πασῶν που τεχνῶν ἂν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἐκάστης ἂν γίγνοιτο.

Phileb.55.β ΠΡΩ Φαῦλον μὲν δὴ.

Phileb.56.α ΣΩ Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτ' εἰκάζειν λείποιτ' ἂν καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καὶ τινὶ τριβῇ, ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν ἅς πολλοὶ τέχνας ἐπονομάζουσι, μελέτῃ καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἀπειργασμένας.

Phileb.56.α ΠΡΩ Ἀναγκαιότατα λέγεις.

- Phileb. 56. a ΣΩ Οὐκοῦν μεστὴ μὲν που μουσικὴ πρῶτον, τὸ σύμφωνον ἀρμόττουσα οὐ μέτρῳ ἀλλὰ μελέτης στοχασμῷ, καὶ σύμπασα αὐτῆς αὐλητικὴ, τὸ μέτρον ἐκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα, ὥστε πολὺ μεμειγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές, σμικρὸν δὲ τὸ βέβαιον.
- Phileb. 56. b ΠΡΩ Ἀληθέστατα.
- Phileb. 56. b ΣΩ Καὶ μὴν ἱατρικὴν τε καὶ γεωργίαν καὶ κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν ὡσαύτως εὐρήσομεν ἐχούσας.
- Phileb. 56. b ΠΡΩ Καὶ πάνυ γε.
- Phileb. 56. b ΣΩ Τεκτονικὴν δέ γε οἶμαι πλείστοις μέτροις τε καὶ ὀργάνοις χρωμένην τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται.
- Phileb. 56. b ΠΡΩ Πῃ;
- Phileb. 56. c ΣΩ Κατὰ τε ναυπηγίαν καὶ κατ' οἰκοδομίαν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς. κανόνι γὰρ οἶμαι καὶ τὸρνῳ χρῆται καὶ διαβήτη καὶ στάθμη καὶ τινι προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.
- Phileb. 56. c ΠΡΩ Καὶ πάνυ γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς λέγεις.
- Phileb. 56. c ΣΩ Θῶμεν τοίνυν διχῇ τὰς λεγομένας τέχνας, τὰς μὲν μουσικὴ συνεπομένας ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττονος ἀκριβείας μετισχούσας, τὰς δὲ τεκτονικὴ πλείονος.
- Phileb. 56. c ΠΡΩ Κεῖσθω.
- Phileb. 56. c ΣΩ Τούτων δὲ ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας, ἃς νυνδὴ πρῶτας εἵπομεν.
- Phileb. 56. c ΠΡΩ Ἀριθμητικὴν φαίνει μοι λέγειν καὶ ὅσας μετὰ ταύτης τέχνας ἐφθέγξω νυνδὴ.
- Phileb. 56. c ΣΩ Πάνυ μὲν οὖν. ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, ἄρ' οὐ διττὰς αὖ καὶ ταύτας λεκτέον; ἢ πῶς;
- Phileb. 56. c ΠΡΩ Ποίᾳς δὴ λέγεις;
- Phileb. 56. c ΣΩ Ἀριθμητικὴν πρῶτον ἄρ' οὐκ ἄλλην μὲν τινα τὴν τῶν πολλῶν φατέον, ἄλλην δ' αὖ τὴν τῶν φιλοσοφούντων;
- Phileb. 56. c ΠΡΩ Πῇ ποτε διορισάμενος οὖν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην θείῃ τις ἂν ἀριθμητικὴν;
- Phileb. 56. c ΣΩ Οὐ σμικρὸς ὅρος, ὦ Πρώταρχε. οἱ μὲν γὰρ που μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται τῶν περὶ ἀριθμόν, οἷον στρατόπεδα δύο καὶ βοῦς δύο καὶ δύο τὰ σμικρότατα ἢ καὶ τὰ πάντων μέγιστα· οἱ δ' οὐκ ἂν ποτε αὐτοῖς συνακολουθήσειαν, εἰ μὴ μονάδα μονάδος ἐκάστης τῶν μυρίων μηδεμίαν ἄλλην ἄλλης διαφέρουσάν τις θήσει.
- Phileb. 56. c ΠΡΩ Καὶ μάλα εὖ λέγεις οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμόν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν δύο αὐτὰς εἶναι.
- Phileb. 57. a ΣΩ Τί δέ; λογιστικὴ καὶ μετρητικὴ <ῆ> κατὰ τεκτονικὴν καὶ κατ' ἐμπορικὴν τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν καταμελετωμένων—πότερον ὡς μία ἑκάτερα λεκτέον ἢ δύο τιθῶμεν;
- Phileb. 57. a ΠΡΩ Τῇ πρόσθεν ἐπόμενος ἔγωγ' ἂν δύο κατὰ τὴν ἐμὴν ψῆφον τιθείην ἑκατέραν τούτων.
- Phileb. 57. a ΣΩ Ὅρθῶς. οὗ δ' ἔνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον, ἄρα ἐννοεῖς;
- Phileb. 57. a ΠΡΩ Ἴσως, ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτώμενον.
- Phileb. 57. b ΣΩ Δοκεῖ τοίνυν ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος, οὐχ ἦττον ἢ ὅτε λέγειν αὐτὸν ἡρχόμεθα, ταῖς ἡδοναῖς ζητῶν ἀντίστροφον ἐνταῦθα προβεβληκέναι σκοπῶν ἄρά ἐστὶ τις ἐτέρας ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη, καθάπερ ἡδονῆς ἡδονή.
- Phileb. 57. b ΠΡΩ Καὶ μάλα σαφές τοῦτό γε, ὅτι ταῦθ' ἔνεκα τούτων ἐπικεχείρηκεν.
- Phileb. 57. b ΣΩ Τί οὖν; ἄρ' οὐκ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπ' ἄλλοις ἄλλην τέχνην οὔσαν ἀνηυρήκειν σαφεστέραν καὶ ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης;

Phileb.57.<sup>b</sup> ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb.57.<sup>c</sup> ΣΩ Ἐν τούτοις δὲ ἄρ' οὐ τίνα τέχνην ὡς ὁμώνυμον φθεγξάμενος, εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς, πάλιν ὡς δυοῖν ἐπανερωτᾷ τούτοις αὐτοῖν τὸ σαφὲς καὶ τὸ καθαρὸν περὶ ταῦτα πότερον ἢ τῶν φιλοσοφούντων ἢ μὴ φιλοσοφούντων ἀκριβέστερον ἔχει;

Phileb.57.<sup>c</sup> ΠΡΩ Καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο διερωτᾶν.

Phileb.57.<sup>c</sup> ΣΩ Τίν' οὖν, ὦ Πρώταρχε, αὐτῷ δίδομεν ἀπόκρισιν;

Phileb.57.<sup>c</sup> ΠΡΩ Ὡ Σώκρατες, εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν.

Phileb.57.<sup>c</sup> ΣΩ Οὐκοῦν ἀποκρινόμεθα ῥᾶον;

Phileb.57.<sup>c</sup> ΠΡΩ Τί μήν; καὶ εἰρήσθω γε ὅτι πολὺ μὲν αὐταὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι, τούτων δ' αὐτῶν αἱ περὶ τὴν τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμὴν ἀμήχανον ἀκριβεῖα καὶ ἀληθεία περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμοὺς διαφέρουσιν.

Phileb.57.<sup>c</sup> ΣΩ Ἔστω ταῦτα κατὰ σέ, καὶ σοὶ δὴ πιστεύοντες θαρροῦντες ἀποκρινόμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὀλκὴν—

Phileb.57.<sup>c</sup> ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.57.<sup>c</sup> ΣΩ Ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ καὶ ταύταις ἄλλαι τοιαῦται συνεπόμεναι συχναί, τὴν διδυμότητα ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος δὲ ἑνὸς κεκοινωμέναι.

Phileb.57.<sup>c</sup> ΠΡΩ Διδῶμεν τύχῃ ἀγαθῇ τούτοις οὓς φῆς δεινοὺς εἶναι ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, ὦ Σώκρατες.

Phileb.57.<sup>c</sup> ΣΩ Ταύτας οὖν λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μάλιστ' εἶναι;

Phileb.57.<sup>c</sup> ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb.57.<sup>c</sup> ΣΩ Ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἀναίνοιτ' ἂν ἢ τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις, εἴ τίνα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν.

Phileb.58.<sup>a</sup> ΠΡΩ Τίνα δὲ ταύτην αὐτὴ δεῖ λέγειν;

Phileb.58.<sup>a</sup> ΣΩ Δῆλον ὅτι ἡ πᾶς ἂν τὴν γε νῦν λεγομένην γνοίῃ· τὴν γὰρ περὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ ταῦτόν ἀεὶ πεφυκὸς πάντως ἔγωγε οἶμαι ἡγεῖσθαι σύμπαντας ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρτηται μακρῷ ἀληθεστάτην εἶναι γινώσκιν. σὺ δὲ τί; πῶς τοῦτο, ὦ Πρώταρχε, διακρίνοις ἅν;

Phileb.58.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ἦκουον μὲν ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἐκάστοτε Γοργίου πολλάκις ὡς ἢ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέροι πασῶν τεχνῶν—πάντα γὰρ ὑφ' αὐτῇ δοῦλα δι' ἐκόντων ἄλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο, καὶ μακρῷ ἀρίστη πασῶν εἴη τῶν τεχνῶν—νῦν δ' οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.

Phileb.58.<sup>b</sup> ΣΩ “Τὰ ὅπλα” μοι δοκεῖς βουλευθεῖς εἰπεῖν αἰσχυρθεῖς ἀπολιπεῖν.

Phileb.58.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ἔστω νῦν ταῦτα ταύτῃ ὅπῃ σοι δοκεῖ.

Phileb.58.<sup>b</sup> ΣΩ Ἄρ' οὖν αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολαβεῖν σε;

Phileb.58.<sup>b</sup> ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb.58.<sup>c</sup> ΣΩ Οὐκ, ὦ φίλε Πρώταρχε, τοῦτο ἔγωγε ἐζήτουν πῶς, τίς τέχνη ἢ τίς ἐπιστήμη πασῶν διαφέρει τῷ μεγίστῃ καὶ ἀρίστῃ καὶ πλεῖστα ὠφελοῦσα ἡμᾶς, ἀλλὰ τίς ποτε τὸ σαφὲς καὶ τὰκριβὲς καὶ τὸ ἀληθεστάτον ἐπισκοπεῖ, κἂν εἰ σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνινᾶσα, τοῦτ' ἔστιν ὃ νῦν δὴ ζητοῦμεν. ἀλλ' ὅρα—οὐδὲ γὰρ ἀπεχθήσῃ Γοργία, τῇ μὲν ἐκείνου ὑπάρχειν τέχνην διδοῦς πρὸς χρεῖαν τοῖς ἀνθρώποις κρατεῖν, ἥ δ' εἴπον ἐγὼ νῦν πραγματεία, καθάπερ τοῦ λευκοῦ πέρι τότε ἔλεγον, κἂν εἰ σμικρὸν, καθαρὸν δ' εἴη, τοῦ πολλοῦ καὶ μὴ τοιοῦτου διαφέρειν, τούτῳ γ' αὐτῷ τῷ ἀληθεστάτῳ, καὶ νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες καὶ ἰκανῶς διαλογισάμενοι, μήτ' εἰς τινὰς



ὠφελίας ἐπιστημῶν βλέψαντες μήτε τινὰς εὐδοκιμίας, ἀλλ' εἴ τις πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύναμις ἐρᾷν τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ πάντα ἔνεκα τούτου πράττειν, ταύτην εἵπωμεν διεξερευνησάμενοι—τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ φρονήσεως εἰ ταύτην μάλιστα ἐκ τῶν εἰκότων ἐκτῆσθαι φαῖμεν ἂν ἢ τινὰ ἑτέραν ταύτης κυριωτέραν ἡμῖν ζητητέον.

Phileb. 58. <sup>a</sup> ΠΡΩ Ἀλλὰ σκοπῶ, καὶ χαλεπὸν οἶμαι συγχωρῆσαί τινα ἄλλην ἐπιστήμην ἢ τέχνην τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι μᾶλλον ἢ ταύτην.

Phileb. 59. <sup>a</sup> ΣΩ Ἄρ' οὖν ἐννοήσας τὸ τοιόνδε εἴρηκας ὃ λέγεις νῦν, ὡς αἱ πολλαὶ τέχναι, καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα πεπόνηται, πρῶτον μὲν δόξαις χρῶνται καὶ τὰ περὶ δόξαν ζητοῦσι συντεταμένως; εἴ τε καὶ περὶ φύσεως ἡγεῖται τις ζητεῖν, οἷσθ' ὅτι τὰ περὶ τὸν κόσμον τόνδε, ὅπη τε γέγονεν καὶ ὅπη πάσχει τι καὶ ὅπη ποιεῖ, ταῦτα ζητεῖ διὰ βίου; φαῖμεν ἂν ταῦτα, ἢ πῶς;

Phileb. 59. <sup>a</sup> ΠΡΩ Οὕτως.

Phileb. 59. <sup>a</sup> ΣΩ Οὐκοῦν οὐ περὶ τὰ ὄντα αἰεὶ, περὶ δὲ τὰ γιγνόμενα καὶ γενησόμενα καὶ γεγονότα ἡμῶν ὁ τοιοῦτος ἀνήρηται τὸν πόνον;

Phileb. 59. <sup>a</sup> ΠΡΩ Ἀληθέστατα.

Phileb. 59. <sup>b</sup> ΣΩ Τούτων οὖν τι σαφὲς ἂν φαῖμεν τῇ ἀκριβεστάτῃ ἀληθείᾳ γίνεσθαι, ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πώποτε κατὰ ταῦτά μήθ' ἔξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει;

Phileb. 59. <sup>b</sup> ΠΡΩ Καὶ πῶς;

Phileb. 59. <sup>b</sup> ΣΩ Περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἦντινοῦν πῶς ἂν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὅτιοῦν;

Phileb. 59. <sup>b</sup> ΠΡΩ Οἶμαι μὲν οὐδαμῶς.

Phileb. 59. <sup>b</sup> ΣΩ Οὐδ' ἄρα νοῦς οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτά ἐστὶν τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα.

Phileb. 59. <sup>b</sup> ΠΡΩ Οὐκ οὐκ εἰκός γε.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΣΩ Τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον χρή συχνὰ χαίρειν ἔαν, τόδε δὲ διαμαρτύρασθαι τῷ λόγῳ.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΣΩ Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ' ἡμῖν τό τε βέβαιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές, περὶ τὰ αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμεικτότατα ἔχοντα, ἢ [δεύτερος] ἐκείνων ὅτι μάλιστα ἐστὶ συγγενές· τὰ δ' ἄλλα πάντα δευτέρᾳ τε καὶ ὕστερα λεκτέον.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΠΡΩ Ἀληθέστατα λέγεις.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΣΩ Τὰ δὴ τῶν ὀνομάτων περὶ τὰ τοιαῦτα κάλλιστα ἄρ' οὐ τοῖς καλλίστοις δικαιοτάτον ἀπονέμειν;

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΠΡΩ Εἰκός γε.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΣΩ Οὐκοῦν νοῦς ἐστὶ καὶ φρόνησις ἃ γ' ἂν τις τιμήσειε μάλιστα ὀνόματα;

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΠΡΩ Ναί.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΣΩ Ταῦτ' ἄρα ἐν ταῖς περὶ τὸ ὄν ὄντως ἐννοίαις ἐστὶν ἀπηκριβωμένα ὀρθῶς κείμενα καλεῖσθαι.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΣΩ Καὶ μὴν ἃ γε εἰς τὴν κρίσιν ἐγὼ τότε παρεσχόμην οὐκ ἄλλ' ἐστὶν ἢ ταῦτα τὰ ὀνόματα.

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΠΡΩ Τί μήν, ὦ Σώκρατες;

Phileb. 59. <sup>c</sup> ΣΩ Εἶεν. τὸ μὲν δὴ φρονήσεώς τε καὶ ἡδονῆς πέρι πρὸς τὴν ἀλλήλων μεῖζιν εἴ τις φαίη καθαπερεὶ δημιουργοῖς ἡμῖν ἐξ ὧν ἢ ἐν οἷς δεῖ δημιουργεῖν τι παρακεῖσθαι, καλῶς ἂν τῷ λόγῳ ἀπεικάζοι.

Phileb. 59. <sup>a</sup>ΠΡΩ Καὶ μάλα.

Phileb. 59. <sup>e</sup>ΣΩ Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα ἄρ' οὐ μειγνύναι ἐπιχειρητέον;

Phileb. 59. <sup>e</sup>ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 59. <sup>e</sup>ΣΩ Οὐκοῦν τάδε προειποῦσι καὶ ἀναμνήσασιν ἡμᾶς αὐτοὺς ὀρθότερον ἂν ἔχοι;

Phileb. 59. <sup>e</sup>ΠΡΩ Τὰ ποῖα;

Phileb. 60. <sup>a</sup>ΣΩ Ἄ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· εὖ δ' ἡ παροιμία δοκεῖ ἔχειν, τὸ καὶ δις καὶ τρίς τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν.

Phileb. 60. <sup>a</sup>ΠΡΩ Τί μήν;

Phileb. 60. <sup>a</sup>ΣΩ Φέρε δὴ πρὸς Διός· οἶμαι γὰρ οὕτωςί πως τὰ τότε λεχθέντα ῥηθῆναι.

Phileb. 60. <sup>a</sup>ΠΡΩ Πῶς;

Phileb. 60. <sup>b</sup>ΣΩ Φίληβός φησι τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι ζώοις γεγονέναι καὶ δεῖν πάντας τούτου στοχάζεσθαι, καὶ δὴ καὶ τάγαθὸν τοῦτ' αὐτὸ εἶναι σύμπασι, καὶ δύο ὀνόματα, ἀγαθὸν καὶ ἡδύ, ἐνὶ τινι καὶ φύσει μιᾷ τούτῳ ὀρθῶς τεθέντ' ἔχειν· Σωκράτης δ' ἐν μὲν οὗ φησι τοῦτ' εἶναι, δύο δὲ καθάπερ τὰ ὀνόματα, καὶ τό τε ἀγαθὸν καὶ ἡδὺ διάφορον ἀλλήλων φύσιν ἔχειν, μᾶλλον δὲ μέτοχον εἶναι τῆς τοῦ ἀγαθοῦ μοίρας τὴν φρόνησιν ἢ τὴν ἡδονήν. οὐ ταῦτ' ἔστιν τε καὶ ἦν τὰ τότε λεγόμενα, ὦ Πρώταρχε;

Phileb. 60. <sup>b</sup>ΠΡΩ Σφόδρα μὲν οὖν.

Phileb. 60. <sup>b</sup>ΣΩ Οὐκοῦν καὶ τόδε καὶ τότε καὶ νῦν ἡμῖν ἂν συνομολογοῖτο;

Phileb. 60. <sup>b</sup>ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΣΩ Τὴν τάγαθοῦ διαφέρειν φύσιν τῷδε τῶν ἄλλων.

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΠΡΩ Τίνι;

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΣΩ Ὅτι παρείη τοῦτ' ἀεὶ τῶν ζώων διὰ τέλους πάντως καὶ πάντῃ, μηδενὸς ἐτέρου ποτὲ ἔτι προσδεῖσθαι, τὸ δὲ ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. οὐχ οὕτως;

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΠΡΩ Οὕτω μὲν οὖν.

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΣΩ Οὐκοῦν τῷ λόγῳ ἐπειράθημεν χωρὶς ἐκάτερον ἐκατέρου θέντες εἰς τὸν βίον ἐκάστων, ἄμεικτον μὲν ἡδονὴν φρονήσῃ, φρόνησιν δὲ ὡσαύτως ἡδονῆς μηδὲ τὸ σμικρότατον ἔχουσιν;

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΠΡΩ Ἦν ταῦτα.

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΣΩ Μὴν οὖν ἡμῖν αὐτῶν τότε πότερον ἱκανὸν ἔδοξεν εἶναί τω;

Phileb. 60. <sup>c</sup>ΠΡΩ Καὶ πῶς;

Phileb. 60. <sup>e</sup>ΣΩ Εἰ δέ γε παρηνέχθημέν τι τότε, νῦν ὅστισοῦν ἐπαναλαβὼν ὀρθότερον εἰπάτω, μνήμην καὶ φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην καὶ ἀληθῆ δόξαν τῆς αὐτῆς ιδέας τιθέμενος καὶ σκοπῶν εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὅτιοῦν εἶναι ἢ καὶ γίγνεσθαι, μὴ ὅτι δὴ γε ἡδονὴν εἶθ' ὥς πλείστην εἶθ' ὥς σφοδροτάτην, ἦν μήτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν μήτε τὸ παράπαν γινώσκοι τί ποτε πέπονθε πάθος μήτ' αὖ μνήμην τοῦ πάθους μηδ' ὄντινοῦν χρόνον ἔχοι. ταῦτα δὲ λεγέτω καὶ περὶ φρονήσεως, εἴ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ τῆς βραχυτάτης δέξαιτ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ τινων ἡδονῶν ἢ πάσας ἡδονὰς χωρὶς φρονήσεως μᾶλλον ἢ μετὰ φρονήσεως αὐτίνος.

Phileb. 61. <sup>a</sup>ΠΡΩ Οὐκ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε πολλάκις ἐπερωτᾶν.

Phileb. 61. <sup>a</sup>ΣΩ Οὐκοῦν τό γε τέλειον καὶ πᾶσιν αἰρετὸν καὶ τὸ παντάπασιν ἀγαθὸν οὐδέτερον ἂν τούτων εἴη;

Phileb. 61. <sup>a</sup>ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἄν;

- Phileb. 61. a ΣΩ Τὸ τοίνυν ἀγαθὸν ἥτοι σαφῶς ἢ καὶ τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον, ἴν', ὅπερ ἐλέγομεν, δευτερεῖα ὅτῳ δώσομεν ἔχωμεν.
- Phileb. 61. a ΠΡΩ Ὅρθότατα λέγεις.
- Phileb. 61. a ΣΩ Οὐκοῦν ὁδὸν μὲν τινα ἐπὶ τὰγαθὸν εἰλήφαμεν;
- Phileb. 61. a ΠΡΩ Τίνα;
- Phileb. 61. b ΣΩ Καθάπερ εἴ τις τινα ἄνθρωπον ζητῶν τὴν οἴκησιν πρῶτον ὀρθῶς ἴν' οἰκεῖ πύθοιτο αὐτοῦ, μέγα τι δήπου πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου.
- Phileb. 61. b ΠΡΩ Πῶς δ' οὐ;
- Phileb. 61. b ΣΩ Καὶ νῦν δὴ τις λόγος ἐμήνυσεν ἡμῖν, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχάς, μὴ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμείκτῳ βίῳ τὰγαθὸν ἀλλ' ἐν τῷ μεικτῷ.
- Phileb. 61. b ΠΡΩ Πάνυ γε.
- Phileb. 61. b ΣΩ Ἐλπίς μὴν πλείων ἐν τῷ μειχθέντι καλῶς τὸ ζητούμενον ἔσεσθαι φανερώτερον ἢ ἐν τῷ μή;
- Phileb. 61. b ΠΡΩ Πολύ γε.
- Phileb. 61. c ΣΩ Τοῖς δὴ θεοῖς, ὦ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραννύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἴτε Ἥφαιστος εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.
- Phileb. 61. c ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.
- Phileb. 61. c ΣΩ Καὶ μὴν καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι—μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ καὶ ὑγιεινοῦ τινοῦ ὕδατος—ἃς προθυμητέον ὥς κάλλιστα συμμειγνύναι.
- Phileb. 61. c ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ;
- Phileb. 61. c ΣΩ Φέρε δὴ πρότερον· ἄρα πᾶσαν ἡδονὴν πάση φρονήσει μειγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπιτύχοιμεν;
- Phileb. 61. c ΠΡΩ Ἴσως.
- Phileb. 61. c ΣΩ Ἀλλ' οὐκ ἀσφαλές. ἢ δὲ ἀκινδυνότερον ἂν μειγνύοιμεν, δόξαν μοι δοκῶ τινα ἀποφύνασθαι ἅν.
- Phileb. 61. c ΠΡΩ Λέγε τίνα.
- Phileb. 61. c ΣΩ Ἦν ἡμῖν ἡδονή τε ἀληθῶς, ὥς οἰόμεθα, μᾶλλον ἐτέρας ἄλλη καὶ δὴ καὶ τέχνη τέχνης ἀκριβεστέρα;
- Phileb. 61. c ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ;
- Phileb. 61. c ΣΩ Καὶ ἐπιστήμη δὴ ἐπιστήμης διάφορος, ἢ μὲν ἐπὶ τὰ γιγνόμενα καὶ ἀπολλύμενα ἀποβλέπουσα, ἢ δ' ἐπὶ τὰ μήτε γιγνόμενα μήτε ἀπολλύμενα, κατὰ ταῦτά δὲ καὶ ὡσαύτως ὄντα ἀεί. ταύτην εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπισκοπούμενοι ἡγησάμεθα ἐκείνης ἀληθεστέραν εἶναι.
- Phileb. 61. c ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς.
- Phileb. 62. a ΣΩ Οὐκοῦν εἰ τάληθέστατα τμήματα ἐκατέρας ἴδοιμεν πρῶτον συμμείξαντες, ἄρα ἱκανὰ ταῦτα συγκεκραμένα τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν ἡμῖν, ἢ τιнос ἔτι προσδεόμεθα καὶ τῶν μὴ τοιούτων;
- Phileb. 62. a ΠΡΩ Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.
- Phileb. 62. a ΣΩ Ἔστω δὴ τις ἡμῖν φρονῶν ἄνθρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης ὅτι ἔστιν, καὶ λόγον ἔχων ἐπόμενον τῷ νοεῖν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ὄντων ὡσαύτως διανοούμενος.
- Phileb. 62. a ΠΡΩ Ἔστω γὰρ οὖν.
- Phileb. 62. b

ΣΩ Ἄρ' οὖν οὗτος ἱκανῶς ἐπιστήμης ἔξει, κύκλου μὲν καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ταύτην σφαῖραν καὶ τοὺς κύκλους τούτους ἀγνοῶν, καὶ χρώμενος ἐν οἰκοδομίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καὶ τοῖς κύκλοις;

Phileb. 62.1 ΠΡΩ Γελοῖαν διάθεσιν ἡμῶν, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῖς θεαῖς οὖσαν μόνον ἐπιστήμῃς λέγομεν.

Phileb. 62.1 ΣΩ Πῶς φῆς; ἢ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συγκρατέον;

Phileb. 62.1 ΠΡΩ Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἐκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε.

Phileb. 62.1 ΣΩ Ἥ καὶ μουσικὴν, ἣν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἔφαμεν στοχάσεώς τε καὶ μιμήσεως μεστὴν οὖσαν καθαρότητος ἐνδεῖν;

Phileb. 62.1 ΠΡΩ Ἀναγκαῖον φαίνεται ἔμοιγε, εἴπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὅπως οὖν ποτε βίος.

Phileb. 62.1 ΣΩ Βούλει δῆτα, ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τις ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος, ἡττηθεὶς ἀναπετάσας τὰς θύρας ἀφ' ὧν πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσερεῖν καὶ μείγνυσθαι ὁμοῦ καθαρᾷ τὴν ἐνδεεστέραν;

Phileb. 62.1 ΠΡΩ Οὐκ οἶδα, ὦ Σώκρατες, ὅτι τις ἂν βλάπτοιτο πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἔχων τὰς πρώτας.

Phileb. 62.1 ΣΩ Μεθιῶ δὴ τὰς συμπάσας ρεῖν εἰς τὴν τῆς Ὀμήρου καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχὴν;

Phileb. 62.1 ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.

Phileb. 62.1 ΣΩ Μεθεῖνται· καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον. ὥς γὰρ διενοήθημεν αὐτὰς μειγνύναι, τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια πρῶτον, οὐκ ἐξεγένεθ' ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ πᾶσαν ἀγαπᾶν ἐπιστήμην εἰς ταὐτὸν μεθεῖμεν ἀθρόας καὶ πρόσθεν τῶν ἡδονῶν.

Phileb. 62.1 ΠΡΩ Ἀληθέστατα λέγεις.

Phileb. 62.1 ΣΩ Ὡρα δὴ βουλευέσθαι νῦν καὶ περὶ τῶν ἡδονῶν, πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέον ἢ καὶ τούτων πρώτας μεθετέον ἡμῖν ὅσαι ἀληθεῖς.

Phileb. 62.1 ΠΡΩ Πολύ τι διαφέρει πρὸς γε ἀσφάλειαν πρώτας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι.

Phileb. 62.1 ΣΩ Μεθείσθων δὴ. τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἄρ' οὐκ εἰ μὲν τινες ἀναγκαῖαι, καθάπερ ἐκεῖ, συμμεικτέον καὶ ταύτας;

Phileb. 63.1 ΠΡΩ Τί δ' οὐ; τὰς γε ἀναγκαῖας δήπουθεν.

Phileb. 63.1 ΣΩ Εἰ δέ γε καί, καθάπερ τὰς τέχνας πάσας ἀβλαβές τε καὶ ὠφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ νῦν δὴ ταῦτα λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴπερ πάσας ἡδονὰς ἥδεσθαι διὰ βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἐστί καὶ ἀβλαβές ἅπασι, πάσας συγκρατέον.

Phileb. 63.1 ΠΡΩ Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγωμεν; καὶ πῶς ποιῶμεν;

Phileb. 63.1 ΣΩ Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρή, τὰς ἡδονὰς δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις διαπυνθανομένους τὸ τοιόνδε ἀλλήλων πέρι.

Phileb. 63.1 ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb. 63.1 ΣΩ Ὡ φίλοι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρή προσαγορεύειν εἴτε ἄλλω ὀνόματι, μὴν οὐκ ἂν δέξαισθε οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν; οἶμαι μὲν πρὸς ταῦτα τόδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν.

Phileb. 63.1 ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb. 63.1

ΣΩ Ὅτι καθάπερ ἔμπροσθεν ἐρρήθη, “Τὸ μόνον καὶ ἔρημον εἰλικρινὲς εἶναί τι γένος οὔτε πάνυ τι δυνατόν οὔτ’ ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγούμεθα γενῶν ἄριστον ἐν ἀνθ’ ἐνὸς συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γινώσκειν τὰλλα τε πάντα καὶ [αὐτὴν] αὐτὴν ἡμῶν τελέως εἰς δύναμιν ἐκάστην.”

Phileb. 63. c ΠΡΩ “Καὶ καλῶς γε εἰρήκατε τὰ νῦν,” φήσομεν.

Phileb. 63. c ΣΩ Ὁρθῶς, πάλιν τοίνυν μετὰ τοῦτο τὴν φρόνησιν καὶ τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· “Ἄρ’ ἡδονῶν τι προσδεῖσθε ἐν τῇ συγκράσει;” φαῖμεν ἂν αὐτὸν τὸν νοῦν τε καὶ τὴν φρόνησιν ἀνερωτώντες. “Ποίον,” φαῖεν ἂν ἴσως, “ἡδονῶν;”

Phileb. 63. c ΠΡΩ Εἰκός.

Phileb. 64. a ΣΩ Ὁ δέ γ’ ἡμέτερος λόγος μετὰ τοῦτ’ ἐστὶν ὅδε. “Πρὸς ταῖς ἀληθέσιν ἐκείναις ἡδοναῖς,” φήσομεν, “ἄρ’ ἔτι προσδεῖσθ’ ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς συνοίκους εἶναι καὶ τὰς σφοδροτάτας;” “Καὶ πῶς, ὦ Σώκратες,” ἴσως φαῖεν ἂν, “αἱ γ’ ἐμποδίσματά τε μυρία ἡμῖν ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν ταράττουσαι διὰ μανίας [ἡδονάς], καὶ γίγνεσθαι τε ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐῷσι, τὰ τε γιγνόμενα ἡμῶν τέκνα ὥς τὸ πολὺ, δι’ ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι διαφθείρουσιν; ἀλλ’ ἅς τε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς [ἅς] εἶπες, σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε, καὶ πρὸς ταύταις τὰς μεθ’ ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ συμπάσης ἀρετῆς ὁπόσαι καθάπερ θεοῦ ὁπαδοὶ γιγνόμεναι αὐτῇ συνακολουθοῦσι πάντῃ, ταύτας μείγνυν· τὰς δ’ αἰεὶ μετ’ ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης κακίας ἐπομένας πολλή που ἀλογία τῷ νῷ μειγνύναι τὸν βουλόμενον ὅτι καλλίστην ἰδόντα καὶ ἀστασιαστοτάτην μεῖζιν καὶ κρᾶσιν, ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειραῖσθαι τί ποτε ἐν τ’ ἀνθρώπῳ καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν αὐτὴν εἶναί ποτε μαντευτέον.” ἄρ’ οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπὲρ τε αὐτοῦ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα;

Phileb. 64. a ΠΡΩ Παντάπασι μὲν οὖν.

Phileb. 64. b ΣΩ Ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε γε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ ἄλλως ἂν ποτε γένοιτο οὐδ’ ἂν ἔν.

Phileb. 64. b ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

Phileb. 64. b ΣΩ Ἴδι μὴ μείζομεν ἀλήθειαν, οὐκ ἂν ποτε τοῦτο ἀληθῶς γίγνοιτο οὐδ’ ἂν γενόμενον εἴη.

Phileb. 64. b ΠΡΩ Πῶς γὰρ ἂν;

Phileb. 64. b ΣΩ Οὐδαμῶς. ἀλλ’ εἴ τινος ἔτι προσδεῖ τῇ συγκράσει ταύτῃ, λέγετε σὺ καὶ Φίληβος. ἐμοὶ μὲν γὰρ καθαπερεὶ κόσμος τις ἀσώματος ἄρξων καλῶς ἐμψύχου σώματος ὁ νῦν λόγος ἀπειργάσθαι φαίνεται.

Phileb. 64. c ΠΡΩ Καὶ ἐμοὶ τοίνυν, ὦ Σώκратες, οὕτω λέγε δεδόχθαι.

Phileb. 64. c ΣΩ Ἄρ’ οὖν ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ νῦν ἤδη προθύροις [καὶ] τῆς οἰκήσεως ἐφεστάναι [τῆς τοῦ τοιούτου] λέγοντες ἴσως ὀρθῶς ἂν τινα τρόπον φαῖμεν;

Phileb. 64. c ΠΡΩ Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

Phileb. 64. c ΣΩ Τί δὴτα ἐν τῇ συμμείξει τιμιώτατον ἅμα καὶ μάλιστ’ αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ πᾶσιν γεγονέναι προσφιλεῖ τὴν τοιαύτην διάθεσιν; τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ τοῦτ’ ἐπισκεψόμεθα εἴθ’ ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ προσφυέστερον καὶ οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ συνέστηκεν.

Phileb. 64. c ΠΡΩ Ὁρθῶς τοῦτο γὰρ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστι συμφορώτατον.

Phileb. 64. c ΣΩ Καὶ μὴν καὶ συμπάσης γε μείξεως οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν τὴν αἰτίαν, δι’ ἣν ἢ παντὸς ἀξία γίγνεται ἡττισοῦν ἢ τὸ παράπαν οὐδενός.

Phileb. 64. c ΠΡΩ Πῶς λέγεις;

Phileb. 64. c ΣΩ Οὐδεὶς που τοῦτο ἀνθρώπων ἄγνοεῖ.

Phileb. 64. c ΠΡΩ Τὸ ποῖον;

- Phileb. 64. <sup>ε</sup>ΣΩ Ὅτι μέτρου καὶ τῆς συμμετροῦ φύσεως μὴ τυχοῦσα ἤτισοῦν καὶ ὅπως οὖν σύγκρασις πᾶσα ἐξ ἀνάγκης ἀπόλλυσι τὰ τε κεραννύμενα καὶ πρώτην αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κρᾶσις ἀλλὰ τις ἄκρατος συμπεφορημένη ἀληθῶς ἢ τοιαύτη γίγνεται ἐκάστοτε ὄντως τοῖς κεκτημένοις συμφορά.
- Phileb. 64. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Ἀληθέστατα.
- Phileb. 64. <sup>ε</sup>ΣΩ Νῦν δὴ καταπέφeyγεν ἡμῖν ἢ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν· μετριότης γὰρ καὶ συμμετρία κάλλος δήπου καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ συμβαίνει γίνεσθαι.
- Phileb. 64. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Πάνυ μὲν οὖν.
- Phileb. 64. <sup>ε</sup>ΣΩ Καὶ μὴν ἀλήθειάν γε ἔφαμεν αὐτοῖς ἐν τῇ κράσει μεμεῖχθαι.
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Πάνυ γε.
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΣΩ Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέα τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι, σὺν τρισὶ λαβόντες, κάλλει καὶ συμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, λέγωμεν ὡς τοῦτο οἷον ἐν ὀρθότατ' ἂν αἰτιασαίμεθ' ἂν τῶν ἐν τῇ συμμείξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν ὃν τοιαύτην αὐτὴν γεγονέναι.
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Ὀρθότατα μὲν οὖν.
- Phileb. 65. <sup>κ</sup>ΣΩ Ἦδη τοίνυν, ὦ Πρώταρχε, ἱκανὸς ἡμῖν γένοιτ' ἂν ὅστισοῦν κριτῆς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως, ὁπότερον αὐτοῖν τοῦ ἀρίστου συγγενέστερόν τε καὶ τιμιώτερον ἐν ἀνθρώποις τέ ἐστι καὶ θεοῖς.
- Phileb. 65. <sup>κ</sup>ΠΡΩ Δῆλον μὲν, ὅμως δ' οὖν τῷ λόγῳ ἐπεξελεῖν βέλτιον.
- Phileb. 65. <sup>κ</sup>ΣΩ Καθ' ἐν ἑκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν· δεῖ γὰρ ἰδεῖν ποτέρῳ <ὡς> μᾶλλον συγγενὲς ἑκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν.
- Phileb. 65. <sup>κ</sup>ΠΡΩ Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι λέγεις;
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΣΩ Ναί. πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ὦ Πρώταρχε· καὶ λαβόμενος βλέψας εἰς τρία, νοῦν καὶ ἀλήθειαν καὶ ἡδονήν, πολὺν ἐπισχὼν χρόνον ἀπόκριναι σαυτῷ πότερον ἡδονὴ συγγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθείᾳ.
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γὰρ οἶμαι διαφέρετον. ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαζονίστατον, ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ φροδίδια, αἱ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπιорκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὡς καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων· νοῦς δὲ ἦτοι ταῦτόν καὶ ἀλήθειά ἐστιν ἢ πάντων ὁμοιοτάτόν τε καὶ ἀληθέστατον.
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΣΩ Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο τὴν μετριότητα ὡσαύτως σκέψαι, πότερον ἡδονὴ φρονήσεως ἢ φρόνησις ἡδονῆς πλείω κέκτηται;
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Εὐσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας· οἶμαι γὰρ ἡδονῆς μὲν καὶ περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων πεφυκὸς ἀμετρώτερον εὑρεῖν ἂν τινα, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης ἐμμετρώτερον οὐδ' ἂν ἐν ποτε.
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΣΩ Καλῶς εἴρηκας. ὅμως δ' ἔτι λέγε τὸ τρίτον. νοῦς ἡμῖν κάλλους μετείληφε πλείον ἢ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος, ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς, ἢ τούναντίον;
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Ἀλλ' οὖν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν, ὦ Σώκρατες, οὐδεὶς πώποτε οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ αἰσχροὺς οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῇ οὐδαμῶς οὔτε γινόμενον οὔτε ὄντα οὔτε ἐσόμενον.
- Phileb. 65. <sup>ε</sup>ΣΩ Ὀρθῶς.
- Phileb. 66. <sup>ε</sup>ΠΡΩ Ἦδονὰς δέ γέ που, καὶ ταῦτα σχεδὸν τὰς μεγίστας, ὅταν ἴδωμεν ἡδόμενον ὄντινοῦν, ἢ τὸ γελοῖον ἐπ' αὐταῖς ἢ τὸ πάντων αἰσχιστον ἐπόμενον ὀρῶντες αὐτοὶ τε αἰσχυνόμεθα καὶ

ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα, νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες, ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά.

Phileb. 66. a ΣΩ Πάντῃ δὴ φήσεις, ὦ Πρώταρχε, ὑπὸ τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι φράζων, ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δεύτερον, ἀλλὰ πρῶτον μὲν πῃ περὶ μέτρον καὶ τὸ μέτριον καὶ καίριον καὶ πάντα ὅποσα χρή τοιαῦτα νομίζειν, τὴν αἰδὶον ἡρῆσθαι.

Phileb. 66. b ΠΡΩ Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων.

Phileb. 66. b ΣΩ Δεύτερον μὴν περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν καὶ τὸ τέλεον καὶ ἱκανὸν καὶ πάνθ' ὅποσα τῆς γενεᾶς αὐτῆς ἐστίν.

Phileb. 66. b ΠΡΩ Ὑποκρίνεται γοῦν.

Phileb. 66. b ΣΩ Τὸ τοίνυν τρίτον, ὡς ἡ ἐμὴ μαντεία, νοῦν καὶ φρόνησιν τιθεὶς οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις.

Phileb. 66. b ΠΡΩ Ὑποκρίνεται γοῦν.

Phileb. 66. c ΣΩ Ἄρ' οὐκ οὐ τέταρτα, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔθεμεν, ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας καὶ δόξας ὀρθὰς λεχθείσας, ταῦτ' εἶναι τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι μᾶλλον [ἢ] τῆς ἡδονῆς συγγενῆ;

Phileb. 66. c ΠΡΩ Τάχα ἔστι.

Phileb. 66. c ΣΩ Πέμπτας τοίνυν, ἃς ἡδονὰς ἔθεμεν ἀλύπους ὀρισάμενοι, καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἐπιστήμας, τὰς δὲ αἰσθήσεσιν ἐπομένας;

Phileb. 66. c ΠΡΩ Ὑποκρίνεται γοῦν.

Phileb. 66. c ΣΩ “Ἐκτὴ δ' ἐν γενεᾷ,” φησὶν Ὀρφεύς, “καταπαύσατε κόσμον αἰοιδῆς.” ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἑκτῇ καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει. τὸ δὴ μετὰ ταῦθ' ἡμῖν οὐδὲν λοιπὸν πλὴν ὥσπερ κεφαλὴν ἀποδοῦναι τοῖς εἰρημένοις.

Phileb. 66. c ΠΡΩ Οὐκοῦν χρή.

Phileb. 66. c ΣΩ Ὑποκρίνεται γοῦν, τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τὸν αὐτὸν διαμαρτυράμενοι λόγον ἐπεξέλθωμεν.

Phileb. 66. c ΠΡΩ Ποῖον δὲ;

Phileb. 66. c ΣΩ Φίληβος τὰγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελεῖν.

Phileb. 66. c ΠΡΩ Τὸ τρίτον, ὦ Σώκρατες, ὡς ἔοικας, ἔλεγε ἀρτίως τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον.

Phileb. 66. c ΣΩ Ναί, τὸ δέ γε μετὰ τοῦτο ἀκούωμεν. ἐγὼ γὰρ δὴ κατιδὼν ἅπερ νυνδὴ διελέλυθα, καὶ δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλάκις μυρίων, εἶπον ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἴη μακρῶ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

Phileb. 66. c ΠΡΩ Ὑποκρίνεται γοῦν.

Phileb. 67. a ΣΩ Ὑποπτεύων δέ γε καὶ ἄλλα εἶναι πολλὰ εἶπον ὡς εἰ φανείη τι τούτοις ἀμφοῖν βέλτιον, ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῶν πρὸς ἡδονὴν συνδιαμαχοίμην, ἡδονὴ δὲ καὶ δευτερείων στερήσοιτο.

Phileb. 67. a ΠΡΩ Εἴπες γὰρ οὐκ.

Phileb. 67. a ΣΩ Καὶ μετὰ ταῦτά γε πάντων ἱκανώτατα τούτοις οὐδέτερον ἱκανὸν ἐφάνη.

Phileb. 67. a ΠΡΩ Ἀληθέστατα.

Phileb. 67. a ΣΩ Οὐκοῦν παντάπασιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μὴ τοι τὰγαθὸν γε αὐτὸ μὴδ' ἕτερον αὐτοῖς εἶναι, στερομένοις αὐταρκείας καὶ τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως;

Phileb. 67. a ΠΡΩ Ὑποκρίνεται γοῦν.

Phileb. 67. a

ΣΩ Φανέντος δέ γε ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοις ἑκατέρου, μυρίῳ γ' αὖ νοῦς ἡδονῆς οἰκειότερον καὶ προσφυέστερον πέφανται νῦν τῇ τοῦ νικῶντος ιδέᾳ.

Phileb. 67.<sup>a</sup> ΠΡΩ Πῶς γὰρ οὐ;

Phileb. 67.<sup>a</sup> ΣΩ Οὐκοῦν πέμπτον κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν νῦν ὁ λόγος ἀπεφήνατο, γίγνοιτ' ἂν ἡ τῆς ἡδονῆς δύναμις.

Phileb. 67.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ὑποκρινέσθω.

Phileb. 67.<sup>b</sup> ΣΩ Πρῶτον δέ γε οὐδ' ἂν οἱ πάντες βόες τε καὶ ἵπποι καὶ τᾶλλα σύμπαντα θηρία φῶσι τῷ τὸ χαίρειν διώκειν· οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντις ὄρνισιν, οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι, καὶ τοὺς θηρίων ἔρωτας οἶονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφων μεμαντευμένων ἐκάστοτε λόγων.

Phileb. 67.<sup>b</sup> ΠΡΩ Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες, εἰρήσθαί σοι νῦν ἤδη φαμέν ἅπαντες.

Phileb. 67.<sup>b</sup> ΣΩ Οὐκοῦν καὶ ἀφίετέ με;

Phileb. 67.<sup>b</sup> ΠΡΩ Σμικρὸν ἔτι τὸ λοιπόν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ δήπου σύ γε ἀπερεῖς πρότερος ἡμῶν, ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα.